ስጉምትታት ናብ ክርስቶስ

ምዕራፍ 1—ኣምላኽ ንሰብ ዘለዎ ፍቕሪ.....1
ምዕራፍ 2—ሓጥእ ዘድልዮ ክርስቶስ..... 20
ምዕራፍ 3—ንስሓ..... 35
ምዕራፍ 4—ኑዛዜ.....73
ምዕራፍ 5—ምቕዳስ..... 87
ምዕራፍ 6—እምነትን ተቐባልነትን..... 102
ምዕራፍ 7—ፈተና ደቂ መዛሙርቲ..... 120
ምዕራፍ 8—ናብ ክርስቶስ ምዕባይ..... 144
ምዕራፍ 9—ስራሕን ህይወትን።.....169
ምዕራፍ 10—ፍልጠት ኣምላኽ..... 188
ምዕራፍ 11—ናይ ጸሎት ፍሉይ መሰል.....208
ምዕራፍ 12—ብጥርጣረ እንታይ ክንገብር ኣለና።...241
ምዕራፍ 13—ብጐይታ ምሕጻስ..... 266

ምዕራፍ 1—ኣምላኽ ንሰብ ዘለዎ ፍቕሪ

ተፈጥሮን ምግላጽን ብማዕረ ብዛዕባ ፍቕሪ ኣምላኽ ይምስክሩ። ኣብ ሰማይ ዘሎ ኣቦና ምንጪ ህይወትን ጥበብን ሓጐስን እዩ። ድንቂን ጽቡቕን ነገራት ተፈጥሮ ርኣዩ። ብዛዕባ እቲ ምስ ድሌታትን ሓጐስን፡ ናይ ሰብ ጥራይ ዘይኰነስ፡ ናይ ኵሎም ህያዋን ፍጡራት፡ ብዘደንቕ ምትዕጽጻፎም ሕሰብ። እቲ ንምድሪ ዘሐጉስን ዘሐድስን ጸሓይን ዝናምን፡ ሳዕታትን ባሕርታትን ቆላታትን ኩሎም ብዛዕባ ፍቕሪ ፈጣሪ ይዛረቡና እዮም። ናይ ኩሎም ፍጡራቱ መዓልታዊ ዘድልዮም ዘማልእ እግዚኣብሄር እዩ። ኣብቲ ጽቡቕ ቃላት እቲ ጸሓፍ መዝሙር—

“ኣዒንቲ ኩሎም ይጽበዩኻ፤
ስጋኦም ድማ ኣብ ግዚኡ ትህቦም።
ኢድካ ትኸፍት፣ .
ድሌት ኵሉ ህያው ፍጡር ድማ ኣዕግብ።”
መዝሙር 145:15, 16።

እግዚኣብሄር ንሰብ ፍጹም ቅዱስን ሕጉስን
ገበሮ፤ እታ ጽብቕቲ ምድሪ ድማ ከምቲ
ካብ ኢድ ፈጣሪ ዝመጸት ናይ ምብስባስ
ወይ ጽላሎት መርገም ኣይነበረትን። ወዮን
ሞትን ዘምጽአ ሕጊ ኣምላኽ ማለት ሕጊ
ፍቕሪ ኢዩ። ምስናይዚ ግን ኣብ ማእከል
እቲ ብሰንኪ ሓጢኣት ዝመጽእ መከራ
እውን እንተኾነ ፍቕሪ ኣምላኽ ይግለጽ።
እግዚኣብሄር ምእንቲ ሰብ ኢሉ መሬት

ከም ዝረገመ ተጻሒፉ ኣሎ። ዘፍጥረት 3፡17። እሾኽን ዕንቅርቢትን - እቲ ንህይወቱ ናይ ጻዕርን ሓልዮትን ዝገብሮ ጸገማትን ፈተናን - ከም ኣካል ናይቲ ኣብ መደብ ኣምላኽ ካብቲ ሓጢኣት ዘስዓቦ ዕንወትን ምውራድን ንምልዓል ዘድሊ ስልጠና ኮይኑ ተሸይሙ። ዓለም ዋላ እኳ እንተወደቐት ኩሉ ሓዘንን ሕሰምን ኣይኮነትን። ኣብ ተፈጥሮ ንባዕሉ መልእኽቲ ተስፋን ምጽንናዕን እዩ። ኣብ ልዕሊ እቲ ዕንጨይቲ ዕምባባታት ኣሎ፣ እሾኽ ድማ ብጽጌረዳ ተሸፊኑ ኣሎ።

“ኣምላኽ ፍቕሪ እዩ” ኣብ ነፍሲ ወከፍ መኽፈቲ ቡቕሊ፡ ኣብ ነፍሲ ወከፍ ጉንዲ ሳዕሪ ተጻሒፉ ኣሎ። እተን ፍቑራት

ኣዕዋፍ ብሕጉስ ደርፍታተን ንኣየር ድምጺ ዝገብራኦ፡ እተን ረቂቐ መልክዕ ዘለወን ዕምባባታት ብፍጽምናአን ንኣየር ዝሸትታ፡ እተን ልዑላት ኣግራብ ጫካ ምስቲ ሃብታም ቆጽሊ ህያው ቀጠልያ-ኩሎም ነቲ ምዉቕን ኣባታዊን ሓልዮት ኣምላኽናን ን... ንደቁ ከሕጉስ ዘለዎ ድሌት።

ቃል ኣምላኽ ባህርያቱ ይገልጽ። ንሱ ባዕሉ ነቲ ደረት ኣልቦ ፍቕሩን ርህራሄኡን ኣዊጁ እዩ። ሙሴ “ክብረትካ ኣርእየኒ” ኢሉ ምስ ጸለየ እግዚኣብሄር “ኩሉ ሰናይነተይ ኣብ ቅድሜኻ ክሓልፍ እየ” ኢሉ መለሰሉ። ዘጸ 33፡18, 19. እዚ ክብሩ እዩ። እግዚኣብሄር ኣብ ቅድሚ ሙሴ ሓሊፉ፡ “እግዚኣብሄር፡

እግዚኣብሄር ኣምላኽ፡ መሓርን ጸጋን፡ ዓቕሊ፡ ብሰናይን ሓቅን ዝበዝሐ፡ ንኣሽሓት ምሕረት ዝሕሉ፡ ኣበሳን በደልን ሓጢኣትን ይቕረ ዝገብር።” ዘጸኣት 34:6, 7. “ብምሕረት ስለ ዝሕጐስ” “ንኹራ ደንጉዩን ዓብዪ ለውሃትን እዩ”። ዮናስ 4፡2፤ ሚክያስ 7፡18።

እግዚኣብሄር ኣብ ሰማይን ኣብ ምድርን ብዝሐ ዘይብሎም ምልክታት ንልብና ምስኡ ኣሲሩ እዩ። ብናይ ተፈጥሮ ነገራትን፡ ከምኡ’ውን ልቢ ደቂ ሰባት ክፈልጦ ዝኽእል ዝዓሞቕን ዝለመሰን ምድራዊ ምትእስሳር ኣቢሉ፡ ንርእሱ ክገልጸልና ፈቲኑ እዩ። እዚኦም ግን ብዘይፍጹም ንፍቕሩ ይውክሉ። እዚ ኩሉ

መርትዖታት እኳ እንተተዋህበ፡ ጸላኢ ሰናይ ንኣእምሮ ደቂ ሰባት ኣዕዊሩ፡ ብፍርሒ ናብ ኣምላኽ ክሳብ ዝጥምት፤ ከም ከቢድን ይቕረ ዘይብልን ግይሮም ይሓስብዎ ነበሩ። ሰይጣን ንሰባት ንኣምላኽ ከም ሓደ ቀንዲ ባህርያቱ ተሪር ፍትሒ ዝኾነ ፍጡር ጌሮም ክሓስቡ መሪሕዎም፣—ሓደ ትሪ ፈራዲ፣ ተሪርን ጠለብን ኣለቃሒ እዩ። ንፈጣሪ፡ ፍርዲ ምእንቲ ክበጽሖም፡ ጌጋታትን ጌጋታትን ደቂ ሰባት ንምፍላጥ ብዓይኒ ቅንኢ ዝዕዘብ ፍጡር ግይሩ ሰኣሎ። ነዚ ጸሊም ጽላሎት ንምእላይ እዩ ነይሩ፣ ንዓለም ነቲ ደረት ኣልቦ ፍቕሪ ኣምላኽ ብምግላጽ፣ ኢየሱስ ኣብ መንጎ ሰባት ክነብር ዝመጸ።

ወዲ እግዚኣብሔር ካብ ሰማይ መጺኡ ንኣቦ ክግለጽ እዩ። “ንኣምላኽ ዝረኣዮ ሓደ እኳ የልቦን። እቲ ኣብ ሕቑፊ ኣቦ ዘሎ ሓደ ወዲ፡ ንሱ ኣበሃለ።” ዮሃንስ 1፡18። “ብዘይካ ወልድ ወልድ ክግልጸሉ ንዝደለዮ ንኣቦ ሓደ እኳ ኣይፈልጦን እዩ።” ማቴ 11፡27። ሓደ ካብቶም ደቀ መዛሙርቲ “ነቦ ኣርእየና” ዝብል ልመና ምስ ኣቕረበ፡ ኢየሱስ “ክንድዚ ዝኣክል ግዜ ምሳኻ ጸኒሐ፡ ግናኸ ፊሊጶስዶ ኣይፈለጥካን፤ እቲ ንዓይ ዝረኣየ ንኣቦ ርእይዎ እዩ፤ ከመይ ደኣ ኣቦ ኣርእየና ትብል፤” ዮሃንስ 14:8, 9።

ኢየሱስ ምድራዊ ተልእኾኡ ክግልጽ ከሎ ጐይታ “ንደኻታት ወንጌል ክሰብኽ ቀቢኡኒ፤ ንዝተሰብረ ልቢ ክፍውስ፡

ንዝተማረኹ ምድሓን ክሰብኽ፡ ንዓይነ
ስዉራን ድማ ምሕዋይ ምርኣይ፡ ነቶም
ዝተሃርሙ ሓራ ከውጽኦም ለኣኸኒ።"
ሉቃስ 4፡18። እዚ ስርሑ እዩ ነይሩ። ሰናይ
እናገበረ ንኹሎም ብሰይጣን ዝተጨቆኑ
እናፈወሰ ይዘውር ነበረ። ኣብ ዝኾነ ገዛ
ምሕንጣጥ ሕማም ዘይነበረለን ምሉእ
ዓድታት ነይረን፣ ምኽንያቱ ብእኡን ሓሊፉ
ንኹሎም ሕሙማቶም ፈዊሱ። ስርሑ
መለኮታዊ ቅብኣኡ መርትዖ ኣቕረበ።
ፍቕርን ምሕረትን ርህራሄን ኣብ ነፍሲ
ወከፍ ተግባር ሕይወቱ ተገሊጹ፤ ልቡ
ንደቂ ሰባት ብልውውጥ ድንጋጸ ወጸ።
ንባህርይ ሰብ ወሲዱ፣ ኣብ ድሌት ሰብ
ምእንቲ ክበጽሕ። እቶም ዝደኸዩን
ትሑታትን ናብኡ ክቕርቡ ኣይፈርሑን

ነይሮም። ንኣሽቱ ቈልዑ እውን ከይተረፉ ናብኡ ይስሕቡ ነበሩ። ኣብ ብርኩ ደይቦም ናብቲ ብፍቕሪ ንጹህ ዝኾነ ሓሳባዊ ገጽ ምጥማት ይፈትዉ ነበሩ።

ኢየሱስ ንሓንቲ ቃል ሓቂ ኣይዓፈናን፣ ግናኸ ኩሉ ግዜ ብፍቕሪ እዩ ዝዛረባ። ምስ ህዝቢ ኣብ ዝነበሮ ርክብ ዝዓበየ ብልሓትን ሓሳባዊን ሕያዋይን ቆላሕታ ይገብር ነይሩ። ጨካን ኣይነበረን፡ ብዘይ ኣድላይነት ከቢድ ቃል ተዛሪቡ ኣይፈልጥን፡ ንሓንቲ ተሃዋሲት ነፍሲ ዘየድሊ ቃንዛ ሂቡዋ ኣይፈልጥን። ድኽመት ደቂ ሰባት ኣይነቐፈን። ሓቂ ተዛሪቡ ግን ኩሉ ግዜ ብፍቕሪ። ምስሉይነትን ዘይምእማንን ዓመጽን ኮኒኡ፤ ንሱ ግን ነቲ ቁጥዐ ዝመልኦ

መግናሕቱ ክዛረብ ከሎ ንብዓት ኣብ ድምጹ ነበረ። ብዛዕባ እታ ንሱ ምቕባል ዝኣበየት ዘፍቀራ ከተማ ኢየሩሳሌም፡ መግድን ሓቅን ህይወትን በኸየ። ንዕኡ መድሓኒ ነጺጎምዎ እኳ እንተነበሩ፡ ንሱ ግን ብዘሕዝን ለውሃት ይርእዮም ነበረ። ህይወቱ ርእሰ-ምኽሓድን ንኻልኦት ብሓሳብ ምሕላይን እያ ነይራ። ነፍሲ ወከፍ ነፍሲ ኣብ ቅድሚ ኣግንቱ ክብርቲ እያ ነይራ። ንሱ ንርእሱ ብመለኮታዊ ክብሪ እናተሸከመ ከሎ፡ ንነፍሲ ወከፍ ኣባል ስድራቤት ኣምላኽ ብዝለዓለ ኣቓልቦ ሰገደ። ኣብ ኩሉ ሰብ ምድሓን ተልእኾኡ ዝነበረ ዝወደቓ ነፍሳት ረኣየ።

ከምዚ ዝበለ ባህርይ ክርስቶስ ኣብ ሕይወቱ ዝተገልጸ እዩ። እዚ ናይ እግዚኣብሔር ባህሪ እዩ። ካብ ልቢ ኣቦ እዩ እቲ ብክርስቶስ ዝግለጽ ውሕጅ መለኮታዊ ርህራሄ ናብ ደቂ ሰብ ዝውሕዝ። እቲ ለውሃትን ደንገጽን መድሓኒ ዝነበረ የሱስ፡ “ብስጋ ዝተገልጸ” ኣምላኽ እዩ ነይሩ። 1ጢሞቴዎስ 3፡16።

ኢየሱስ ብህይወት ክነብርን ተሳቐዩን ሞይቱን ክብጀወና ኢዩ። ተሳተፍቲ ዘለኣለማዊ ሓጐስ ምእንቲ ኸንከውን፡ “ናይ ሓዘን ሰብ” ኩነ። እግዚኣብሄር ነቲ ብጸጋን ሓቅን ዝመልአ ፍቑር ወዱ ካብ ክግለጽ ዘይክእል ክብሪ ዘለዎ ዓለም ናብታ ብሓጢኣት ዝተበላሸወትን ዝተበላሸወትን

ብጽላሎት ሞትን መርገምን ዝጸልመተት ዓለም ክመጽእ ፈቐደ። ካብ ሕቑፊ ፍቕሩ፡ ኣምልኾ መላእኽቲ ወጺኡ፡ ሕፍረትን ጸርፍን ውርደትን ጽልእን ሞትን ክሳቐ ፈቐደሉ። “መቐጻዕቲ ሰላምና ኣብ ልዕሊኡ ነበረ፤ ብመግረፍቱ ድማ ንሕውየና።” ኢሳይያስ 53፡5። ኣብ በረኻ፡ ኣብ ጌተሰማኒ፡ ኣብ መስቀል ርኣዮ! እቲ ርስሓት ዘይብሉ ወዲ ኣምላኽ ጽር ሓጢኣት ኣብ ልዕሊኡ ተሰከመ። እቲ ምስ ኣምላኽ ሓደ ዝነበረ፡ ሓጢኣት ኣብ መንጎ ኣምላኽን ሰብን ዝገብሮ ዘስካሕክሕ ምፍልላይ ኣብ ነፍሱ ተሰምዖ። እዚ ድማ ነቲ “ኣምላኸይ ኣምላኸይ ስለምንታይ ሓዲግካኒ” ዝብል ጭንቀት ዝመልኦ ኣውያት ካብ ከንፈሩ ጨፍጨፈ። ማቴ

27:46። ጽር ሓጢኣት እዩ ነይሩ፣ ስምዒት ናይቲ ዘስካሕክሕ ዕብየቱ፣ ናይ ነፍሲ ካብ ኣምላኽ ምፍላይ እዩ- እዚ እዩ ንልቢ ወዲ ኣምላኽ ዝሰበረ።

እዚ ዓቢ መስዋእቲ ግን ኣብ ልቢ ኣቦ ንሰብ ፍቕሪ ንምፍጣር እምበር ከድሕን ፍቓደኛ ንምግባር ኣይኮነን። ኣይፋልን ኣይፋልን! “ኣምላኽ ንዓለም ኣጊዩ ኣፍቀራ፡ ነቲ ሓደ ወዱ ክሳዕ ዝሃቦ።” ዮሃንስ 3:16። ኣቦ ዘፍቅረና ብሰንኪ እቲ ዓቢ ዕርቂ ዘይኮነስ ንሱ ስለ ዘፍቅረና እዩ እቲ ዕርቂ ዘዳለወ። ክርስቶስ ነቲ ደረት ኣልቦ ፍቕሩ ኣብ ልዕሊ ዝወደቑት ዓለም ከፍስሰሉ ዝኽእል መሳርሒ እዩ ነይሩ። “ኣምላኽ ንዓለም ምስ ገዛእ ርእሱ እናዓረቐ ብክርስቶስ

ነበረ።” 2ይ ቆሮንቶስ 5፡19። እግዚኣብሄር ምስ ወዱ ተሳቐየ። ኣብ ስቓይ ጌተሰማኒ፡ ሞት ቀራንዮ፡ ልቢ ደረት ኣልቦ ፍቕሪ ዋጋ ምድሓንና ከፊሉ።

ኢየሱስ “ስለዚ ኣቦይ የፍቅረኒ ኣሎ፡ ኣነ ንህይወተይ መሊሰ ክወስዳ ስለ ዘውፈኹዋ።” ዮሃንስ 10፡17። ማለት “ኣቦይ ኣዝዩ ስለ ዘፍቀረካ፡ ንዓኻ ክብጀወካ ሕይወተይ ስለ ዝሃብኩኻ እውን ዝያዳ የፍቅረኒ። መተካእታኻን ዋሕስካን ኣብ ምኻን፡ ህይወተይ ኣሕሊፈ ብምሃብ፡ ተሓታትነትካ፡ በደልካ ብምውሳድ፡ ኣነ ኣብ ኣቦይ ፍቱው እየ፤ ከመይሲ ብመስዋእተይ ኣምላኽ ጻድቕ ክኸውን ይኽእል እዩ፣ ግናኸ

ነቲ ብኢየሱስ ዝኣምን ጻድቕ ክኸውን ይኽእል እዩ።”

ብዘይካ ወዲ ኣምላኽ ንበጃና ክፍጽም ዝኸኣለ ኣይነበረን፤ ምኽንያቱ እቲ ኣብ ሕቑፊ ኣቦ ዝነበረ ጥራይ እዩ ክገልጾ ዝኽእል። ቁመትን ዕምቆትን ፍቕሪ ኣምላኽ ዝፈልጥ ጥራይ እዩ ክግለጽ ዝኽእል። ካብቲ ክርስቶስ ኣብ ክንዲ ዝወደቐ ሰብ ዝኸፈሎ ደረት ኣልቦ መስዋእቲ ዝንእስ ፍቕሪ ኣቦ ንዝጠፍአ ሰብኣውነት ክገልጽ ኣይክእልን እዩ።

“ኣምላኽ ንዓለም ኣዝዩ ኣፍቀራ፡ ነቲ ሓደ ወዱ ክሳዕ ዝሃቦ።” ኣብ መንጎ ሰባት ክነብርን ሓጢኣቶም ክኸሕምን

መስዋእቶም ክመውትን ጥራይ ዘይኮነ ሂብዎ። ንዝወደቐ ዓሌት ሃቦ። ክርስቶስ ንርእሱ ምስ ረብሓን ድሌታትን ደቂ ሰባት ከለልያ ነበሮ። እቲ ምስ እግዚኣብሔር ሓደ ዝነበረ፡ ፈጺሙ ዘይብተኸ ምትእስሳር ምስ ደቂ ሰባት ኣተሓሕዩ። ኢየሱስ “ኣሕዋት ክብሎም ኣይሓፍርን እዩ” (እብ 2፡11)፤ ንሱ መስዋእትና፡ ጠበቓና፡ ሓውና፡ ሰብኣዊ መልክዕና ኣብ ቅድሚ ዝፋን ኣቦ ተሰኪሙ፡ ብዘለኣለማዊ ዘመናት ድማ ምስቲ ዝበጀዎ ዓሌት ሓደ እዩ- ወዲ ሰብ። እዚ ኩሉ ድማ ሰብ ፍቕሪ ኣምላኽ ከንጸባርቕን ናይ ቅድስና ሓሳስ ክካፈልን ካብ ዕንወትን ምውራድን ሓጢኣት ክለዓል እዩ።

እቲ ንበጃና ዝተኸፍለ ዋጋ፡ እቲ ሰማያዊ ኣቦና ወዱ ምእንታና ክመውት ብምሃብ ዝገበሮ ደረት ኣልቦ መስዋእቲ፡ ብክርስቶስ እንታይ ክንከውን ከም እንኽእል ልዑል ጽንሰ-ሓሳብ ክህበና ይግባእ። መንፈስ ዝነፈሶ ሃዋርያ ዮሓንስ ቁመትን ዕምቆትን ስፍሓትን ፍቕሪ ኣቦ ናብቲ ዝጠፍእ ዓሌት ክርኢ ከሎ ብኣምልኾን ኣኽብሮትን መሊኡ፤ ከምኡ'ውን፡ ዕብየትን ለውሃትን ናይዚ ፍቕሪ'ዚ ዝገልጸሉ ምቹእ ቋንቋ ስለዘይረኸበ፡ ንዓለም ክትረኣ ጸዊው።
“እንሆ፡ ደቂ ኣምላኽ ክንብሃል፡ ኣቦ ከመይ ዝበለ ፍቕሪ ሂቡና እዩ።” 1ይ ዮሃ 3፡1።
እዚ ንሰብ ከመይ ዝበለ ዋጋ እዩ ዝህቦ! ብበደል ደቂ ሰብ ተገዛእቲ ሰይጣን ይኾኑ። ብእምነት ኣብ መዕረቒ መስዋእቲ

ክርስቶስ ደቂ ኣዳም ደቂ ኣምላኽ ክኾኑ ይኽእሉ። ክርስቶስ ናይ ሰብ ባህሪ ብምግማት ንደቂ ሰባት ልዕል የብሎ። ዝወደቑ ሰባት ምስ ክርስቶስ ብምትእስሳር ብሓቂ “ደቂ ኣምላኽ” ዝብል ስም ብቑዓት ኣብ ዝኾኑሉ ቦታ ይቕመጡ።

ከምዚ ዝበለ ፍቕሪ መመሳሰሊ የብሉን። ደቂ ሰማያዊ ንጉስ! ክቡር መብጽዓ! ቱማ ንዝዓሞቕ ኣስተንትኖ! እቲ መዳርግቲ ዘይብሉ ፍቕሪ እግዚኣብሔር ንዘይተፍቀረቶ ዓለም! እቲ ሓሳብ ኣብ ልዕሊ ነፍሲ ናይ ምግዛእ ሓይሊ ስለዘለዎ ንኣእምሮ ናብ ምርኮ ፍቓድ ኣምላኽ የእትዎ። መለኮታዊ ባህርይ ብብርሃን መስቀል ብዝኣጽናዕናዮ መጠን ምሕረትን

ለውሃትን ይቕሬታን ምስ ፍትሓውነትን
ፍትሕን ተሓዋዊሱ ንርኢ፡ ደረት ኣልቦ
ፍቕርን ካብ ሀ ኣደ ንዝሰሓተ ውላዳ
ዝነበራ ሃረርታ ዝመልኦ ድንጋጸ።

ምዕራፍ 2—ሓጥእ ዘድልዮ ክርስቶስ

ሰብ ኣብ መጀመርታ ክቡር ሓይልን ሚዛናዊ ኣእምሮን ዝተዓደለ እዩ ነይሩ። ብህላወኡ ፍጹም እዩ ነይሩ፣ ምስ ኣምላኽ ድማ ተሰማሚዑ። ሓሳባቱ ንጹህ፡ ዕላማታቱ ቅዱስ ነበረ። ብዘይምእዛዝ ግን ሓይልታቱ ተጠውዩ፡ ንርእሰ-ፍትወት ኣብ ክንዲ ፍቕሪ ወሰደ። ባህርያቱ ብጥሕሰት ኣዝዩ ስለ ዝደኸመ፡ ብሓይሉ ንሓይሊ ክፍኣት ክቃወም ኣይከኣለን። ብሰይጣን ተማሪኹ፣ ኣምላኽ ብፍሉይ ጣልቃ እንተዘይኣትዩ ድማ ንዘልኣለም ከምኡ ምጸንሐ። ዕላማ እቲ ፈታኒ ነቲ ኣብ ፍጥረት ሰብ ዘሎ መለኮታዊ መደብ ምፍሻል፡ ንምድሪ ድማ ብወዮን

ምድረበዳን ንምምላእ እዩ ነይሩ። ነዚ ኩሉ ክፍኣት ድማ ውጽኢት ናይቲ ኣምላኽ ኣብ ምፍጣር ሰብ ዝገበሮ ስራሕ ምኸነ።

ሰብ ኣብቲ ሓጢኣት ዘይብሉ ኩነታቱ ምስኡ "ኵሉ መዝገብ ጥበብን ፍልጠትን ተሓቢኡሉ ዘሎ" ሓጐስ ሕብረት ይገብር ነበረ። ቆሎሴ 2:3። ድሕሪ ሓጢኣቱ ግና ድሕሪ ደጊም ብቅድስና ሓጐስ ክረክብ ስለ ዘይከኣለ፡ ካብ ቅድሚ ኣምላኽ ክሕባእ ደለየ። እቲ ዘይተሓደሰ ልቢ ሕጂ እውን ከምዚ እዩ ዘሎ። ምስ እግዚኣብሔር ዝሰማማዕ ኣይኮነን፣ ምስኡ ኣብ ሕብረት ድማ ሓጐስ ኣይረክብን። እቲ ሓጥእ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ሕጉስ ክኸውን ኣይከኣለን፤ ካብ ምሕዝነት ቅዱሳን

ፍጡራት ምተሸርሸረ። ናብ ሰማይ ኪኣቱ እንተ ዚፍቀደሉ፡ ንዕኡ ሓጐስ ኣይምሃለዎን። እቲ ኣብኡ ዝነግስ መንፈስ ርእሰ-ምትእምማን ዘይብሉ ፍቕሪ-ነፍሲ ወከፍ ልቢ ንልቢ ደረት ኣልቦ ፍቕሪ ዝምልስ-ኣብ ነፍሱ ዝኾነ መልሲ ዝህብ ኮርድ ኣይምተንከፎን። ሓሳባቱ፡ ረብሓታቱ፡ ድራኽታቱ፡ ነዊም ኣብኡ ዘለዉ ሓጢኣት ዘይብሎም ነበርቲ ዘንቀሳቐሱ ጓና ምኾነ። ኣብ ዜማ ሰማይ ዘይሰማማዕ ኖታ ምኾነ። ሰማይ ንዕኡ ናይ ስቅያት ቦታ ምኾነት፤ ካብቲ ብርሃና ዝኾነ፡ ማእከል ሓጐሳ ድማ ክሕባእ ምሃረፈ። ንረሲኣን ካብ ሰማይ ዘግልል ብወገን እግዚኣብሔር ዝወሃብ ፍቓደኛ ኣዋጅ ኣይኮነን፤ ብናይ ገዛእ ርእሶም ንዕርክነታ

ብዘይብቹዓት ተዓጽዮም ኣለዉ። ክብሪ እግዚኣብሔር ንዓኣቶም ዝበልዕ ሓዊ ምኸነ። ካብ ገጽ እቲ ክብጀዎም ዝሞተ ምእንቲ ክሕብኡ፡ ንጥፍኣት ምተቐበሉ።

ንሕና፡ ካብ ገዛእ ርእስና፡ ካብቲ ዝጠሓለናሉ ጉድጓድ ሓጢኣት ክንሃድም ኣይከኣልን እዩ። ልብና ክፉእ እዩ፣ ክንቅይሮ ኣይንኽእልን ኢና። “ካብ ርኹስ ንጹህ ነግር መን ከውጽእ ይኽእል፤ ሓደ ኣይኰነን።” “ስጋዊ ኣተሓሳስባ ንሕጊ ኣምላኽ ኣይግዛእን እዩ፡ ኪኸውንውን ኣይክእልን እዩ እሞ፡ ምስ ኣምላኽ ጽልኢ እዩ።” እዮብ 14፡4፤ ሮሜ 8፡7። ትምህርቲ፡ ባህሊ፡ ምጥቃም ድሌት፡ ጻዕረ ሰብ፡ ኩሎም ግቡእ ዓውዲ ኣለዎም፡ ኣብዚ ግን ሓይሊ

የብሎምን። ግዳማዊ ትኽክለኛነት ባህሪ ከፍርዩ ይኽእሉ እዮም፣ ንልቢ ግን ክቕይሩ ኣይክእሉን እዮም፤ ንዓይኒ ማይ ከንጽሁ ኣይክእሉን እዮም። ሰብ ካብ ሓጢኣት ናብ ቅድስና ቅድሚ ምቕያሮም፡ ካብ ውሽጢ ዝሰርሕ ሓይሊ፡ ካብ ላዕሊ ሓድሽ ሕይወት ክህሉ ኣለዎ። እቲ ሓይሊ እቲ ክርስቶስ እዩ። ጸጋኡ ጥራይ እዩ ነቲ ህይወት ዘይብሉ ክእለት ነፍሲ ህያው ክገብሮ ዝኽእል፣ ናብ ኣምላኽ፣ ናብ ቅድስና ድማ ክስሕባ ይኽእል።

መድኃኒና “ሰብ ካብ ላዕሊ እንተዘይተወልደ” ኢሉ ሓዲሽ ልቢ፣ ሓድሽ ትምኒት፣ ዕላማን ድራኽን፣ ናብ ሓድሽ ህይወት ዝመርሕ

እንተዘይተቐቢሉ፣ “ንመንግስቲ ኣምላኽ ክርኢ ኣይክእልን እዩ።” ዮሃንስ 3፡3፡ ወሰን. ነቲ ብባህሪኡ ኣብ ሰብ ዘሎ ሰናይ ንምምዕባል ጥራይ ኣድላዪ እዩ ዝብል ሓሳብ፣ ቀታሊ ምትላል እዩ። “ስጋዊ ሰብ ንነገራት መንፈስ ኣምላኽ ኣይቅበሎን እዩ፣ ንዕኡ ዕሽነት እዩ እሞ፣ ብመንፈስ ይፍለጥ እዩ እሞ፣ ክፈልጦ ኣይክእልን እዩ።” “ከም ብሓድሽ ክትውለድ ኣሎካ፡ ምስበልኩኻ ኣይትግረም።” 1ቆሮ 2፡14፤ ዮሃንስ 3፡7። ብዛዕባ ክርስቶስ “ህይወት ኣብኡ ነበረት። ህይወት ድማ ብርሃን ሰብ እያ ነይራ”—እቲ እንኮ “ኣብ ትሕቲ ሰማይ ንደቂ ሰባት እተዋህበ ስም፡ ብእኡ ኽኣ ክንድሕን ኣሎና።” ዮሃንስ 1፡4፤ ግብሪ ሃዋርያት 4፡12።

ፍቕራዊ-ሕያውነት ኣምላኽ ምግንዛብ፡ ምሕረት፡ ኣቦኣዊ ለውሃት፡ ባህርያቱ ምርኣይ እኹል ኣይኮነን። ጥበብን ፍትሕን ሕጉ ምፍላጥ፡ ኣብ ዘለኣለማዊ መትከል ፍቕሪ ከም ዝተመስረተ ምርኣይ እኹል ኣይኮነን። ሃዋርያ ጳውሎስ “እቲ ሕጊ ሰናይ ምኻኑ እሰማማዓሉ ኣለኹ” ኢሉ ክጭድር ከሎ ነዚ ኾሉ ርእዩ እዩ። “ሕጊ ቅዱስ፡ ትእዛዝ ከኣ ቅዱስ፡ ጻድቕን ሰናይን እዩ።” ንሱ ግና ወሲኹ፡ ኣብ ምረት ነፍሱ-ጭንቀቱን ተስፋ ምቑራጹን፡ “ኣነ ስጋዊ እየ፡ ኣብ ትሕቲ ሓጢኣት ዝተሸጥኩ እየ።” ሮሜ 7፡16, 12, 14. ነቲ ብገዛእ ርእሱ ክበጽሖ ሓይሊ ዘይነበሮ ንጽህና፡ ጽድቂ ሃረር ኢሉ፡ “ኦ ኣነ ዝኾንኩ ሕሱም

ሰብ! ካብዚ ስጋ ሞት እዚ መን ከናግፈኒ እዩ፧" ሮሜ 7፡24፡ ወሰን. ኣብ ኩሉ ሃገራትን ኣብ ኩሉ ዘመናትን ካብ ዝተሸከሙ ልቢ ዝደየበ ኣውያት ከምዚ እዩ። ንሹሉ፡ "እንሆ እቲ ንሓጢኣት ዓለም ዚወስድ ገንሸል ኣምላኽ" ዚብል ሓደ መልሲ ጥራይ እዩ። ዮሃንስ 1፡29።

መንፈስ ኣምላኽ ነዚ ሓቂ እዚ ንምግላጽ ዝደለየሎም ኣሃዛት ብዙሓት እዮም፣ ነተን ካብ ጾር በደል ክናገፉ ዝሃርፉ ነፍሳት ድማ ብግልጺ ክገልጸለን ዝደለየ እዩ። ያእቆብ ንኤሳው ብምትላል ድሕሪ ዝገበሮ ሓጢኣት፡ ካብ ቤት ኣቦኡ ምስ ሃደመ፡ ናይ በደል ስምዒት ተሸበሮ። ጽምዋን ዝተባረረን ክንሱ። ካብ ኩሉ ንህይወት

ክቡር ዝግበራ ተፈልዩ፡ እቲ ልዕሊ ኩሉ ኣብ ልዕሊ ነፍሱ ዝጸቐጠ መሲልዎ ዝነበረ፡ ሓጢኣቱ ካብ ኣምላኽ ከም ዝቐረጸ፡ ካብ ሰማይ ከም ዝተደርበየ ፍርሒ እዩ። ብኻሊ ኣብታ ዕርቃን ምድሪ፡ ኣብ ዙርያኡ ጽምዋ ዝበዝሖ ጎቦታት ጥራይ፡ ኣብ ልዕሊኡ ድማ ብከዋኽብቲ ዝበርህ ሰማያት ከዕርፍ ተደፍአ። ደቂሱ ከሎ፡ ሓደ ዝግርም ብርሃን ኣብ ልዕሊ ራእዩ ተሰባበረ፤ እንሆ ድማ ካብቲ ዝደቀሰሉ ጐልጐል፡ ሰፊሕ ጽላሎት ዘለዎ መደያይቦ ንላዕሊ ናብ ደጌታት ሰማይ ዝወስድ ይመስል፡ መላእኽቲ ኣምላኽ ድማ ላዕልን ታሕትን ይብሉ ነበሩ። ካብቲ ኣብ ላዕሊ ዘሎ ክብሪ ድማ መለኮታዊ ድምጺ ብናይ ምጽንናዕን ተስፋን መልእኽቲ ተሰምዐ። በዚ ኸኣ

ንያእቆብ እቲ ንኣድላይነትን ናፍቆትን ነፍሱ ዘማልእ - መድሓኒ - ተፍለጠ። ብሓጎስን ምስጋናን ንሱ ሓጢኣተኛ ምስ ኣምላኽ ናብ ሕብረት ክምለስ ዝኽእለሉ መንገዲ ክግለጽ ረኣየ። እቲ ኣብ ሕልሙ ዝነበረ ምሥጢራዊ መሳልል፡ ነቲ ኣብ መንጎ ኣምላኽን ሰብን ዝነበረ እንኮ መሳርሒ ርክብ ዝኾነ የሱስ ይውክል ነበረ።

እዚ ኸኣ ክርስቶስ ምስ ናትናኤል ኣብ ዝገበሮ ዝርርብ “ሰማይ ተኸፊቱ፡ መላእኽቲ ኣምላኽ ድማ ናብ ወዲ ሰብ ክድይቡን ክወርዱን ክትረኡ ኢኹም” ክብል ከሎ ዝጠቐሶ ስእሊ እዩ። ዮሃንስ 1፡51። ኣብቲ ክሕደት ሰብ ካብ

እግዚኣብሔር ርሒቑ፤ ምድሪ ካብ ሰማይ ተቓረጸት። ኣብ ስግር እቲ ኣብ መንጎ ዝነበረ ወሽመጥ፡ ቁርባን ክህሉ ኣይክእልን እዩ። ብክርስቶስ ኣቢላ ግን ምድሪ መሊሳ ምስ ሰማይ ትተሓሓዝ። ክርስቶስ ብናይ ገዛእ ርእሱ ብቕዓት ነቲ ሓጢኣት ዝገበሮ ወሽመጥ ድልድል ገይሩዎ እዩ፣ እቶም ኣገልገልቲ መላእኽቲ ምስ ሰብ ሕብረት ክገብሩ። ክርስቶስ ንዝወደቐ ሰብ ኣብ ድኻሙን ረዳኢ ዘይብሉን ምስቲ ምንጪ ደረት ኣልቦ ሓይሊ የራኽቦ።

ናይ ደቂ ተባዕትዮ ናይ ምዕባለ ሕልሚ ግን ንኽንቱ እዩ፣ ኩሉ ጻዕርታት ንምልዓል ሰብኣውነት፣ ነቲ ሓደ ምንጪ ተስፋን ሓገዝን ንዝወደቐ ዓሌት ሸለል

እንተኢሎምዎ። “ኩሉ ሰናይ ህያብን ፍጹም ውህበትን” (ያእቆብ 1፡17) ካብ ኣምላኽ እዩ። ካብኡ ወጻኢ ሓቀኛ ብሉጽነት ባህሪ የለን። ናብ ኣምላኽ እትኸይድ እንኮ መገዲ ድማ ክርስቶስ እዩ። “መገድን ሓቅን ሕይወትን ኣነ እየ፡ ብዘይካ ብኣይ ናብ ኣቦ ዚመጽእ የልቦን” ይብል። ዮሃንስ 14፡6።

ልቢ እግዚኣብሄር ካብ ሞት ብዝሓየለ ፍቕሪ ምድራውያን ደቁ ይናፍቕም። ንወዱ ኣብ ምሕዳግ ንኹላትና ሰማይ ብሓደ ህያብ ኣፍሲሱልና ኣሎ። ናይ መድሓኒ ሕይወትን ሞትን ኣማላድነትን፡ ኣገልግሎት መላእኽቲ፡ ምልማን መንፈስ፡ ኣቦ ልዕሊ ኩሉን ብኹሉን ዝሰርሕ፡

ዘይቋርጽ ተግዳስነት ሰማያውያን ፍጡራት፡-ኩሎም ኣብ ክንዲ ምድሓን ሰብ ተመዝጊቦም ኣለዉ።

ኣየ እቲ ምእንታና ዝተኸፍለ ዘገርም መስዋእቲ ነስተንትን! መንግስተ ሰማይ ነቶም ዝጠፍኡ ንምምላስ ዘውጽኦ ዘሎ ጉልበትን ጉልበትን ከነማስወሎም ንፈትን፡ ናብ ቤት ኣቦ ድማ ክንመልሶም ንፈትን። ካብዚ ዝሓየለ ድራኽታት፡ ከምኡ'ውን ዝሓየለ ትካላት፡ ናብ ስራሕ ክኣትዉ ፈጺሞም ኣይከኣሉን፤ እቲ ልዕሊ ዓቕን ዓስቢ ቅኑዕ ምግባር፡ ምጥዓም ሰማይ፡ ማሕበር መላእኽቲ፡ ሕብረትን ፍቕርን ኣምላኽን ወዱን፡ ምልዓልን ምንዋሕን ኩሉ ሓይልታትና ኣብ ዘለኣለማዊ

ዘመናት- እዚኦም ንኽንደፋፍኡ ሓያላት ድርኺታትን ምትብባዕን ኣይኮኑን። ንፈጣሪናን ተበጃውነትናን ናይ ልቢ ፍቕራዊ ኣገልግሎት ክንህቦ?

ብኻልእ ወገን ድማ ኣብ ልዕሊ ሓጢኣት ዝተነግረ ፍርድታት እግዚኣብሔር፡ እቲ ዘይተርፍ ሕነ ምፍዳይ፡ ምውራድ ባህርያትና፡ ከምኡ'ውን ናይ መወዳእታ ጥፍኣት፡ ካብ ኣገልግሎት ሰይጣን ንምጥንቃቕ ኣብ ቃል ኣምላኽ ቀሪቡ ኣሎ።

ምሕረት እግዚኣብሔርዶ ኣይንሓስበሉን? ካብዚ ንላዕሊ እንታይ ክገብር ይኽእል? ምስቲ ብዘገርም ፍቕሪ ዘፍቀረና ንርእስና

ኣብ ቅኑዕ ርክብ ነቐምጣ። ናብ ኣምሳሉ ክንልወጥ፡ ምስቶም ኣግልግልቲ መላእኽቲ ሕብረት፡ ምስ ኣብን ወድን ናብ ስኒትን ሕብረትን ክንምለስ፡ ነቲ ዝተዳለወልና መግድታት ንጠቕመሉ።

ምዕራፍ 3—ንስሓ

ከመይ ኢሉ እዩ ሰብ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ጻድቕ ክኸውን? እቲ ሓጥእ ከመይ ኢሉ እዩ ጻድቕ ዚኸውን፤ ብክርስቶስ ጥራይ ኢና ምስ እግዚኣብሔር፡ ምስ ቅድስና ክንሰማማዕ እንኽእል፤ ግናኸ ከመይ ጌርና ኢና ናብ ክርስቶስ ክንመጽእ፤ ብዙሓት ከምቲ ኣብ መዓልቲ ጰራቅሊጦስ ዝነበረ ህዝቢ፡ ብሓጢኣት ተፈሪዶም፡ “እንታይ ክንገብር?” ጴጥሮስ ዝሃቦ መልሲ ቀዳመይቲ ቃል “ተነስሑ” ዝብል ነበረ። ግብሪ ሃዋርያት 2፡37, 38. ኣብ ካልእ ግዜ፡ ድሕሪ ቁሩብ ግዜ፡ “ሓጢኣትኩም ምእንቲ ኺድምሰስ፡ ተነስሑ፡ ... ተመለሱ” በለ። ግብሪ ሃዋርያት 3፡19።

ንስሓ ንሓጢኣት ምሕዛንን ካብኡ ምምላስን የጠቓልል። ንሓጢኣት ሓጢኣተኛነቱ ክሳብ ዘይረኣና ኣይንኽሕዶን ኢና፤ ብልቢ ካብኡ ክሳብ ዘይተመልስና ኣብ ህይወት ሓቀኛ ለውጢ ኣይክህሉን እዩ።

ናይ ንስሓ ሓቀኛ ባህሪ ክርድኡ ዘይክእሉ ብዙሓት እዮም። ብዙሓት ሰባት ሓጢኣት ብምግባሮም ይሓዝኑን ደጋዊ ተሃድሶ ከይተረፈ ይገብሩን ምኽንያቱ በደልኦም ኣብ ልዕሊ ገዛእ ርእሶም መከራ ከየምጽእ ስለ ዝሰግኡ። እዚ ግን ብናይ መጽሓፍ ቅዱስ ትርጉም ንስሓ ኣይኮነን። ካብ ሓጢኣት ንላዕሊ ነቲ መከራ ይሓዝኡ።

ኤሳው እቲ ብሾርና ንዘለኣለም ከም ዝጠፍኦ ምስ ረኣየ፡ ከምዚ ዝኣመሰለ ሓዘን እዩ ነይሩ። በላዓም በቲ ዝተሰሓበ ሰይፊ ሒዙ ኣብ መገዱ ደው ኢሉ ዝነበረ መልኣኽ ስለ ዝፈርሐ፡ ህይወቱ ከይስእን በደሉ ኣሚኑ፤ ግን ሓቀኛ ንስሓ ሓጢኣት፡ ምልዋጥ ዕላማ፡ ጽልኢ ክፉእ ኣይነበረን። ይሁዳ ኣስቆሮቱስ ንጐይታኡ ምስ ጠለመ፡ “ነቲ ንጹህ ደም ብምጥላም ሓጢኣት ገበርኩ” ኢሉ ጨደረ። ማቴ 27፡4።

እቲ ኑዛዜ ካብታ በደለኛ ነፍሱ ብዘስካሕክሕ ናይ ውግዘት ስምዒትን ብፍርሒ ምድላይ ፍርድን ተገዲዱ። እቲ ውጽኢቱ ክኸውን ዝነበሮ ሳዕቤን ብራዕዲ መሊእዎ፡ እንተኾነ ግን ነቲ ርስሓት

ዘይብሉ ወዲ ኣምላኽ ጠሊሙ ንቅዱስ እስራኤል ክሒዱ ዝብል ዓሚቹን ልቢ ዝሰብርን ሓዘን ኣብ ነፍሱ ኣይነበረን። ፈርኦን ኣብ ትሕቲ ፍርዲ እግዚኣብሔር ክሳቐ ከሎ ካብ ተወሳኺ መቕጸዕቲ ንምህዳም ሓጢኣቱ ኣፍልጦ ይህብ ነበረ፣ እንተኾነ ግን እቲ መዓት ደው ምስ በለ ናብቲ ንሰማይ ዝገበሮ ምጽራር ተመልሰ። እዚኦም ኩሎም ንውጽኢት ሓጢኣት የልቅሱ እኳ እንተነበሩ፡ በቲ ሓጢኣት ባዕሉ ግን ኣይሓዘኑን።

ልቢ ንጽልዋ መንፈስ እግዚኣብሔር ምስ ተሸገረ ግና ሕልና ህያው ክኸውን እዩ፡ እቲ ሓጥእ ድማ ገለ ካብ ዕምቆትን ቅድስናን ናይቲ ኣብ ሰማይን ኣብ ምድርን መንግስቱ

መሰረት ዝኾነ ቅዱስ ሕጊ ኣምላኽ ከስተውዕል እዩ። እቲ “ናብ ዓለም ንዝመጽእ ኩሉ ዘብርህ ብርሃን” ነቲ ምስጢራዊ ክፍልታት ነፍሲ የብርህ፡ እቲ ሕቡእ ነገራት ጸልማት ድማ ይግለጽ። ዮሃንስ 1፡9። ምእማን ኣብ ኣእምሮን ልብን ይሕዝ። እቲ ሓጢኣተኛ ናይ የሆዋ ጽድቂ ስምዒት ኣለዎ፡ ኣብ ቅድሚ እቲ ደላዪ ልብታት ድማ፡ ብናይ ገዛእ ርእሱ በደልን ርኽሰትን ክቕርብ ዝኽእል ራዕዲ ይስምዖ። ፍቕሪ እግዚኣብሔር፡ ጽባቐ ቅድስና፡ ሓጐስ ንጽህና ይርኢ፤ ክነጽህን ምስ ሰማይ ናብ ሕብረት ክምለስን ይናፍቕ።

ዳዊት ድሕሪ ውድቀቱ ዝገበሮ ጸሎት፡ እንታይነት ሓቀኛ ሓዘን ብሓጢኣት ዘርኢ እዩ። ንስሓኡ ቅንዕናን ዓሚቕን እዩ ነይሩ። በደሉ ንምቅላል ዝኾነ ጻዕሪ ኣይነበረን፤ ካብቲ ኣብ ሓደጋ ዝወደቐ ፍርዲ ናይ ምህዳም ድሌት ኣይነበሮን፣ ንጸሎቱ ኣነቓቒሕዎ። ዳዊት ዕብየት በደሉ ርእዩ፤ ርኽሰት ነፍሱ ረኣየ፤ ሓጢኣቱ ጸሊእዎ። ንይቕረታ ጥራይ ዘይኮነስ ንጽህና ልቢ እዩ ጸለየ። ናይ ቅድስና ሓጐስ - ምስ ኣምላኽ ናብ ስኒትን ሕብረትን ክምለስ ሃረር በለ። እዚ ቋንቋ ነፍሱ እዩ ነይሩ፤

“እቲ በደሉ እተሓድገሉ ብጹእ እዩ፣ . ሓጢኣቱ ዝተሸፈነ።

እቲ እግዚኣብሄር ዝሃቦ ሰብ ብጹእ እዩ።
ንኣበሳ ኣይቆጽሮን፡ .
ኣብ መንፈሱ ድማ ተንኮል የልቦን።”
መዝሙር 32:1, 2.

“ኦ ኣምላኽ ምሓረኒ ከምቲ...
ፍቕራዊ ሕያውነትካ፤
ከም ብዝሒ ልውሃትካ
ምሕረት ንበደለይ ይድምስሶ....
ኣነስ በደልይ ኣፍልጦ እህብ ኣለኹ እሞ፡
ናተይ...
ሓጢኣት ንዘልኣለም ኣብ ቅድመይ እዩ....
ብሂሶፕ ኣጽርየኒ እሞ ክነጽህ እየ።
ሓጸቡኒ፡ ካብ በረድ ድማ ክጻዕድ እየ....
ኦ ኣምላኽ ንጹህ ልቢ ፍጠረለይ፤

ኣብ ውሽጠይ ድማ ቅኑዕ መንፈስ
ኣሐድስ።
ካብ ቅድሜኻ ኣይትደርበየኒ፤
መንፈስ ቅዱስካ ድማ ካባይ ኣይትውሰድ።
ናይ ምድሓንካ ሓጎስ ምለሰለይ፤
ብናዳ መንፈስካ ድማ ደግፈኒ....
ካብ በደል ደም ኣናግፈኒ ኦ ኣምላኽ ንስኻ
ኣምላኽ ድሕነተይ፤
መልሓሰይ ድማ ዓው ኢላ ብዛዕባኻ
ክትዝምር እያ።
ጽድቂ።" መዝሙር ዳዊት 51፡1-14።

ከምዚ ዝበለ ንስሓ፣ ክንፍጽሞ ካብ
ዓቕምና ወጻኢ እዩ፤ ካብቲ ኣብ ላዕሊ
ዓሪጉ ንሰብ ውህበት ዝሃበ ክርስቶስ ጥራይ
እዩ ዝረኽቦ።

ኣብዚ ጥራይ ብዙሓት ክጋገዩሉ ዝኽእሉ ነጥቢ ኣሎ፣ ካብዚ ብምብጋስ ድማ ነቲ ክርስቶስ ክህቦም ዝደሊ ሓገዝ ክረኽቡ ኣይክእሉን እዮም። ቅድም እንተዘይተነሲሖም ናብ ክርስቶስ ክመጹ ከምዘይክእሉ ይሓስቡ፣ ንስሓ ድማ ንሕድገት ሓጢኣቶም የዳሉ። ሓቂ እዩ ንስሓ ቅድሚ ሕድገት ሓጢኣት ይቕድም፤ ምኽንያቱ እቲ ዝተሰብረን ዝተጣዓሰን ልቢ ጥራይ እዩ መድሓኒ ከምዘድሊ ዝስምዖ። እቲ ሓጥእ ግን ቅድሚ ናብ ኢየሱስ ምምጽኡ ክሳብ ዝናሳሕ ክጽበ ኣለዎ? ንስሓ ኣብ መንጎ ሓጢኣተኛን መድሓኒን ዕንቅፋት ክኸውን ድዩ?

መጽሓፍ ቅዱስ፡ ሓጥእ ነቲ “ኣቱም ትጽዕሩን ዝኸበድኩምን ኩላትኩም ናባይ ንዑ ኣነ ከዕርፈኩም እየ” ዝብል ዕድመ ክርስቶስ ቅድሚ ምስማዕ ክነስሕ ከም ዘለዎ ኣይምህርን እዩ። ማቴ 11፡28። እቲ ካብ ክርስቶስ ዝወጽእ ጽቡቕ ባህሪ እዩ፣ ናብ ሓቀኛ ንስሓ ዝመርሕ። ጴጥሮስ ንእስራኤላውያን ኣብ ዝሃቦ መግለጺ “ኣምላኽ ንእስራኤል ንስሓን ሕድገት ሓጢኣትን ምእንቲ ኺህቦም፡ መስፍንን መድሓኒን ኪኸውን ብየማናይ ኢዱ ልዕል ኣበሎ” ክብል ከሎ ነዚ ጉዳይ ብንጹር ገሊጽዎ እዩ። ግብሪ ሃዋርያት 5፡31። ብዘይ ክርስቶስ ምሕረት ካብ እንረክብ ንላዕሊ ብዘይ መንፈስ ክርስቶስ ንሕልና ንምንቃሕ ክንሳሕ ኣይንኽእልን ኢና።

ክርስቶስ ምንጪ ኩሉ ቅኑዕ ድርኺት እዩ። ኣብ ልቢ ኣንጻር ሓጢኣት ጽልኢ ክተኽል ዝኽእል ንሱ ጥራይ እዩ። ኩሉ ድሌት ሓቅን ንጽህናን፡ ነፍሲ ወከፍ ምእማን ናይ ገዛእ ርእስና ሓጢኣት፡ መንፈሱ ኣብ ልብና ይንቀሳቐስ ከም ዘሎ መርትዖ እዩ።

ኢየሱስ “ኣነ ካብ ምድሪ እንተ ተላዒለ ንኹሉ ሰብ ናባይ ክስሕቦ እየ” ኢሉ ኣሎ። ዮሃንስ 12፡32። ክርስቶስ ንሓጢኣተኛ ከም መድሓኒ ምእንቲ ሓጢኣት ዓለም ዝመውት ክግለጽ ኣለዎ፤ ኣብ መስቀል ቀራንዮ ድማ ገንሸል ኣምላኽ ክንርኢ ከለና፡ ምስጢር ምድሓን ናብ ኣእምሮና ክግንጸል ይጅምር እሞ ሕያውነት ኣምላኽ

ናብ ንስሓ ይመርሓና። ክርስቶስ ምእንቲ ሓጥኣን ኣብ ምሟቱ ክርድኦ ዘይክእል ፍቕሪ ገሊጹ፤ ሓጥእ ነዚ ፍቕሪ እዚ እናረኣየ ከሎ ድማ ንልቢ የለስልሶ፡ ንኣእምሮ ይምስጥ፡ ኣብ ነፍሲ ድማ ጣዕሳ የነቓቕሕ።

ሓቂ እዩ ደቂ ሰባት ሓደ ሓደ ግዜ በቲ ሓጢኣታዊ መገዶም ይሓፍሩ፣ ገለ ካብቲ ክፉእ ልምዶም ድማ ይገድፉ፣ ቅድሚ ናብ ክርስቶስ ይስሕቡ ከምዘለዉ ምፍላጦም። ንጽግና ክገብሩ ጻዕሪ ኣብ ዝገብሩሉ እዋን ግና፡ ካብ ቅኑዕ ናይ ምግባር ልባዊ ድሌት፡ እቲ ዝስሕቦም ዘሎ ሓይሊ ክርስቶስ እዩ። ዘይንቕሓት ዘለዎም ጽልዋ ኣብ ልዕሊ ነፍሲ ይሰርሕ፣ ሕልና ድማ ይቀላጠፍ፣ እቲ

ደጋዊ ህይወት ድማ ይመሓየሽ። ክርስቶስ ድማ ናብ መስቀሉ ክጥምቱ፡ ነቲ ሓጢኣቶም ዝወግኦ ክርእዩ ከም ዝስሕቦም፡ እቲ ትእዛዝ ናብ ገዛ ናብ ሕልና ይመጽእ። ክፍኣት ሕይወቶም፡ እቲ ሱር ዝሰደደ ሓጢኣት ነፍሲ፡ ይግለጸሎም። ብዛዕባ ጽድቂ ክርስቶስ ገለ ነገር ክርድኡ ይጅምሩ፣ “ሓጢኣት እንታይ እዩ ንበጃ ግዳይኡ ከምዚ ዝበለ መስዋእቲ ክሓትት? እዚ ኾሉ ፍቕሪ፡ እዚ ኾሉ መከራ፡ እዚ ኾሉ ውርደት፡ ናይ ዘለኣለም ህይወት ምእንቲ ኽንረክብ ደኣ እምበር፡ ከይንጠፍእ ድዩ ተደለየ፧”

እቲ ሓጥእ ነዚ ፍቕሪ ክቃወሞ ይኽእል እዩ፣ ናብ ክርስቶስ ምስሓብ ክኣቢ ይኽእል

እዩ፤ እንተዘይተቓዊሙ ግና ናብ ኢየሱስ ክስሕብ እዩ፤ ናይ ምድሓን መደብ ምፍላጥ በቲ ንፍቁር ወዲ ኣምላኽ መከራ ዘስዓበ ሓጢኣቱ ብንስሓ ናብ እግሪ መስቀል ክመርሖ እዩ።

እቲ ኣብ ናይ ተፈጥሮ ነገራት ዝሰርሕ ዘሎ መለኮታዊ ኣእምሮ ንልቢ ደቂ ሰባት ይዛረብን ዘይነበሮም ነገር ክግለጽ ዘይክእል ሃረርታ ይፈጥርን ኣሎ። ናይ ዓለም ነገራት ናፍቆቶም ከዕግቡ ኣይክእሉን እዮም። መንፈስ ኣምላኽ ነቶም በይኖም ሰላምን ዕረፍትን ክህቡ ዝኽእሉ ነገራት - ጸጋ ክርስቶስ፡ ሓጎስ ቅድስና - ክደልዩ ይልምኖም ኣሎ። መድሓኒና ብዝርአን ዘይርአን ጽልዋታት ኣቢሉ ንኣእምሮ ደቂ

ሰባት ካብቲ ዘየዕግብ ደስታ ሓጢኣት ናብቲ ኣብኡ ናቶም ክኸውን ዝኽእል ደረት ኣልቦ በረኸት ንምስሓብ ብቑዳሊ ይሰርሕ። ነዘን ኩለን ነፍሳት እዚኣተን ካብ ዝተሰብረ ዒላታት እዛ ዓለም እዚኣ ብከንቱ ክሰትያ ዝደልያ ዘለዋ፡ “ዝጸምአ ይምጻእ” ዝብል መለኮታዊ መልእኽቲ ይቕርበለን። ዝደለዮ ድማ ነቲ ማይ ህይወት ብናጻ ይውሰድ።” ራእይ ዮሃንስ 22፡17።

ኣንታ ካብዛ ዓለም ክትህቦ እትኽእል ዝሓሸ ነገር ብልብኻ እትናፍቕ፡ ነዚ ናፍቆት እዚ ድምጺ ኣምላኽ ንነፍስኻ ምኸኑ ኣለለዮ። ንስሓ ክህበካ፡ በቲ ዘይውዳእ ፍቕሩ፡ ብፍጹም ንጽህናኡ ንክርስቶስ ክግልጸልካ

ለምኖ። ኣብ ህይወት መድሓኒ መትከላት ሕጊ ኣምላኽ - ፍቕሪ ንኣምላኽን ሰብን - ፍጹም ኣብነት ተገይሩ። ምሕረት፡ ንነብሱ ዘይሓልፍ ፍቕሪ፡ ህይወት ነፍሱ እያ ነይራ። ንዕኡ ክንርእዮ ከሎና፡ ካብ መድሓኒና ዝመጽእ ብርሃን ኣብ ልዕሌና ክወድቕ ከሎ ኢና፡ ሓጢኣት ናይ ገዛእ ርእስና ልብና እንርኢ።

ንሕና እውን ከምቲ ኒቆዲሞስ ዝገበሮ፡ ህይወትና ቅንዕቲ ምንባሩ፡ ሞራላዊ ባህርይና ቅኑዕ ምኻኑ፡ ከምቲ ልሙድ ሓጥእ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ልቢ ምውራድ ኣየድልየናን ኢልና ንሓስብ ንኽውን: እቲ ካብ ክርስቶስ ዝመጽእ ብርሃን ናብ ናትና ምስ ወረደ ግን ነፍሳት፡ ክሳብ ክንደይ

ር'ሹሳት ምኟንና ክንርኢ ኢና፤ ንነፍሲ
ወከፍ ተግባር ህይወት ዘረከሰ
ርእሰ-ፍትወት ድራኸ፡ ኣንጻር ኣምላኽ ዘሎ
ጽልኢ ክንፈልጥ ኢና። ሽዑ ናይ ገዛእ
ርእስና ጽድቂ ብሓቂ ከም ረሳሕ ጨርቂ
ምኟኑን ደም ክርስቶስ ጥራይ ካብ ር'ኽሰት
ሓጢኣት ከንጽሓና ከም ዝ'ኽእልን፡ ንልብና
ድማ ብናቱ መልክዕ ከሐድሶ ከም ዝ'ኽእል
ክንፈልጥ ኢና።

ሓደ ጨራ ክብሪ ኣምላኽ፡ ሓደ ጨራ
ንጽህና ክርስቶስ፡ ኣብ ነፍሲ ኣትዩ፡ ንነፍሲ
ወከፍ ነጥቢ ር'ኽሰት ብቃንዛ ፍሉይ
ይገብሮ፡ ስንክልናን ጉድለታትን ባህርይ
ወዲ ሰብ ድማ የቃልዕ። ነቲ ዘይተቐደሰ
ትምኒት፡ ዘይእሙንነት ልቢ፡ ር'ኽሰት

ከንፈር ብግልጺ ይገብሮ። እቲ ሓጥእ ንሕጊ ኣምላኽ ባዶ ኣብ ምግባር ዝገብሮ ናይ ዘይእሙንነት ተግባራት፡ ኣብ ቅድሚኡ ይቃላዕ፡ መንፈሱ ድማ ኣብ ትሕቲ መርማሪ ጽልዋ መንፈስ ኣምላኽ ይውቃዕን ይሳቐን። ነቲ ንጹህን ርስሓት ዘይብሉን ባህርይ ክርስቶስ እናረኣየ ንርእሱ ይጸልእ እዩ።

ነቢይ ዳንኤል ነቲ ናብኡ ዝተላእከ ሰማያዊ ልኡኽ ዝኸበቦ ክብሪ ምስ ረኣየ፡ ብናይ ገዛእ ርእሱ ድኻምን ዘይፍጽምናን ስምዒት ተዋሒጡ። ንውጽኢት እቲ ዜደንቕ ትርኢት ኪገልጽ ከሎ፡ “ጽባቐይ ኣባይ ናብ ብልሽውና ተቐየረ፡ ሓይሊ እውን ኣይዓቀብኩን እሞ፡ ኣባይ ሓይሊ

ኣይተረፈን” ይብል። ዳንኤል 10:8። በዚ ኸምዚ ዝተተንከፈት ነፍሲ ንርእሳ ፍትወት ክትጸልእ፡ ንርእሳ ፍቕራ ክትጸልእ እያ፡ ብጽድቂ ክርስቶስ ኣቢላ ድማ ነቲ ምስ ሕጊ ኣምላኽን ባህርይ ክርስቶስን ዝሰማማዕ ንጽህና ልቢ ክትደሊ እያ።

ጳውሎስ ከምዚ ይብል “ነቲ ኣብ ሕጊ ዘሎ ጽድቂ ብምትንካፍ”-ብዛዕባ ግዳማዊ ተግባራት-“ዘይነበረ” እዩ ነይሩ (ፊልጲ 3:6)፤ መንፈሳዊ ባህሪ ሕጊ ምስ ተረድኣ ግና ንርእሱ ሓጥእ ኮይኑ ረኣየ። ሰባት ኣብ ደጋዊ ህይወት ከም ዝትግብርዎ ብፊደል ሕጊ ተፈሪዱ፡ ካብ ሓጢኣት ተቓጢቡ ነይሩ፤ ናብ መዓሙቕ ቅዱስ ትእዛዛታ ምስ ጠመተ ግና፡ ከምቲ ኣምላኽ ዝረኣዮ

ንርእሱ ምስ ረኣየ፡ ብውርደት ሰገደ፡ በደሉ ድማ ተኣመነ። “ሓንሳብ ብዘይ ሕጊ ብህይወት ነይረ፡ ትእዛዝ ምስ መጸ ግና ሓጢኣት ተንሲኡ ሞተ” ይብል። ሮሜ 7፡9። መንፈሳዊ ባህሪ ሕጊ ምስ ረኣየ፡ ሓጢኣት በቲ ሓቀኛ ጽዩፍነቱ ተራእየ፡ ርእሰ-ምትእምማኑ ድማ ጠፊኡ።

እግዚኣብሄር ንኹሉ ሓጢኣት ከም ማዕረ ዕቤት ኣይቆጽሮን፤ ኣብ ግምትኡ፡ ከምኡ’ውን ኣብ ግምት ሰብ ደረጃታት በደል ኣሎ፤ እዚ ወይ እቲ ግጉይ ተግባር ኣብ ቅድሚ ደቂ ሰባት ዋላ እኳ ንእሽቶ ነገር እንተመሰለ፡ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ንእሽቶ ሓጢኣት የለን። ፍርዲ ሰብ ከፊላዊ፡ ዘይፍጹም እዩ፤ ኣምላኽ ግና

ንሹሉ ነገራት ከም ዘለዎ እዩ ዚግምቶ። እቲ ሰካር ይንዕቕ እሞ ሓጢኣቱ ካብ ሰማይ ከም ዘግለሎ ይንገሮ፤ ትዕቢትን ርእሰ-ፍትወትን ስስዐን ግን መብዛሕትኡ ግዜ ብዘይ ምግሳጽ ይተርፍ። እዚኦም ግን ብፍላይ ንኣምላኽ ዘሕርቁ ሓጢኣት እዮም፤ ምኽንያቱ ምስ ምሕረት ባህርያቱ ዝጻረሩ እዮም፣ ምስታ ንባዕላ ሃዋህው ናይቲ ዘይወደቐ ኣድማስ ዝኾነት ርእሰ ፍትወት ዘይብሉ ፍቕሪ። እቲ ኣብ ገለ ካብቲ ዝኸበደ ሓጢኣት ዝወድቕ ናይ ሕፍረቱን ድኽነቱን ከምኡ'ውን ጸጋ ክርስቶስ ከም ዘድልዮ ክስምዖ ይኽእል እዩ፤ ትዕቢት ግን ኣድላይነት ኣይስምዓን እዩ፣ ስለዚ ድማ ነቲ ልቢ ኣንጻር ክርስቶስን

ክህቦ ዝመጸ ደረት ኣልቦ በረኸትን
ይዓጽዎ።

እቲ “ኣምላኽ ሓጢኣተኛ ይምሓረኒ”
(ሉቃ 18፡13) ኢሉ ዝጸለየ ድኻ ቀረጽ፡
ንርእሱ ከም ኣዝዩ ክፉእ ሰብ ይቑጽራ
ነበረ፡ ካልኦት ድማ ብተመሳሳሊ መንገዲ
ይጥምትዎ ነበሩ፤ ንሱ ግና ኣድላይነቱ
ተሰሚዕዎ፡ ምስ ጾር በደልን ሕፍረቱን
ድማ ምሕረቱ እናለመነ ኣብ ቅድሚ
ኣምላኽ መጸ። መንፈስ ኣምላኽ ጸጋ ዘለዎ
ስርሑ ክሰርሕን ካብ ሓይሊ ሓጢኣት ሓራ
ከውጽኦን ልቡ ክፉት ነበረ። እቲ ፈሪሳዊ
ብጃህራን ንርእሱ ጻድቕን ዝገብሮ ጸሎት
ልቡ ኣንጻር ጽልዋ መንፈስ ቅዱስ ከም
ዝተዓጽወ ዘርኢ እዩ። ካብ እግዚኣብሔር

ርሒቑ ብምንባሩ፡ ብኣንጻር ፍጽምና መለኮታዊ ቅድስና፡ ናይ ገዛእ ርእሱ ርኽሰት ስምዒት ኣይነበሮን። ዘየድልዮ ኮይኑ ተሰሚዕዎ፡ ዋላ ሓንቲ እውን ኣይረኸበን።

ሓጢኣትካ እንተ ርኢኻ ንነብስኻ ክትሓይሽ ኣይትጸበ። ናብ ክርስቶስ ክመጹ ጽቡቓት ዘይኮኑ ዝመስሎም ክንደይ ኣለዉ። ብናይ ገዛእ ርእስኻ ጻዕሪ ዝሓሸ ክትከውን ትጽበ ዲኻ? “ኢትዮጵያዊ ቆርበቱ፡ ወይስ ነብሪ ነጠብጣቡ ክቕይር ይኽእል ድዩ? ኸዑ ንስኻትኩምውን ክፉእ ምግባር ዝለመድኩም ሰናይ ትገብሩ።” ኤርምያስ 13፡23። ንዓና ዝኸውን ሓገዝ ኣብ እግዚኣብሔር ጥራይ እዩ። ዝሓየለ ምእማን፡ ዝሓሸ ዕድላት፡ ወይ ዝቕደሰ

ቁጥዐ ክንጽበ የብልናን። ብግዛእ ርእስና ዋላ ሓንቲ ክንግብር ኣይንኽእልን ኢና። ልክዕ ከምቲ ዘለናዮ ናብ ክርስቶስ ክንመጽእ ኣሎና።

እግዚኣብሄር በቲ ዓቢ ፍቕሩን ምሕረቱን ግና ነቶም ጸጋኡ ዝነጽጉ ከይተረፈ ከድሕኖም እዩ ብዝብል ሓሳብ ግን ሓደ እኳ ንርእሱ ኣይታለል። ካብ መጠን ንላዕሊ ሓጢኣት ሓጢኣት ብብርሃን መስቀል ጥራይ እዩ ክግመት ዝኽእል። ሰባት እግዚኣብሔር ንሓጢኣተኛ ክድርብዮ ኣዝዩ ሰናይ ምኽኡ ክምሕጸኡ ከለዉ ናብ ቀራንዮ ይጥምቱ። ሰብ ክድሕነሉ ዝኽእል ካልእ መንገዲ ስለዘይነበረ እዩ ነይሩ፣ ምኽንያቱ ብዘይ እዚ መስዋእቲ እዚ ዘርኢ

ወዲ ሰብ ካብቲ ርኽሰት ሓይሊ ሓጢኣት ክሃድም፣ ምስ ቅዱሳን ፍጡራት ናብ ሕብረት ክምለስን ዘይከኣልን እዩ ነይሩ፣—ንዓኣቶም መሊሱ ክገብርዎ ዘይከኣል እዩ። ተሳተፍቲ መንፈሳዊ ሕይወት ይኾኑ፣—ብሰንኪ እዚ እዩ ክርስቶስ በደል ናይቶም ዘይእዙዛት ሒዙ ኣብ ክንዲ እቲ ሓጥእ ዝተሳቐየ። ፍቕርን መከራን ሞትን ወዲ እግዚኣብሔር ኩሉ ነቲ ዘስካሕክሕ ዕብየት ሓጢኣት ዝምስክርን ካብ ሓይሉ መህደሚ ከምዘየለ፣ ተስፋ ናይቲ ዝለዓለ ሕይወት ከምዘየለ ይእውጅ፣ እንተኾነ ግን ብግዝኣት ነፍሲ ንክርስቶስ እዩ።

እቶም ዘይንስሑ ሓደ ሓደ ግዜ ብዛዕባ ክርስትያን ኢና ዝብሉ ሰባት “ኣነ ከምኦም ንፉዕ እየ። ካባይ ንላዕሊ ንርእሶም ዝኽሕዱ፡ ልዙባት ወይ ኣብ ኣካይዳኦም ጥንቁቓት ኣይኮኑን። ንሳቶም እውን ከማይ ደስታን ርእስኻ ምሕጓስን ይፈትዉ እዮም።” በዚ ድማ ንጉድለት ካልኦት ንግዛእ ርእሶም ሸለልትነት ግቡኦም መመኽነይታ ይገብሩዎ። ናይ ካልኦት ሓጢኣትን ጉድለትን ግና ንማንም ኣየመኽንየሉን እዩ፣ ምኽንያቱ እግዚኣብሄር ስሕተት ሰብኣዊ ቅዲ ኣይሃበናን እዩ። እቲ ርስሓት ዘይብሉ ወዲ ኣምላኽ ከም ኣብነትና ተዋሂቡ ኣሎ፣ እቶም ክርስትያን ኢና ዝብሉ ግጉይ ኣካይዳ ዘማርሩ ድማ ዝሓሸ ህይወትን

ዝኾበረ ኣብነታትን ከርእዩ ዝግበኦም እዮም። ሓደ ክርስትያን እንታይ ክኸውን ከም ዘለዎ ክሳብ ክንድዚ ልዑል ጽንሰ-ሓሳብ እንተሃልይዎም፡ ናይ ግዛእ ርእሶም ሓጢኣት ኣገዩ ኣይዓቢን ድዩ? ቅኑዕ ዝኾነ ነገር ይፈልጡ እዮም፣ ምስናይዚ ግን ምግባር ኣብዮም።

ካብ ምድንጓይ ተጠንቀቑ። ነቲ ሓጢኣትካ ሓዲግካ ብኢየሱስ ንጽህና ልብኻ ምድላይ ኣይትሕለፎ። ኣብዚ እዩ ኣኽሓት ኣብ ልዕሊ ኣኽሓት ናብ ዘለኣለማዊ ክሳራኦም ዝጋገዩሉ። ኣብዚ ኣብ ሓጺርነትን ዘይርጉጽነትን ህይወት ኣይክሓድርን እየ፤ ግናኸ ዘስካሕክሕ ሓደጋ ኣሎ-እኹል ርድኢት ዘይብሉ ሓደጋ-ኣብ ምድንጓይ

ንልመና ዝልምን ድምጺ መንፈስ ቅዱስ ኣምላኽ፡ ኣብ ሓጢኣት ምንባር ኣብ ምምራጽ፤ ምኽንያቱ ከምዚ እዚ ምድንጓይ ብሓቂ እዩ። ሓጢኣት ብዘየግድስ ንእሽቶ ይኹን እምበር፡ ደረት ኣልቦ ክሳራ ኣብ ሓደጋ ጥራይ እዩ ክውፈር ዝኽእል። እቲ ዘይንሰዓሮ፡ ስጢሩና ንጥፍኣትና ክሰርሕ እዩ።

ኣዳምን ሄዋንን ኣብ ከም ምብላዕ እቲ ዝተኸልከለ ፍረ ዝኣመሰለ ንእሽቶ ነገር ከምቲ ኣምላኽ ዝኣወጀ ዘስካሕክሕ ሳዕቤን ከስዕብ ከም ዘይክእል ንርእሶም ኣእመኑ። እዛ ንእሽቶ ጉዳይ ግና ምጥሓስ ናይቲ ዘይልወጥን ቅዱስን ሕጊ እግዚኣብሔር ስለ ዝነበረት ንሰብ ካብ

እግዚኣብሔር ፈሊያ ኣፍደግ ሞት ከፊታ ዘይንግር ወዮ ንዓለምና። ዘመነ ኣብ ልዕሊ ዘመን ካብ ምድርና ቀጻሊ ኣውያት ሓዘን ደይቡ፡ ብዘለዎ ፍጥረት ድማ ከም ሳዕቤን ዘይምእዛዝ ሰብ ብቃንዛ ብሓባር ይሕንክስን ይሓስርን ኣሎ። ሰማይ ባዕላ ሳዕቤን እቲ ኣብ ልዕሊ ኣምላኽ ዝገበሮ ዓመጽ ተሰሚዕዋ እዩ። ቀራንዮ መዘከርታ ናይቲ ንመለኮታዊ ሕጊ ምጥሓስ ንምዕራቕ ዝድለ ዘደንቕ መስዋእቲ ኮይኑ ደው ኢሉ ኣሎ። ንሓጢኣት ከም ንእሽቶ ነገር ኣይንቕጽሮ።

ነፍሲ ወከፍ ተግባር በደል፡ ነፍሲ ወከፍ ሽለልትነት ወይ ምንጻግ ጸጋ ክርስቶስ፡ ኣብ ልዕሊ ገዛእ ርእስኻ ግብረ መልሲ ምሃብ

እዩ፤ ንልቢ ምትራር፡ ፍቓድ ምብልሻው፡ ርድኢት ምድናስ፡ ከምኡ′ውን ንልውውጥ ልመና መንፈስ ቅዱስ ኣምላኽ ክትምብርከኽ ዝንባለ ከም ዘይህልወካ ጥራይ ዘይኮነስ፡ ክትምብርከኽ ዓቕሚ ከም ዘይብልካ ምግባር እዩ።

ብዙሓት ምስ መረጽዎ ናይ ክፍኣት ኣካይዳ ክቕይሩ ይኽእሉ እዮም ብዝብል ሓሳብ ንዝተሸገረ ሕልና የህድእዎ ኣለዉ፤ ብዕድመ ምሕረት ንእሽቶይ ክገብሩ ከም ዝኽእሉ፡ ምስናይዚ ግን ደጋጊሞም ክምሰጡ ከም ዝኽእሉ። ንመንፈስ ጸጋ ዋላ እኳ እንተገበሩ፡ ጽልዋኦም ኣብ ጎድኒ ሰይጣን ድሕሪ ምድርባይ፡ ኣብ ሓደ ዘስካሕክሕ ጫፍ ህሞት መንገዶም

ክቐይሩ ከም ዝኽእሉ ይሓስቡ። እዚ ግን ክንድዚ ብቐሊሉ ዝግበር ኣይኮነን። እቲ ተመክሮ፡ ትምህርቲ፡ ናይ ዕድመ ምሉእ፡ ነቲ ባህሪ ኣዝዩ ብዕምቆት ስለ ዝቐረጸ፡ ሽዑ ምስሊ የሱስ ክቐበሉ ዝምነዩ ውሑዳት እዮም።

ዋላ ሓደ ግጉይ ባህርይ፡ ሓደ ሓጢኣታዊ ድሌት፡ ብቐጻሊ ዝኽበር፡ ኣብ መወዳእታ ንኹሉ ሓይሊ ወንጌል ገለልተኛ ክገብሮ እዩ። ነፍሲ ወከፍ ሓጢኣታዊ ምሕጻስ ነፍሲ ንእግዚኣብሄር ዘለዋ ጽልኢ የደልድሎ። እቲ ዘይኣማኒ ጽንዓት ወይ ንመለኮታዊ ሓቂ ጽኑዕ ዘይምግዳስ ዝገልጽ ሰብ፡ ነቲ ባዕሉ ዝዘርኦ ቀውዒ ጥራይ እዩ ዝዓጽድ ዘሎ። ኣብ ኵሉ መጽሓፍ ቅዱስ፡

እቲ ሓጢኣተኛ “ብግመዳት ሓጢኣቱ ኪሕዞ እዩ” ዚብል ቃል እቲ ለባም ሰብ ንላዕሊ፡ ብኽፍኣት ንኽይትነኣስ ዘፍርሕ መጠንቀቕታ የለን። ምሳሌ 5፡22።

ክርስቶስ ካብ ሓጢኣት ሓራ ከውጽኣና ድሉው እዩ፡ ንፍቓድ ግን ኣየግድዶን እዩ፤ ብዘየቋርጽ በደል ድማ እቲ ፍቓድ ንባዕሉ ምሉእ ብምሉእ ኣብ ክፍኣት እንተ ተጠውዩ፡ ሓራ ክንወጽእ ድማ እንተዘይደለና፡ ጸጋኡ እንተዘይተቐቢልና፡ ካብዚ ንላዕሊ እንታይ ክገብር ይኽእል? ንፍቕሩ ብቆራጽነት ምንጻግና ንነብስና ኣጥፊእናያ ኢና። “እንሆ፡ እቲ ቅቡል ግዜ ሕጂ እዩ፤ እንሆ፡ መዓልቲ ድሕነት ሕጂ እያ።” “ሎሚ ድምጹ እንተ ሰሚዕኩም

ልብኹም ኣይተረፉ።” 2ይ ቆሮንቶስ 6፡2፤ እብራውያን 3፡7, 8።

“ሰብ ንደጋዊ መልክዕ ይርኢ፡ እግዚኣብሄር ግና ንልቢ ይርኢ”- ልቢ ወዲ ሰብ፡ ምስቲ ተጋራጫዊ ስምዒታቱ ሓጐስን ሓዘንን፤ እቲ መሕደሪ ክንድዚ ዝኣክል ርኽሰትን ተንኮልን ዝኾነ ኮለል ዝብልን ሸንኮለል ዝበለን ልቢ። 1 ሳሙኤል 16፡7። ድራኽታቱ፡ ዕላማታቱን ዕላማታቱን ይፈልጥ እዩ። ነፍስኻ ኩሉ ከም ዘላቶ ረሳሕ ናብኡ ኪድ። ከምቲ ጸሓፍ መዝሙር፡ “ኦ ኣምላኽ፡ መርምርኒ፡ ንልበይውን ፍለጥ፡ ፈትነኒ፡ ሓሳባተይውን ፍለጥ፡ ኣባይ ክፉእ መገዲ እንተ ኣልዩ ድማ

ርኣየኒ፡ መርሕ ንዓይ ኣብ ናይ ዘለኣለም መገዲ” ። መዝሙር 139:23, 24።

ብዙሓት ልቢ ኣብ ዘይነጽሓሉ እዋን ምሁራዊ ሃይማኖት: ሓደ ዓይነት ኣምላኻውነት ይቕበሉ። “ኦ ኣምላኽ፡ ንጹህ ልቢ ፍጠረለይ፤ ቅኑዕ መንፈስ ድማ ኣብ ውሽጠይ ኣሐድስ” ኢሉ መለሰሉ። መዝሙር ዳዊት 51፡10። ብሓቂ ምስ ነፍስኻ ተራኸብ። ከምቲ መዋቲ ህይወትካ ኣብ ሓደጋ እንተዝኣቱ ትኽክለኛ ኩን፣ ጽንዕቲ ኩን። እዚ ኣብ መንጎ እግዚኣብሔርን ነፍስኻን ንዘልኣለም ክትፍታሕ ዘለዎ ጉዳይ እዩ። ተስፋ ዝበሃል፡ ካብኡ ንላዕሊ ድማ የለን፡ ዕንወትካ ከረጋግጽ እዩ።

ቃል ኣምላኽ ብጸሎት ኣጽንዕ። እቲ ቃል ኣብ ቅድሜኻ፣ ኣብ ሕጊ ኣምላኽን ሕይወት ክርስቶስን፣ ዓበይቲ መትከላት ቅድስና፣ ብዘይካኡ “ንጐይታ ሓደ እኳ ኣይርእዮን” የቕርበልካ። እብራውያን 12፡14። ብዛዕባ ሓጢኣት የእምን፤ መንፈሲ ድሕነት ብግልጺ ይገልጽ። ከም ድምጺ ኣምላኽ ምስ ነፍስኻ ዝዛረብ ኣቓልቦ ሃቦ።

ዕብየት ሓጢኣት ከም እትርእዮ፡ ንርእስኻ ከምቲ ብሓቂ ዘለኻዮ ትርእዮ፡ ተስፋ ምቑራጽ ኣይትሕደግ። ክርስቶስ ከድሕኖም ዝመጸ ሓጥኣን እዮም። ንኣምላኽ ምሳና ክንዓርቕ የብልናን፣ ግን—ኣታ መስተንክር ፍቕሪ!—ኣምላኽ

ብክርስቶስ “ንዓለም ምስ ገዛእ ርእሱ ይዓርቕ ኣሎ።” 2ይ ቆሮንቶስ 5፡19። በቲ ምዉቕ ፍቕሩ ንልቢ እቶም ዝጋገዩ ደቁ ይስሕብ ኣሎ። ዝኾነ ምድራዊ ወላዲ ከምቲ ኣምላኽ ምስቶም ከድሕኖም ዝደሊ ንጌጋታትን ጌጋታትን ደቁ ክዕገስ ኣይክእልን እዩ። ካብዚ ንላዕሊ ነቲ በዳሊ ብለውሃት ክልምኖ ዝኽእል ሰብ ኣይነበረን። ካብቲ ንሱ ዝገብሮ ንላዕሊ ነቲ ኮለል ዝበለ ምዉቕ ልመና ዘፍሰሰ ከንፈር ሰብ የለን። ኩሉ መብጽዓታቱ፡ መጠንቀቕታታቱ፡ ትንፋስ ዘይንገር ፍቕሪ ጥራይ እዩ።

ሰይጣን ዓቢ ሓጥእ ምኳንካ ክነግረካ ምስ መጸ፡ ናብ ተበጃዊኻ ልዕል ኢልካ ጠሚትካ

ብዛዕባ ብቕዓቱ ተዛረብ። እቲ ዝሕግዘካ ድማ ናብ ብርሃኑ ምጥማት እዩ። ሓጢኣትካ ኣፍልጦ ሃቦ እምበር ንጸላኢ “ክርስቶስ ኢየሱስ ንሓጥኣን ከድሕን ናብ ዓለም መጺኡ” በታ መዳርግቲ ዘይብሉ ፍቕሩ ክትድሕን ንግሮ። 1ይ ጢሞቴዎስ 1፡15። የሱስ ንሳይሞን ክልተ ዕዳ ዘለዎም ሰባት ብዝምልከት ሕቶ ሓተቶ። እቲ ሓደ ንጐይታኡ ንእሽቶ ገንዘብ ዕዳ ነይርዎ፡ እቲ ካልኣይ ድማ ኣዝዩ ብዙሕ ገንዘብ ዕዳ ነይርዎ፤ ንሱ ግና ንኽልቲኦም ይቕረ በለሎም፡ ክርስቶስ ድማ ንስምኦን ኣየናይ ዕዳ ዘለዎ ንጐይታኡ ዝያዳ ከም ዘፍቅሮ ሓተቶ። ስምኦን “እቲ ብዝያዳ ይቕረ ዝበለሎ” ኢሉ መለሰ። ሉቃስ 7፡43። ዓበይቲ ሓጥኣን ኢና ኔርና፡ ክርስቶስ ግና

ይቕረ ምእንቲ ክንበሃለና ሞተ። ጽቡቕ መስዋእቱ ኣብ ክንዳና ናብ ኣቦ ከነቕርቦ እኹል እዩ። እቶም ዝበገዝሐ ይቕረ ዝበሉሎም ድማ ኣገዩም ከፍቅርዎ እዮም፣ በቲ ዓቢ ፍቕሩን ደረት ኣልቦ መስዋእቱን ከመስግኑ ድማ ናብ ዝፋኑ ቀሪቦም ደው ክብሉ እዮም። ፍቕሪ ኣምላኽ ብዝበለጸ ምስ እንርድኦ ኢና ሓጢኣት ሓጢኣት ብዝበለጸ እንርድኦ። ንውሓት ናይቲ ምእንታና ዝወረደ ሰንሰለት ምስ እንርኢ፣ ብዛዕባ እቲ ክርስቶስ ኣብ ክንዳና ዝኸፈሎ ደረት ኣልቦ መስዋእቲ ገለ ነገር ምስ እንርዳእ፣ ልቢ ብለውሃትን ጣዕሳን ይፈስስ።

ምዕራፍ 4—ኑዛዜ

“ሓጢኣቱ ዝሸፈነ ኣይኪሰልጥን፡ ዝናዘዝን ዝሐድጎን ግና ይምሕር።” ምሳሌ 28፡13።

ምሕረት እግዚኣብሔር ንምርካብ ዝሕግዝ ኩነታት ቀሊልን ፍትሓውን ርትዓውን እዩ። ጐይታ ሕድግት ሓጢኣት ምእንቲ ኽንረክብ፡ ገለ ዜሕዝን ነገር ክንገብር ኣይደልየናን እዩ። ነፍስና ናብ ኣምላኽ ሰማይ ንምንኣድ ወይ በደልና ንምኽሓስ ነዊሕን ኣድካምን ንግደት ክንገብር፡ ወይ መሪር ንስሓ ክንፍጽም ኣየድልየናን፤ ሓጢኣቱ ዝናዘዝን ዝሐድግን ግና ምሕረት ይግበረሉ።

ሃዋርያ ድማ “ክትሓውዩሲ በደልኩም ንሓድሕድኩም ተናዘዙ፡

ንሓድሕድኩምውን ጸልዩ” ይብል። ያእቆብ 5፡16። ሓጢኣትኩም ነቲ ይቕረ ክብለሉ ጥራይ ዝኽእል ኣምላኽ፡ በደልኩም ድማ ኣብ ነንሕድሕድኩም ተናዘዙ። ንዓርክኻ ወይ ንጐረቤትካ በደል እንተ ሂብካዮ፡ በደልካ ክትኣምን ኢኻ፡ ብናጽነት ድማ ይቕረ ክብለልካ ግቡኡ እዩ። ሽዑ እቲ ዝቕሰለካ ሓው ንብረት ኣምላኽ ስለ ዝኾነ፡ ኣብ ምጉዳእካ ድማ ኣብ ልዕሊ ፈጣሪኡን ተበጃዊኡን ሓጢኣት ስለ ዝገበርካ፡ ይቕረታ ኣምላኽ ክትደሊ ኢኻ። እቲ ጉዳይ ኣብ ቅድሚ እቲ እንኮ ሓቀኛ መንጎኛ ዝኾነ ዓቢይ ሊቀ ካህናትና ይቕርብ፣ “ከምዚ ዘለናዮ ብኹሉ ተፈተነ፣ ግናኸ ሓጢኣት ዘይብሉ” ከምኡውን “ብስምዒት ድኻምና ዝተተንከፈ”

ከምኡውን ከንጽህ ዝኽእል ካብ ነፍሲ
ወከፍ ርስሓት ኣበሳ። እብራውያን 4፡15።

እቶም በደሎም ኣብ ምእማን ኣብ ቅድሚ
ኣምላኽ ነፍሶም ዘየዋረዱ፡ ግና ነቲ
ቀዳማይ ቅድመ ኩነት ተቐባልነት
ኣይፈጸሙን። እቲ ዘይንሳሕ ንስሓ
እንተዘይተመኪርና፡ ብሓቀኛ ውርደት
ነፍስን ስብራት መንፈስን ድማ፡ ኣበሳና
እናጸየፍና ሓጢኣትና እንተዘይተናዘዝና፡
ብሓቂ ሕድግት ሓጢኣት ደሊና
ኣይንፈልጥን፤ ፈጺምና ዘይደለናዮ እንተ
ኾንና ድማ ሰላም ኣምላኽ ፈጺምና
ኣይረኽብናን። ሕሉፍ ሓጢኣት ሕድግት
ዘይብልና እንኮ ምኽንያት ልብና
ከነትሕትን ንኹነታት ቃል ሓቂ ክንማላእን

ፍቓደኛታት ስለዘይኮንና እዩ። ነዚ ጉዳይ እዚ ብዝምልከት ግሉጽ መምርሒ ተዋሂቡ ኣሎ። ናይ ሓጢኣት ምእማን፡ ህዝባዊ ይኹን ብሕታዊ፡ ካብ ልብን ብናጽነትን ክግለጽ ይግባእ። ካብ ሓጢኣተኛ ክምሕጸን ዘለዎ ኣይኮነን። ብዘይ ምግናንን ብዘይጥንቃቐን መንገዲ ክስራሕ ኣይኮነን፣ ወይ ካብቶም ነቲ ጽዩፍ ባህሪ ሓጢኣት ዝግንዘብ ስምዒት ዘይብሉም ብግዴታ ክግበር የብሉን። እቲ ምፍሳስ ውሽጣዊ ነፍሲ ዝኾነ ኑዛዜ ናብቲ ደረት ኣልቦ ርህራሄ ኣምላኽ መንገዱ ይረክብ። ጸሓፍ መዝሙር “እግዚኣብሄር ነቶም ስቡር ልቢ ዘለዎም ቀረባ እዩ፤ ነቶም ጥዑማት መንፈስ ዘለዎም ድማ የድሕን” በለ። መዝሙር ዳዊት 34፡18።

ሓቀኛ ኦዛዜ ኩሉ ግዜ ፍሉይ ባህሪ ዘለዎ እዩ፣ ንፍሉይ ሓጢኣት ድማ ኣፍልጦ ይህብ። ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ጥራይ ዝቕርቡ ባህሪ ዘለዎም ክኾኑ ይኽእሉ እዮም፤ ብእኦም ኣቢሎም ንዝተጎድኡ ውልቀሰባት ክናዘዙ ዝግበኦም ጌጋታት ክኾኑ ይኽእሉ እዮም፤ ወይ ድማ ህዝባዊ ባህሪ ዘለዎም ክኾኑ ይኽእሉ፣ ድሕሪኡ ድማ ከምቲ ኣብ ቅድሚ ህዝቢ ዝተናዘዙ ክኾኑ ይግባእ። ኩሉ ኦዛዜ ግን ርጉጽን ናብቲ ቁምነገር ዝበጽሕን ክኸውን ኣለዎ፣ ንባዕሉ ነቲ በደለኛ ዝኾንካሉ ሓጢኣት ኣፍልጦ ምሃብ።

ብዘመን ሳሙኤል እስራኤላውያን ካብ ኣምላኽ ኮለል በሉ። ሳዕቤን ሓጢኣት ይሳቐዩ ነበሩ፤ ምኽንያቱ ኣብ ኣምላኽ ዝነበሮም እምነት ኣጥፊኦም፣ ነቲ ህዝቢ ንምምሕዳር ዘለዎ ሓይልን ጥበቡን ዝነበሮም ምልላይ ኣጥፊኦም፣ ኣብቲ ንዕላማኡ ናይ ምክልኻልን ምጽዳቕን ክእለቱ ዝነበሮም እምነት ኣጥፊኦም እዮም። ካብቲ ዓቢ ገዛኢ ኣድማስ ተመሊሶም ከምቲ ኣብ ከባቢኦም ዝነበሩ ኣህዛብ ክመሓደሩ ተመነዩ። ሰላም ከይረኸቡ ነዚ ርጉጽ ኑዛዜ እዚ “ንጉስ ክንልምነና ኣብ ልዕሊ ኹሉ ሓጢኣትና እዚ ክፉእ ወሲኽናዮ ኢና።” 1 ሳሙኤል 12፡19። እቲ ዝተፈርዱሉ ሓጢኣት ባዕሉ ክናዘዝ ነይርዎ። ዘይምምስጋኖም

ንነፍሶም ጨፍሊቹ ካብ እግዚኣብሔር ይፈልዮም።

ኑዛዜ ብዘይ ልባዊ ንስሓን ተሃድሶን ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ቅቡል ኣይክኸውንን እዩ። ኣብ ህይወት ዝተወሰነ ለውጢ ክህሉ ኣለዎ፤ ንኣምላኽ ዘሕርቕ ኩሉ ክተርፍ ኣለዎ። እዚ ድማ ውጽኢት ሓቀኛ ሓዘን ብሓጢኣት ክኸውን እዩ። እቲ ብወግንና ክንግብሮ ዘሎና ዕዮ ብግልጺ ኣብ ቅድሜና ተቐሚጡ ኣሎ፡ “ሕጸብኩም፡ ኣጽርየኩም፤ ነቲ ክፉእ ግብሪኻ ካብ ቅድሚ ኣዒንተይ ኣርሕቑ፤ ክፉእ ምግባር ኣቋርጹ፤ ጽቡቕ ምግባር ተማሃሩ፤ ፍርዲ ድለዩ፡ ንውጹዓት ኣናግፉ፡ ንዘኽታማት ፍረዱ፡ ብዛዕባ መበለት ተማሕጸኑ።”

ኢሳይያስ 1:16, 17. “እኩይ ነቲ መብጽዓ እንተ መለሶ፡ ነቲ ዝዘመቶ ደጊምካ ሃቡ፡ ኣበሳ ከይፈጸምካ ብሕግታት ህይወት ተመላለሰ። ብርግጽ ብህይወት ኪነብር እዩ፣ ኣይኪመውትን እዩ።” ህዝቅኤል 33፡15። ጳውሎስ ብዛዕባ ዕዮ ንስሓ ክዛረብ ከሎ ከምዚ ይብል:- “ብኣምላኽ ዝዓይነቱ ዓይነት ጥንቃቐ ከም ዝገበረልኩም: እወ: ከመይ ዝበለ ጻዕሪ ርእስኹም: እወ: ከመይ ዝበለ ቑጥዓ: እወ: ክንደይ ፍርሒ: እወ: ከመይ ዝበለ ብርቱዕ ትምኒት: እወ: . ከመይ ዝበለ ቅንኣት እወ ከመይ ዝበለ ሕነ ምፍዳይ! በዚ ነገር እዚ ንጹሃት ክትኹኑ ብኽሉ ኣጸቢቕኩም ኣለኹም።” 2ይ ቆሮንቶስ 7፡11።

ሓጢኣት ነቲ ሞራላዊ ኣረኣእያታት ምስ ቀተሎ፡ እቲ በዳሊ ንጉድለታት ባህርያቱ ኣይፈልጥን ወይ ድማ ዕቤት ናይቲ ዝገበሮ ክፍኣት ኣይግንዘብን፤ ከምኡ'ውን ነቲ ናይ መንፈስ ቅዱስ ዘእምን ሓይሊ እንተዘይሂቡ ንሓጢኣቱ ብ'ሽፊል ዕውርነት ይጸንሕ። ኦዛዜኡ ቅንዕናን ብዕቱብን ኣይኮነን። ኣብ ነፍሲ ወከፍ ኣፍልጦ ገበኑ ንመስመሩ ንምምኽናይ ይቕሬታ ይውስኽሉ፣ ንግለ ኩነታት እንተዘይከውን ነይሩ እዚ ወይ እቲ ዝግሰሰሉ ኣይምገበረን ኢሉ ይእውጅ።

ኣዳምን ሄዋንን ካብቲ ዝተኽልከለ ፍረ ምስ በላው፡ ብስምዒት ሕፍረትን ራዕድን ተመልኡ። ኣብ መጀመርታ ሓሳቦም ከመይ

ጌሮም ንሓጢኣቶም ምኽንያት ብምግባር ካብቲ ዘፍርሕ ፍርዲ ሞት ከምልጡ ጥራይ እዩ ነይሩ። ጐይታ ብዛዕባ ሓጢኣቶም ምስ ሓተተ፡ ኣዳም ነቲ በደል ብኸፊል ኣብ ልዕሊ ኣምላኽ፡ ብኸፊል ድማ ኣብ ልዕሊ ብጻዩ ኣንቢሩ፡ “እታ ምሳይ ክትከውን ዝሃብካያ ሰበይቲ፡ ካብታ ኦም ሃበትኒ፡ ኣነ ድማ በላዕኩ” ኢሉ መለሰሉ። እታ ሰበይቲ ድማ “እቲ ተመን ኣስሓተኒ፡ ኣነ ድማ በሊዐ” ብምባል ነቲ ወቐሳ ኣብ ልዕሊ ተመን ኣንበረቶ። ዘፍጥረት 3፡12, 13.
ስለምንታይ ኢኻ ተመን ዝገበርካዮ? ስለምንታይ ኢኻ ናብ ኤደን ክኣቱ ዝፈቐድካዮ? እዚ ሕቶታት እዚ ንሓጢኣታ ኣብ መመኽነይታኣ ዚሕብር ሕቶታት እዩ ነይሩ፣ በዚ ኸምዚ ድማ ንኣምላኽ

ሓላፍነት ውድቀቶም ከሲሳቶ። መንፈስ
ነብሰ ምጽዳቕ ካብ ኣቦ ሓሶት ዝተበገሰ
ኮይኑ፡ ብኹሎም ኣወዳትን ኣዋልድን
ኣዳም ተራእዮም እዮም። ናይዚ ስርዓት
እዚ ኑዛዜ ብመለኮታዊ መንፈስ
ዝተደፋፍአ ኣይኮነን ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ
ቅቡል ኣይክኸውንን እዩ። ሓቀኛ ንስሓ
ንሓደ ሰብ በደሉ ባዕሉ ክስከምን ብዘይ
ምትላልን ምስሉይነትን ክእመንን
ይግብሮ። ከምቲ ድኻ ተቐባሊ ቀረጽ፡
ክሳብ ኣዒንቱ ናብ ሰማይ ዘየልዕል፡
“ኣምላኽ ሓጢኣተኛ ምሓረኒ” ኢሉ
ክጭድር እዩ፡ እቶም ገበኖም ዝኣመኑ ድማ
ክጸድቑ እዮም፡ ምኽንያቱ ኢየሱስ ኣብ
ክንዲ ደሙ ክምሕጸን እዩ። እታ
ዝተነስሐት ነፍሲ።

ኣብ ቃል ኣምላኽ ዘሎ ኣብነታት ሓቀኛ ንስሓን ውርደትን ንሓጢኣት ወይ ንርእስኻ ንምጽዳቕ ዝግበር ፈተነ ዘይብሉ ናይ ኑዛዜ መንፈስ ይገልጽ። ጳውሎስ ንርእሱ ክከላኸል ኣይደለየን፤ ንሓጢኣቱ ብዝጸልመተ ሕብሪ ይስእሎ እምበር፡ በደሉ ከጉድል ኣይፍትንን እዩ። ከምዚ ይብል “ካብ ሊቃነ ካህናት ስልጣን ተቐቢለ ንብዙሓት ቅዱሳን ኣብ ቤት ማእሰርቲ ዓጽኹዎም። ምስ ተቐትሉ ድማ ኣንጻሮም ድምጸይ ኣውጻእኩ። ኣብ ኵሉ ምኩራብ ድማ ብዙሕ ግዜ እቐጽዖም፡ ኪጸርፉውን የግድዶም ነበርኩ። ኣዝየ ኣዕበድኩዎም ድማ ክሳዕ ጓኖት ከተማታት ሰጐግክዎም።” ግብሪ ሃዋርያት 26:10,

11. “ክርስቶስ የሱስ ንሓጥኣን ከድሕን ናብ ዓለም መጺኡ፤ ካብኣቶም ሓለቓ እየ።” 1ይ ጢሞቴዎስ 1፡15።

እቲ ብሓቀኛ ንስሓ ዝተገዝአ ትሑትን ዝተሰብረን ልቢ፡ ገለ ካብ ፍቕሪ ኣምላኽን ዋጋ ቀራንዮን ከድንቕ እዩ፤ ከምቲ ወዲ ንፈቃር ኣቦ ዝናዘዝ፡ እቲ ናይ ብሓቂ ንስሓ ዝገብር ሰብ ድማ ከምኡ ንኹሉ ሓጢኣቱ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ከቕርቦ እዩ። ከምኡ’ውን “ሓጢኣትና እንተ ተናዘዝና፡ ሓጢኣትና ይቕረ ክብለልና፡ ካብ ኵሉ ዓመጽ ከንጽሓና ድማ እሙንን ጻድቕን እዩ” ተባሂሉ ተጻሒፉ ኣሎ። 1ይ ዮሃ 1፡9።

ምዕራፍ 5—ምቹዳስ

መብጽዓ እግዚኣብሔር “ብሙሉእ ልብኹም ምስ ደለኹምኒ ክትደልዩኒ ኢኹም ክትረኽቡኒውን ኢኹም” ዝብል እዩ። ኤርምያስ 29፡13።

ምሉእ ልቢ ንኣምላኽ ክወሃብ ኣለዎ፣ እንተዘይኮይኑ እቲ ናብ ምምሳልኡ ክንምለስ ዝግበኣና ለውጢ ኣባና ፈጺሙ ክስራሕ ኣይክእልን እዩ። ብባህሪና ካብ እግዚኣብሔር ዝተረሓሓና ኢና። መንፈስ ቅዱስ ንኹነታትና ብኽምዚ ዝኣመሰለ ቃላት ይገልጾ፡ “ብበደልን ሓጢኣትን ሞይትና፤” “ብዘሎ ርእሲ ሓሚሙ፡ ኵሉ ልቢ ድማ ይደክም፤” “ኣብኡ ጥዑይነት

የለን።” ኣብ መጻወድያ ሰይጣን ተታሒዝና፡ “ብፍቓዱ ብእኡ ተማሪኽና” ኢና። ኤፌሶን 2፡1፤ ኢሳይያስ 1:5, 6፤ 2ይ ጢሞቴዎስ 2፡26። እግዚኣብሄር ክፍውሰና፣ ሓራ ከውጽኣና ይምነ። እዚ ግን ምሉእ ለውጢ፡ ምሕዳስ ናይ ኩሉ ባህርይና ስለ ዝሓትት፡ ምሉእ ብምሉእ ንዕኡ ክንህብ ኣሎና።

እቲ ኣንጻር ነብስኻ ዝግበር ውግእ እቲ ዝዓበየ ውግእ እዩ። ንርእስኻ ምሃብ፣ ንኹሉ ንፍቓድ ኣምላኽ ኣሕሊፍካ ምሃብ፣ ቃልሲ ይሓትት፤ ነፍሲ ግና ብቅድስና ቅድሚ ምሕዳሳ ንኣምላኽ ክትግዛእ ኣለዋ።

መንግስቲ ኣምላኽ ከምቲ ሰይጣን ዝገብሮ ኣብ ዕዉር ምግዛእ ዝተመስረተ ኣይኮነን፣ ዘይምኽንያታዊ ምቁጽጻር። ንኣእምሮን ንሕልናን ይስሕብ። “ሕጂ ንዑ ሓቢርና ንዘራረብ” ዝብል ዕድመ ፈጣሪ ነቶም ዝፈጠሮም ፍጡራት እዩ። ኢሳይያስ 1፡18። እግዚኣብሄር ፍቓድ ፍጡራቱ ብሓይሊ ኣይግብሮን እዩ። ብፍቓዱን ብብልሓትን ዘይተዋህበ ክብሪ ክቕበል ኣይክእልን እዩ። ብግዴታ ምግዛእ ጥራይ ንኹሉ ሓቀኛ ምዕባለ ኣእምሮ ወይ ባህሪ ምኽልኻለ፤ ንሰብ ተራ ኣውቶማቲክ ምግበሮ። ዕላማ ፈጣሪ ከምዚ ኣይኰነን። ሰብ፡ ዘውዲ ዝደፍእ ስራሕ ፈጠራዊ ሓይሉ፡ ኣብ ዝለዓለ ምዕባለ ክበጽሕ ይምነ። ብጸጋኡ ከብጽሓና ዝምነየሉ

ብራሽ በረሽት ኣብ ቅድሜና የቐምጥ። ንሱ ፍቓዱ ኣባና ምእንቲ ክሰርሕ፡ ንርእስና ንዕኡ ክንህብ ይዕድመና። ካብ ባርነት ሓጢኣት ሓራ ክንወጽእ ድዩ ኣይንወጽእን ክንመርጽ፡ ነቲ ክቡር ሓርነት ደቂ ኣምላኽ ክንካፈል ይተርፈና።

ንርእስና ንኣምላኽ ኣብ ምሃብ ግድን ካብኡ ዝፈልየና ኩሉ ክንገድፎ ኣሎና። ካብዚ ብምብጋስ መድኃኒና “ካባኻትኩም ዝኾነ ዘበለ ዘበለ ዘበለ ዘይሓድግ ዘበለ ወደ መዝሙረይ ክኸውን ኣይክእልን እዩ” ይብል። ሉቃስ 14፡33። ንልቢ ካብ ኣምላኽ ዝስሕብ ዘበለ ክሕደግ ኣለዎ። ማሞን ጣኦት ብዙሓት እዩ። ፍቕሪ ገንዘብ፡ ባህጊ ሃብቲ፡ ምስ ሰይጣን ዘእስሮም ወርቃዊ

ሰንሰለት እዩ። ዝናን ዓለማዊ ክብርን ብኻልእ ደርቢ ይምለኽ። ናይ ርእሰ ፍትወት ምቑላልን ካብ ሓላፍነት ሓራ ምውጻእን ህይወት ጣኦት ካልኦት እዩ። እዞም ባርያዊ ባንዴራታት ግን ክስበር ኣለዎም። ፍርቂ ናይ ጎይታ ፍርቂ ናይ ዓለም ክንከውን ኣይንኽእልን ኢና። ሙሉእ ብሙሉእ ከምዚ እንተዘይኮይንና ደቂ ኣምላኽ ኣይኮናን ።

ንኣምላኽ ከም ዘገልግሎ ዝዛረቡ፡ ሕጉ ንምእዛዝ፡ ቅኑዕ ባህሪ ንምፍጣርን ድሕነት ንምውሓስን ኣብ ናይ ገዛእ ርእሶም ጸዕሪ ተጸጊዖም። ልቦም ብዝኾነ ዓሚቕ ስምዒት ፍቕሪ ክርስቶስ ይንቀሳቐስ እምበር፡ መንግስተ ሰማይ ምእንቲ

ኺረኽቡ፡ ግቡእ ሕይወት ክርስትና ከምቲ ኣምላኽ ካባታቶም ዝጠልቦ ጌሮም ክፍጽሙ ይጽዕሩ። ከምዚ ዝበለ ሃይማኖት ዋጋ የብሉን። ክርስቶስ ኣብ ልቢ ክሓድር ከሎ፡ ነፍሲ ብፍቕሩ፡ ብታሕጓስ ሕብረት ምስኡ ኣዝያ ክትመልእ እያ፡ ኣብኡ ድማ ክትጣበቕ እያ፤ ኣብ ኣስተንትኖኡ ድማ ርእሰይ ክርስዕ እዩ። ፍቕሪ ንክርስቶስ ናይ ተግባር ፈልፉሊ ክኸውን እዩ። እቶም ግደብ ዘለዎ ፍቕሪ ኣምላኽ ዝስምዖም፡ ንጠለባት ኣምላኽ ንምምላእ ክንደይ ውሑድ ክወሃብ ከም ዝኽእል ኣይሓቱ፤ ዝወሓደ መዐቀኒ ኣይሓቱን እዮም፣ እንታይ ደኣ ምስ ፍቓድ በጃኦም ፍጹም ንኽሰማምዑ እዮም ዝዓለሙ። ብዕቱብ ድሌት ንኹሉ ይህቡን ምስ ዋጋ ናይቲ

ዝደልይዎ ኣቐሓ ዝመጣጠን ተግዳስነት ይግልጹን። እዚ ዓሚቕ ፍቕሪ ዘይብሉ ሞያ ክርስቶስ፡ ተራ ዘረባ፡ ደረቕ ፎርማሊቲን ከቢድ ድኻምን እዩ።

ንሹሉ ንክርስቶስ ምሃብ ኣዝዩ ዓብዩ መስዋእቲ ኸኦይኑዶ ይስምዓካ፧ “ክርስቶስ እንታይ ሂቡኒ፧” ወዲ ኣምላኽ ንበጃና ንሹሉ - ህይወትን ፍቕርን መከራን - ሂብና። ንሕና ድማ እቶም ዘይብቑዓት ኣቐሑ ክንድዚ ዝኣክል ዓቢ ፍቕሪ ልብና ካብኡ ክንከልእ ንኽእል ዲና? ኣብ ነፍሲ ወከፍ ህሞት ህይወትና ተሳተፍቲ በረኸት ጸጋኡ ኮይንና ኢና፣ በዚ ምኽንያት እዚ ድማ ነቲ ዝደሓንናሉ መዓሙቕ ድንቂርናን ሕሰምን ምሉእ ብምሉእ ክንግንዘቦ

ኣይንኽእልን። ነቲ ሓጢኣትና ዝወግኦ ክንጥምቶ፡ ምስናይዚ ኩሉ ፍቕሩን መስዋእቱን ክንገብሮ ፍቓደኛታት ክንከውን ንኽእል ዲና? ነቲ ደረት ኣልቦ ውርደት ሳይታ ክብሪ ኣብ ግምት ብምእታው፡ ብግርጭትን ርእሰ-ምትዋርን ጥራይ ናብ ህይወት ክንኣቱ ስለ እንኽእል ከነጉረምረም ዲና?

ናይ ብዙሓት ትዕቢተኛ ልቢ ሕቶ “ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ናይ ተቐባልነት መረጋገጺ ምርካበይ ስለምንታይ ብንስሓን ብውርደትን ክኸይድ የድልየኒ?” ናብ ክርስቶስ እየ ዘመልክተካ። ሓጢኣት ዘይብሉ እዩ ነይሩ፣ ካብዚ ንላዕሊ ድማ መስፍን ሰማይ እዩ ነይሩ፤ ኣብ ክንዲ ሰብ

ግና ምእንቲ ዓሌት ሓጢኣት ኰነ። “ምስ ገበነኛታት ተቑጽረ፤ ናይ ብዙሓት ሓጢኣት ተሰኪሙ ድማ ንበደለኛታት ለመነ።” ኢሳይያስ 53፡12።

ግን እንታይ ኢና ንገድፍ፣ ኩሉ ክንህብ ከለና? ብሓጢኣት ዝተበከለ ልቢ፡ ኢየሱስ ከንጽሆ፡ ብደሙ ከንጽህ፡ በቲ መዳርግቲ ዘይብሉ ፍቕሩ ከድሕን። ምስናይዚ ግን ደቂ ተባዕትዮ ንኹሉ ምሕዳግ ከቢድ ይመስሎም! ክዝረበሉ ክሰምዕ ይሓፍር፣ ክጽሕፎ ይሓፍር።

ኣምላኽ ንኽንዕቅቦ ንረብሓና ዝኾነ ነገር ክንገድፎ ኣይደልየናን እዩ። ኣብ ኩሉ ዝገብሮ ጽቡቕ ሂወት ደቁ ኣብ ግምት

ኣእትዩ ኣሎ። ኩሎም ንክርስቶስ ዘይመረጹ ካብቲ ንርእሶም ዝደልይዎ ዘለዉ ኣገዛዝ ነገር ከቕርበሎም ከም ዘለዎ እንተገዝግንዘቡ። ሰብ ኣብ ልዕሊ ነፍሱ ዝዓበየ ጉድኣትን በደልን ዝፍጽም ዘሎ ምስ ፍቓድ ኣምላኽ ዝጻረር ክሓስብን ክሰርሕን ከሎ እዩ። እቲ ዝበለጸ ዝፈልጥን ንጽቡቕ ፍጡራቱ ዝውጥንን ዝኸልከሎ መንግዲ ዝኾነ ሓቀኛ ሓጎስ ክርከብ ኣይክእልን። መንግዲ በደል መንግዲ ሕሰምን ጥፍኣትን እዩ።

እግዚኣብሄር ደቁ ክሳቐዩ ክርእይ ይሕጎስ እዩ ዝብል ሓሳብ ከተዘናግዕ ጌጋ እዩ። ኩሉ ሰማይ ኣብ ሓጎስ ሰብ እዩ ዝግደስ። ሰማያዊ ኣቦና ንዝኾነ ፍጡራቱ ናይ ሓጎስ

መግድታት ኣይዓጽዎን እዩ። እቶም
መለኮታዊ ጠለባት ካብቶም መከራን
ተስፋ ምቑራጽን ዘምጽኡ፡ ኣፍደግ
ሓጐስን መንግስተ ሰማይን ዝዓጽዉና
ምሕረት ክንርሕቐም ይጽውዑና። በጃ
ዓለም ንደቂ ሰባት ከም ዘለዉዎ
ይቕበሎም፣ ምስ ኩሉ ድሌታቶምን
ዘይፍጽምናኦምን ድኽመቶምን፤
ከምኡ'ውን ካብ ሓጢኣት ነጺሑ ብደሙ
ምድሓን ክህብ ጥራይ ዘይኮነስ፡ ኣርዑቱ
ክለብሱ፡ ጾሩ ክስከሙ ዝፍቀዱ ኩሎም
ናፍቕት ልቢ ከዕግብ እዩ። ንኹሎም
ንእንጌራ ሕይወት ናብኡ ዝመጹ ሰላምን
ዕረፍትን ንምሃብ ዕላምኡ እዩ። ንሱ ነቶም
ስጉምትታትና ናብቲ ዘይእዙዛት
ፈጺሞም ክበጽሑ ዘይክእል ብራኽ ዕግበት

ዝመርሕ ግቡኣት ጥራይ ክንፍጽም ይጠልበና። እቲ ሓቀኛ፡ ሓጐስ ዝመልኦ ህይወት ነፍሲ፡ ክርስቶስ ኣብ ውሽጡ፡ ተስፋ ክብሪ ክቐውም እዩ።

ብዙሓት “ኣነ ከመይ ጌረ እየ ንርእሰይ ንኣምላኽ ኣሕሊፉ ክህቦ?” ንርእስኻ ንዕኡ ክትህብ ትብህግ፣ ግናኸ ብሞራላዊ ሓይሊ፣ ኣብ ባርነት ምጥርጣር፣ ብናይ ሓጢኣት ሕይወትካ ልምድታት ትቆጻጸር ድኹም ኢኻ። መብጽዓኻን ውሳኔኻን ከም ግመድ ሑጻ እዩ። ሓሳባትካ፡ ድርኺትካ፡ ፍቕርኻ ክትቆጻጸሮ ኣይትኽእልን ኢኻ። ምፍላጥ ናይቲ ዝተሰብረ መብጽዓኻን ዝተሰብረ መብጽዓኻን ኣብ ናይ ገዛእ ርእስኻ ቅንዕና ዘለካ ምትእምማን

የዳኸሞ፣ ኣምላኽ ክቕበለካ ከም ዘይክእል ድማ ከም ዝስምዓካ ይገብር፤ ተስፋ ምቑራጽ ግን ኣየድልየካን እዩ። እቲ ክትርድኦ ዘለካ እቲ ሓቀኛ ሓይሊ ድሌት እዩ። እዚ ኣብ ባህሪ ሰብ ዘሎ ናይ ምምሕዳር ሓይሊ፡ ናይ ውሳነ ወይ ናይ ምርጫ ሓይሊ እዩ። ኩሉ ኣብ ቅኑዕ ተግባር ናይቲ ድሌት እዩ ዝምርኮስ። እግዚኣብሄር ንደቂ ሰባት ዝሃቦም ናይ ምርጫ ሓይሊ፤ ኣካላዊ ምንቅስቓስ ምግባር ናቶም እዩ። ልብኻ ክትቅይሮ ኣይትኽእልን ኢኻ፣ ካብ ገዛእ ርእስኻ ንኣምላኽ ፍቕሩ ክትህቦ ኣይትኽእልን ኢኻ፤ ግናኸ ከተግልግሎ ክትመርጽ ትኽእል ኢኻ። ፍቓድካ ክትህቦ ትኽእል ኢኻ፤ ሽዑ ንሱ ከም ድላዩን ከም ድላዩ ክትገብርን

ኣባኻ ክሰርሕ እዩ። በዚ ድማ ኩሉ ባህርይካ ኣብ ትሕቲ ቁጽጽር መንፈስ ክርስቶስ ክኣቱ እዩ፤ ፍቕርኻ ኣብኡ ዘተኮረ ክኸውን እዩ፣ ሓሳባትካ ምስኡ ዝሰማማዕ ክኸውን እዩ።

ትምኒት ሰናይን ቅድስናን ክሳብ ዝኸዱ ቅኑዕ እዩ፤ ኣብዚ ደው እንተ ኢልካ ግን ዋላ ሓንቲ ኣይጠቕሙን እዮም። ብዙሓት ክርስትያን ክኾኑ ተስፋ እናገበሩን እናተመነዩን ክጠፍኡ እዮም። ፍቓድ ንኣምላኽ ኣብ ዝህቡሉ ደረጃ ኣይበጽሑን እዮም። ሕጂ ክርስትያን ክኾኑ ኣይመርጹን እዮም።

ብግቡእ ኣተግባብራ ፍቓድ ኣቢልካ ኣብ ህይወትካ ምሉእ ለውጢ ክመጽእ ይኽእል እዩ። ፍቓድካ ንክርስቶስ ብምሃብ፡ ምስቲ ልዕሊ ኹሉም መንግስታትን ሓይልታትን ዝኾነ ሓይሊ ትሓብር። ኣጽኒዕካ ክሕዘካ ካብ ላዕሊ ሓይሊ ክህልወካ እዩ፣ በዚ ኽኣ ብቐጻሊ ንኣምላኽ ኢድካ ብምሃብ ነቲ ሓድሽ ህይወት፣ ዋላ እውን ናይ እምነት ህይወት ክትነብር ክትክእል ኢኻ።

ምዕራፍ 6—እምነትን ተቐባልነትን

ከምቲ ሕልናኻ ብመንፈስ ቅዱስ ህያው ዝኾነ፡ ናይ ሓጢኣት ክፍኣት፡ ናይ ሓይሉ፡ ናይ በደሉ፡ ናይ ወዮኡ ገለ ነገር ርኢኻ፤ ብጽልኢ ድማ ትጥምቶ። ሓጢኣት ካብ ኣምላኽ ከም ዝፈለየካ፡ ኣብ ባርነት ሓይሊ ክፍኣት ከም ዘለኻ ይስምዓካ። ንምህዳም ብዝገበርካ መጠን፡ ረዳኢ ዘይምህላውካ ብዝያዳ ትግንዘብ። ድራኽኻ ርኹስ እዩ፤ ልብኻ ርኹስ እዩ። ህይወትካ ብነብሰ ፍትወትን ሓጢኣትን ከም ዝመልአ ትርኢ። ይቕረ ክትብሃል፡ ክትነጽሕ፡ ሓራ ክትወጽእ ሃረር ትብል። ምስ ኣምላኽ ስኒት፣ ንዕኡ ምምሳል- ንኽትረኽቦ እንታይ ክትገብር ትኽእል?

ዘድልየካ ሰላም እዩ- ናይ ሰማይ ይቕሬታን ሰላምን ፍቕርን ኣብ ነፍሲ። ግንዘብ ክግዝኦ ኣይክእልን፣ ኣእምሮ ክዕድጎ ኣይክእልን፣ ጥበብ ክበጽሖ ኣይክእልን፤ ብናይ ገዛእ ርእስኻ ጻዕሪ፡ ከተውሕሶ ፈጺምካ ተስፋ ክትገብር ኣይትኽእልን ኢኻ። ኣምላኽ ግን “ብዘይ ግንዘብን ብዘይ ዋጋን” ከም ህያብ የቕርበልካ። ኢሳይያስ 55፡1። እንተደሊኻ ግን ኢድካ ዘርጊሕካ ምሓዝ ናትካ እዩ። ጐይታ ከምዚ ይብል “ሓጢኣትኩም ከም ቀይሕ እኳ እንተ ኾነ፡ ከም በረድ ኪጻዕዱ እዮም። ከም ቐይሕ እኳ እንተ ቐያሕቲ፡ ከም ሱፍ ኪኾኑ እዮም።” ኢሳይያስ 1፡18። “ሓድሽ ልቢ ክህበኩም እየ፡ ሓድሽ መንፈስ ድማ ኣብ ውሽጥኹም ከእትወልኩም እየ።” ህዝቅኤል 36፡26።

ሓጢኣትካ ተናዘዝካ፡ ኣብ ልብኻ ድማ ኣርሒቕካዮ ኣለኻ። ንርእስኻ ንኣምላኽ ክትህብ ወሲንካ ኣለኻ። ሕጂ ናብኡ ኪድ፡ ሓጢኣትካ ሓጺቡ ሓድሽ ልቢ ክህበካ ድማ ለምን። ሽዑ ከምዚ ዝገብር ቃል ስለ ዝኣተወ ምኻኑ እመን። እዚ ኢየሱስ ኣብ ምድሪ ከሎ ዝመሃሮ ትምህርቲ እዩ፣ እቲ ኣምላኽ ቃል ዝኣተወልና ህያብ፣ ከም እንረኽቦ ክንኣምን ኣሎና፣ ናትና ድማ እዩ። ኢየሱስ ነቶም ሰባት ኣብ ሓይሉ እምነት ምስ ረኸቡ ካብ ሕማሞም ፈዊስዎም፤ ኣብቲ ክርእይዎ ዝኽእሉ ነገራት ሓጊዙዎም፣ በዚ ኽኣ ብዛዕባ ክርእይዎ ዘይክእሉ ነገራት ኣብኡ እምነት ከም ዘለዎም ኣነቓቕሖም - ሓጢኣት ናይ

ምሕዳግ ሓይሉ ንኽኣምኑ መሪሕዎም።
እዚ ብግልጺ ኣብ ምፍዋስ ናይቲ
ብሕማም ሽኮርያ ዝሓመመ ሰብኣይ
ከምዚ ክብል ገሊጽዎ ኣሎ፡ “ወዲ ሰብ ኣብ
ምድሪ ሓጢኣት ክሓድግ ስልጣን ከም
ዘለዎ ምእንቲ ክትፈልጡ፡ (ሽዑ ንሕሙም
ሽኮርያ ከምዚ ይብል፡) ተንስእ፡ ዓራትካ
ኣልዕል ፣ ናብ ቤትካ ድማ ኪድ።” ማቴ
9፡6። ከምኡ ውን ዮሓንስ ወንጌላዊ ብዛዕባ
ተኣምራት ክርስቶስ ክዛረብ ከሎ “ኢየሱስ
ክርስቶስ ወዲ ኣምላኽ ምኳኑ ምእንቲ
ክትኣምኑ ዝተጻሕፈ እዩ። ኣሚንኩም
ድማ ብስሙ ህይወት ምእንቲ
ኽትረኽቡ።” ዮሃንስ 20፡31።

ካብቲ የሱስ ንሕሙማት ብኽመይ ከም ዘሕወየ ዚገልጽ ቀሊል ጸብጻብ መጽሓፍ ቅዱስ፡ ንሕድገት ሓጢኣት ብኽመይ ብእኡ ከም እንኣምን ግለ ነገር ክንመሃር ንኽእል ኢና። ናብቲ ኣብ ቤተስዳ ዝነበረ ልሙስ ታሪኽ ንመለስ። እቲ ድኻ ዝሳቐ ሰብ ረዳኢ ዘይብሉ እዩ ነይሩ፤ ንሰላሳን ሸሞንተን ዓመት ኣካላቱ ኣብ ጥቕሚ ኣይወዓለን። የሱስ ግና “ተንስእ፡ ዓራትካ ኣልዒልካ ኺድ” ኢሉ ኣዘዘ። እቲ ሕሙም “ጐይታይ እንተ ኣሕዊኻኒ ንቃልካ ክእዘዝ እየ” ክብል ይኽእል እዩ። ግና፣ ኣይፈሉን፣ ንቃል ክርስቶስ ኣሚኑ፣ ምሉእ ከም ዝኾነ ኣሚኑ፣ ነቲ ጻዕሪ ድማ ብሓንሳብ ገበረ፤ ክኽይድ ፍቓደኛ ነበረ፣ ብእግሩ ድማ

ተጓዕዘ። ብቓል ክርስቶስ ተግባራዊ ገይሩ፡ ኣምላኽ ድማ ሓይሊ ሃቦ። ምሉእ ኰይኑ።

ብተመሳሳሊ ንስኻ ሓጥእ ኢኻ። ንዝሓለፈ ሓጢኣትካ ክትዕረቕ ኣይትኽእልን ኢኻ፤ ልብኻ ቀይርካ ንርእስኻ ክትቅድስ ኣይትኽእልን ኢኻ። እግዚኣብሄር ግና ብክርስቶስ እዚ ኩሉ ክገብረልኩም ቃል ኣትዩ ኣሎ። ነዚ መብጽዓ እዚ ትኣምኖ። ሓጢኣትካ ተናዚዝካ ንርእስኻ ንኣምላኽ ትህብ። ንዕኡ ከተገልግሎ ፍቓደኛ ኢኻ። ልክዕ ከምቲ ብርግጽ እዚ ትገብርዎ ዘለኹም ኣምላኽ ቃሉ ክፍጽመኩም እዩ። ነቲ ተስፋ እንተ ኣሚንካዮ፣—ይቕረ ከም ዝተባህለካን ከም ዝተነጽህካን እንተ ኣሚንካ፣—ኣምላኽ ነቲ ሓቂ የቕርቦ፤

ልክዕ ከምቲ ክርስቶስ እቲ ሰብኣይ ከም ዝሓወየ ምስ ኣመነ ንኽመላለስ ዝሃቦ ሽባ ሓይሊ ዝሃበካ። ከምኡ እዩ እንተ ኣሚንካዮ።

ምሉኣት ከም ዝኾንካ ክስምዓካ ኣይትጸበ፤ እንታይ ደኣ “ኣምነሉ እየ፤ ከምኡ ዝኾነ፡ ስለ ዝስምዓኒ ዘይኰነስ፡ ኣምላኽ ቃል ስለ ዝኣተወለይ እዩ።”

ኢየሱስ “ዝደለይዎ ዘበለ ኽትጽልዩ ኽለኹም፡ ከም እተቐበልኩምዎ እመኑ፡ ክትረኽብዎ ድማ ኢኹም” ይብል። ማር 11፡24። ነዚ መብጽዓ እዚ ቅድመ ኩነት ኣለዎ- ከም ፍቓድ ኣምላኽ ክንጽሊ። ካብ ሓጢኣት ከንጽሓና፡ ደቂ ክገብረና፡ ቅዱስ

ሕይወት ክንነብር ከኽእለና ግና ናይ እግዚኣብሔር ፍቓድ እዩ። ስለዚ ነዚ በረኸት እዚ ክንልምን፡ ከም እንቕበሎ ድማ ኣሚንና፡ ስለ ዝተቕበልናዮ ድማ ንኣምላኽ ከነመስግኖ ንኽእል ኢና። ናብ ኢየሱስ ኬድና ክንነጽህን፡ ብዘይ ሕፍረትን ጣዕሳን ኣብ ቅድሚ ሕጊ ደው ክንብልን ፍሉይ ዕድልና እዩ። “እምበኣርሲ ሕጂ ነቶም ብክርስቶስ የሱስ ዘለዉ፡ ብመንፈስ ደኣ እምበር፡ ከም ስጋ ዘይመላለሱ፡ ፍርዲ የልቦን።” ሮሜ 8፡1።

ካብ ሕጂ ንደሓር ንስኻ ናትካ ኣይኮንካን፤ ዋጋ ሒዝካ ኢኻ ትዕደግ። “ከም ብሩርን ወርቅን ብዝበላሸ ነገር ኣይተበጀኩምን፤ ... ግናኸ ብኽቡር ደም ክርስቶስ፡ ከም ናይ

ግንሽል መንቅብ ዘይብሉን ርስሓት ዘይብሉን”። 1ጴጥ 1፡18, 19. በዚ ቀሊል ተግባር ንኣምላኽ ምእማን መንፈስ ቅዱስ ኣብ ልብኻ ሓድሽ ህይወት ወሊዱ። ኣብ ስድራ እግዚኣብሔር ከም ዝተወለድካ ቆልዓ ኢኻ፡ ንሱ ድማ ከምቲ ንወዱ ዘፍቅሮ የፍቅረካ።

ሕጂ ንኢየሱስ ገዛእ ርእስኻ ስለ ዝሃብካ፡ ንድሕሪት ኣይትስሓብ፡ ካብኡ ኣይትርሕቕ፡ መዓልቲ መዓልቲ “ኣነ ናይ ክርስቶስ እየ፤ ንርእሰይ ንዕኡ ሂበዮ ኣለኹ፤” መንፈሱ ክህበካን ብጸጋኡ ክሕልወካን ድማ ለምኖ። ከምቲ ንርእስኻ ንኣምላኽ ብምሃብ፡ ንዕኡ ብምእማን፡ ውላዱ ከም እትኸውን፡ ከምኡ ድማ ኣብኡ ክትነብር ኣለካ።

ሃዋርያ “ከምቲ ንክርስቶስ የሱስ ጐይታ ዝተቐበልኩምዎ፡ ከምኡ ድማ ብእኡ ተመላለሱ” ይብል። ቆሎሴ 2፡6።

ግሊኦም ኣብ ፈተነ ክኾኑ ኣለዎም ዝብል ስምዒት ዘለዎም ይመስሉ፣ ንጐይታ ድማ ተሃድሶ ምኻኖም ከረጋግጹ ኣለዎም፣ ቅድሚ በረኸቱ ምሕታት። ግን ሕጂ እውን እንተኾነ በረኸት ኣምላኽ ክብሉ ይኽእሉ እዮም። ንሕማሞም ክሕግዝ ጸጋኡ ዝኾነ መንፈስ ክርስቶስ ክህልዎም ኣለዎ እንተዘይኮይኑ ክፉእ ክቃወሙ ኣይክእሉን እዮም። ኢየሱስ ልክዕ ከምቲ ዘለናዮ፡ ሓጢኣተኛታት፡ ረዳኢ ዘይብልና፡ ጽግዕተኛታት ናብኡ ክንመጽእ ይፈቱ። ምስ ኩሉ ድኻምና፡ ዕሽነትና፡ ሓጢኣትና

ሒዝና መጺእና፡ ብንስሓ ኣብ እግሩ
ክንወድቕ ንኽእል ኢና። ኣብ ሕቑፊ ፍቕሩ
ከቢቡና ቁስልና ክኣስረና፣ ካብ ኩሉ
ርስሓት ከንጽሓና ክብሩ እዩ።

ኣብዚ እዩ ኣሽሓት ዝፈሸሉሉ፤ ኢየሱስ
ብውልቂ፡ ብውልቂ ይቕረ ከም
ዝገብረሎም ኣይኣምኑን እዮም።
ንኣምላኽ ብቃሉ ኣይወስድዎን እዮም።
ንነፍሲ ወከፍ ሓጢኣት ይቕረታ ብናጻ
ከም ዝዝርጋሕ ባዕሎም ክፈልጡ ናይ
ኩሎም ነቲ ቅድመ ኩነት ዝኽተሉ ፍሉይ
ዕድል እዩ። መብጽዓታት ኣምላኽ ንዓኻ
ኣይኰነን ዝብል ጥርጣረ ኣወግድ። ንነፍሲ
ወከፍ ዝተነስሐ በዳሊ እዮም። ብክርስቶስ
ኣቢሉ ሓይልን ጸጋን ብዘገልግሉ መላእኽቲ

ናብ ነፍሲ ወከፍ ኣማኒ ነፍሲ ከምጽእ ተዳልዩ ኣሎ። ሓደ እኳ ኣብቲ ምእንታኦም ዝሞተ ኢየሱስ ሓይሊን ንጽህናን ጽድቅን ክረክብ ዘይክእል ሓጢኣተኛ የለን። ካብ ሓጢኣት ዝተለኽየን ዝተበከለን ክዳውንቶም ክገፍፎምን ጻዕዳ ክዳን ጽድቂ ክለብሶምን ይጽበ ኣሎ፤ ብህይወት ክነብሩ እምበር ከይሞቱ ይዕድሎም።

ኣምላኽ ከምቲ ውሱናት ሰባት ኣብ ነንሕድሕዶም ዝግብርዎ ኣይገብሮን እዩ። ሓሳባቱ ናይ ምሕረትን ፍቕርን ምዉቕ ርህራሄን ሓሳባት እዩ። ከምዚ ይብል “ረሲእ መገዱ፡ ዓመጸውን ሓሳባቱ ይሓድግ፡ ናብ እግዚኣብሄር ይምለስ፡ ንሱ ድማ ይምሕሮ። ንኣምላኽና ድማ

ብብዝሒ ይቕረ ኪብለካ እዩ እሞ።” “ከም ረጉድ ደበና ንኣበሳኻን ከም ደበና ሓጢኣትካን ደምሲሰዮ ኣለኹ።” ኢሳይያስ 55፡7፤ 44፡22።

“ብሞት እቲ ዚመውት ባህ ኣይብለንን፣ ይብል እግዚኣብሄር ኣምላኽ፣ ስለዚ ንርእስኹም ተመለሱ እሞ ብህይወት ንበሩ።” ህዝቅኤል 18፡32። ሰይጣን ነቲ ዝተባረኸ መረጋገጺታት ኣምላኽ ክሰርቕ ድሉው እዩ። ንነፍሲ ወከፍ ብልጭታ ተስፋን ነፍሲ ወከፍ ጩራ ብርሃንን ካብ ነፍሲ ክወስድ ይምነ፤ ነዚ ኺገብር ግና ኣይትፍቀደሉ። ነቲ ፈታኒ ኣይትስምዕዎ እምበር፡ “ኢየሱስ ብህይወት ምእንቲ ኽነብር ሞይቱ። ንሱ የፍቅረኒ እዩ፣

ክጠፍእ ድማ ኣይደልን እዩ። ርህሩህ ሰማያዊ ኣቦ ኣሎኒ፤ ከምኡ′ውን ዋላ′ኳ ንፍቕሩ ብዘይግቡእ እንተተጠቕምኩዎ፡ እቲ ዝሃበኒ በረኸት′ኳ እንተ ተበላሸወ፡ ተንሲእ ናብ ኣቦይ ከይደ፡ ‘ኣነ ኣብ ልዕሊ ሰማይን ኣብ ቅድሜኻን በዲለ፡ ድሕሪ ደጊም ክኸውን ብቑዕ ኣይኮንኩን′ ክብል እየ ወድኻ ጸዊዕካ፡ ከም ሓደ ካብቶም ተኻረይቲ ኣግልግልትኻ ግበረኒ።′′′ እቲ ምሳሌ እቲ ኮለል ከመይ ከም ዝቕበል ይነግረካ፡ “ግና ርሑቕ ከሎ፡ ኣቦኡ ርእይዎ፡ ደንገጸሉ፡ ጎይዩ ድማ ወደቕ ኣብ ክሳዱ፡ ሰዓሞ።” ሉቃስ 15፡18-20።

እዚ ምሳሌ′ዚ′ውን እንተኾነ ከም ዘለዎ ምዉቕን ልቢ ዝትንክፍን ግን ነቲ ደረት

ኣልቦ ርህራሄ ሰማያዊ ኣቦ ካብ ምግላጽ ይሓጽሮ። ጐይታ ብነብዩ “ብዘለኣለማዊ ፍቕሪ ኣፍቂረካ፡ ስለዚ ብፍቕሪ ለውሃት ሰሓብኩኻ” ኢሉ ይእውጅ። ኤርምያስ 31፡3። እቲ ሓጥእ ገና ካብ ቤት ኣቦ ርሒቑ ኣብ ዘይፈልጦ ሃገር ንብረቱ እናባኸነ ከሎ፡ ልቢ ኣቦ ግን ይናፍቕ ኣሎ፤ ኣብ ነፍሲ ናብ ኣምላኽ ንምምላስ ዝበራበር ናፍቆት ድማ ነፍሲ ወከፍ ምዉቕ ልመና መንፈሱ ጥራይ እዩ፣ ነቲ ኮለል ናብ ልቢ ፍቕሪ ኣቡኡ ዝስሕብ፣ ምምስጋን፣ ምልማን፣ ምስሓብ።

ኣብ ቅድሜኻ ዘሎ ሃብታም መብጽዓታት መጽሓፍ ቅዱስ ስለ ዘሎ፡ ንጥርጣረ ቦታ ክትህቦ ትኽእል ዲኻ፤ እቲ ድኻ ሓጥእ

ክምለስ ክናፍቕ ከሎ፡ ሓጢኣቱ ክሓድግ ክናፍቕ ከሎ፡ ጐይታ ብንስሓ ናብ እግሩ ከይመጽእ ብትሪ ከም ዝኽልክሎ ክትኣምን ትኽእል ዲኻ? ከምዚ ዓይነት ሓሳባት ርሒቕካ! ከምዚ ዝበለ ናይ ሰማያዊ ኣቦና ጽንሰ ሓሳብ ካብ ምዝንጋዕ ንላዕሊ ንገዛእ ነፍስኻ ክጎድኣ ዝኽእል የለን። ንሓጢኣት ይጸልእ፡ ንሓጢኣተኛ ግና የፍቅሮ፡ ኩሎም ክድሕኑ ዝደልዩ ኣብ መንግስቲ ክብረ ድማ ዘለኣለማዊ በረኸት ምእንቲ ክረኽቡ፡ ብኣካል ክርስቶስ ንርእሱ ሂቡ። ካብቲ ንሱ ዝመረጾ ንላዕሊ ዝሓየለ ወይ ዝያዳ ምዉቕ ቋንቋ እንታይ እዩ ኣብ ልዕሌና ዘለዎ ፍቕሪ ንምግላጽ ክጥቀመሉ ዝኽእል ነይሩ? ከምዚ ኢሉ ይእውጅ፡ “ሰበይቲ ንወዲ ማህጸና ከይትድንግጸላ፡ ነቲ

መጥበዊ ውላዳ ክትርስዖ ትኸእልዶ፤ እወ፡ ክርስዑ ይኸእሉ እዮም፡ ኣነ ግና ኣይርስዓካን እየ።” ኢሳይያስ 49፡15።

ኣቱም እትጠራጠሩን እትናወጹን ንላዕሊ ርኣዩ፤ ምኽንያቱ ኢየሱስ ምእንታና ክልምነልና እዩ ዝነብር። ንእግዚኣብሔር ስለቲ ውህበት ክቡር ወዱ ኣመስግኖ እሞ ንኸንቱ ምእንታኹም ከይመውት ንጸሊ። መንፈስ ሎሚ ይዕድመካ ኣሎ። ብምሉእ ልብኻ ናብ ኢየሱስ ምጻእ፡ በረኽቱ ክትሓትት ትኽእል ኢኻ።

መብጽዓታት ከተንብብ ከለኻ፡ መግለጺ ዘይንግር ፍቕርን ድንጋጸን ምኽኑ ኣይትረስዕ። እቲ ዓቢ ልቢ ደረት ኣልቦ

ፍቕሪ ደረት ኣልቦ ርህራሄ ናብቲ ሓጥእ ይስሕብ። “ብደሙ በጃ፡ ሕድግት ሓጢኣት ኣሎና።” ኤፌሶን 1፡7። እወ ኣምላኽ ሓጋዚኻ ምኳኑ ጥራይ እመን። ሞራላዊ ምስሉ ኣብ ሰብ ክመልስ ይደሊ። ብኡዛዜን ብንስሓን ናብኡ ከም እትቐርብ፡ ንሱ ድማ ብምሕረትን ይቕሬታን ክቐርበካ እዩ።

ምዕራፍ 7—ፈተና ደቀ መዛሙርቲ

“ሓደ ሰብ ብክርስቶስ እንተሎ፡ ሓድሽ ፍጥረት እዩ፡ ኣረጊት ሓሊፉ እዩ። እንሆ፡ ኵሉ ሓድሽ ኰነ።” 2ይ ቆሮንቶስ 5፡17።

ሓደ ሰብ ልክዕ ግዜ ወይ ቦታ ክነግር ኣይክእልን እዩ፣ ወይ ድማ ኣብ መስርሕ ምልዋጥ ኩሉ ሰንሰለታዊ ኩነታት ክስዕብ ኣይክእልን እዩ፤ እዚ ግና ዘይተለወጠ ምኽኑ ኣየረጋግጽን እዩ። ክርስቶስ ንኒቆዲሞስ “ንፋስ ኣብ ዝደለዮ ይነፍስ፣ ድምጹ ድማ ትሰምዕ፣ ካበይ ከም ዝመጽእን ናበይ ከም ዝኸይድን ግና ክትፈልጥ ኣይትኽእልን ኢኻ፣ ካብ መንፈስ ዝተወልደ ዘበለ ኩሉ ከምኡ እዩ።” ዮሃንስ 3፡8። ከምቲ ንፋስ ዘይርኢ፡ ግናኸ ሳዕቤናቱ

ብግልጺ ዝርአን ዝስመዓን፡ መንፈስ ኣምላኽ ኣብ ልዕሊ ልቢ ሰብ ኣብ ዝሰርሖ ስራሕ እዩ። እቲ ዝኾነ ዓይኒ ሰብ ክርእዮ ዘይክእል ዳግማይ ዝፈጥር ሓይሊ ኣብ ነፍሲ ሓድሽ ህይወት ይወልድ፤ ብኣምሳል ኣምላኽ ሓድሽ ፍጡር ይፈጥር። ስራሕ መንፈስ ስቕ ኢሉ ዘይርአ ክኸውን ከሎ፡ ሳዕቤናቱ ግና ግሁድ እዩ። ልቢ ብመንፈስ እግዚኣብሔር ተሓዲሱ እንተኾይኑ፡ እቲ ህይወት ነቲ ሓቂ ክምስክር እዩ። ልብና ንምልዋጥ ወይ ምስ ኣምላኽ ንምስምማዕ ዝኾነ ነገር ክንገብር ኣብ ዘይንኽእለሉ እዋን፤ ኣብ ገዛእ ርእስና ይኹን ኣብ ሰናይ ግብሪና ፈጺምና ክንውከል እኳ እንተዘይብልና፡ ጸጋ ኣምላኽ ኣብ ውሽጥና ይነብር ድዩ ኣይሓድርን ህይወትና ክገልጽ

እዩ። ኣብቲ ገጸ ባህሪ፡ ኣብ ልምዲ፡ ኣብ ምድላይ ለውጢ ክረአ እዩ። እቲ ንጽጽር ኣብ መንጎ እንታይ ከም ዝነበሩን እንታይ ምኻኖምን ንጹርን ዝውሰንን ክኸውን እዩ። እቲ ገጸ ባህሪ ዝግለጽ ሓሓሊፉ ብዝፍጸም ሰናይ ተግባራትን ሓሓሊፉ ብዝፍጸም ሕማቕ ተግባራትን ዘይኮነስ ብዝንባለ ናይቲ ልሙድ ቃላትን ተግባራትን እዩ።

ሓቂ እዩ ብዘይ ናይ ክርስቶስ ዘሐድስ ሓይሊ ደጋዊ ትኽክለኛነት ኣካይዳ ክህሉ ይኽእል እዩ። ፍቕሪ ጽልዋን ድሌት ክብሪ ካልኦትን ጽቡቕ ስርዓት ዘለዎ ህይወት ከስዕብ ይኽእል እዩ። ርእሰ-ምኽባር ካብ መልክዕ ክፍኣት ክንርሕቕ ክመርሓና

ይኽእል እዩ። ንርእሱ ጥራይ ዝሓስብ ልቢ ልግሲ ዝመልኦ ተግባራት ክፍጽም ይኽእል እዩ። እምበኣርከ ኣብ ጎድኒ መን ከም ዘሎና ብኽመይ ኢና ክንውስን፤

መን እዩ ልቢ ዘለዎ? ሓሳባትና ምስ መን እዩ? ብዛዕባ መን ክንዛረብ ንፈቱ፤ መን እዩ ዝያዳ ውዑይ ፍቕርናን ዝበለጸ ጸዓትናን ዘለዎ? ናይ ክርስቶስ እንተ ኾንና ሓሳብና ምስኡ እዩ፣ እቲ ዝጥዕም ሓሳብና ድማ ብዛዕባኡ እዩ። ኩሉ ዘለናን ዘለናዮን ንዕኡ ዝተቐደሰ እዩ። ምስሉ ክንጸውርን መንፈሱ ከነስተንፍስን ፍቓዱ ክንገብርን ብኹሉ ከነሐጉሰን ሃረር ንብል።

እቶም ብክርስቶስ የሱስ ሓደስቲ ፍጥረታት ዝኾኑ፡ “ፍቕሪ፡ ሓጐስ፡ ሰላም፡ ዓቕሊ፡ ለውሃት፡ ሕያውነት፡ እምነት፡ ለውሃት፡ ልውሃት” ዝብል ፍረ መንፈስ ከውጽኡ እዮም። ገላትያ 5፡22, 23. ደጊም ከምቲ ናይ ቀደም ትምኒት ኣይክቀድሑን እዮም፡ ብእምነት ወዲ ኣምላኽ ግና ስጉምቱ ክስዕቡን ባህርያቱ ከንጸባርቑን ከምቲ ንሱ ንጹህ ዝኾነ ክነጽሑን እዮም። እቲ ሓደ እዋን ዝጸልእዎ ዝነበሩ ነገራት ሕጂ ይፈትውዎ ኣለዉ፡ ነቲ ሓደ እዋን ዝፈትውዎ ዝነበሩ ነገራት ድማ ይጸልእዎ። እቶም ትዕቢተኛታትን ርእሰ-ምትእምማን ዘለዎምን ልኡማትን ትሑታትን ይኾኑ። እቶም ከንቱን ዕቡያትን ዕቱባትን ዘይተዓዘቡን ይኾኑ።

ሰኽርቲ ልቦና ይግብሩ፡ ጥፍኣት ድማ ንጹሃት ይኾኑ። እቲ ከንቱ ልምድታትን ፋሽንን ዓለም ንጐድኒ ተግዲፉ ይርከብ። ክርስትያናት ነቲ “ግዳማዊ ስልማት” ዘይኰኑስ፡ “ነቲ ሕቡእ ሰብ ልቢ፡ ኣብ ዘይበላሸ፡ ስልማት ልኡምን ህዱእን መንፈስ” እዩ ዚደልዩ። 1 ጴጥሮስ 3:3, 4።

ተሃድሶ እንተዘይሰሪሑ ሓቀኛ ንስሓ ዝሕብር መርትዖ የለን። ነቲ መብጽዓ እንተ መሊሱ፡ ከም ዝዘመዶ መሊሱ እንተ ሂቡ፡ ሓጢኣቱ እንተ ተናዘዘ፡ ንኣምላኽን ንብጾቱን እንተ ኣፍቂሩ፡ እቲ ሓጥእ ካብ ሞት ናብ ህይወት ከም ዝሓለፈ ርግጸኛ ክኸውን ይኽእል እዩ።

ከም ስሕተት ሓጢኣተኛታት ፍጡራት ናብ ክርስቶስ መጺእና ተኻፊልቲ ናይቲ ይቕረታ ዝህብ ጸጋኡ ምስ እንኸውን፡ ፍቕሪ ኣብ ልቢ ትበቁል። እቲ ክርስቶስ ዚጽዕኖ ኣርዑት ቀሊል እዩ እሞ፡ ኵሉ ጾር ቀሊል እዩ። ግቡእ ባህታ ይኸውን፣ መስዋእቲ ድማ ደስታ ይኸውን። እቲ ቅድሚ ሕጂ ብጸልማት ዝተሸፈነ ዝመስል ዝነበረ መንገዲ፡ ካብ ጸሓይ ጽድቂ ብዝወጽእ ጨራታት ይደምቕ።

ፍቕራዊ ባህርይ ክርስቶስ ኣብ ሰዓብቱ ክረአ እዩ። ፍቓድ ኣምላኽ ምፍጻሙ ባህታኡ እዩ ነይሩ። ፍቕሪ ንኣምላኽ፡ ቅንኣት ንኽብሩ፡ ኣብ ሕይወት መድሓኒና ተቓጻጻሪ ሓይሊ እዩ ነይሩ። ፍቕሪ ንኹሉ

ተግባራቱ ኣጸበቐቶን ኣኽበረቶን። ፍቐሪ ናይ ኣምላኽ እዩ። እቲ ዘይተቐደሰ ልቢ ክብገስ ወይ ከፍሪ ኣይክእልን እዩ። ኣብቲ ኢየሱስ ዝነገሰሉ ልቢ ጥራይ እዩ ዝርከብ። “ንሕና ንፈቱ፣ ንሱ ቅድም ስለ ዘፍቀረና።” 1ይ ዮሃ 4፡19፡ ር. ኣብቲ ብመለኮታዊ ጸጋ ዝተሓደሰ ልቢ ፍቐሪ መትከል ተግባር እዩ። ነቲ ገጸ ባህሪ ይቕይሮ፡ ነቲ ድርኺት የመሓድር፡ ነቲ ፍትወት ይቈጻጸሮ፡ ንጽልኢ የግዝኦ፡ ነቲ ፍቐርታት ድማ የዕብዮ። እዚ ኣብ ነፍሲ ዝኽበር ፍቐሪ፡ ነቲ ህይወት ዘመቐሮን ኣብ ኩሉ ዙርያ ዘጽሪ ጽልዋ ዘፍስስን እዩ።

ደቂ ኣምላኽ - ብፍላይ እቶም ኣብ ጸጋኡ ክውከሉ ገና ዝመጹ - ብፍላይ

ክሕልውዎም ዘለዎም ክልተ ጌጋታት ኣለዉ። እቲ ቀዳማይ፡ ድሮ ሓዲሩ ዘሎ፡ ናብ ግብሪ ገዛእ ርእሶም ምጥማት፡ ኣብ ዝኾነ ክገብርዎ ዝኽእሉ ነገር ምውካል፡ ንርእሶም ምስ ኣምላኽ ንምስምማዕ እዩ። እቲ ሕጊ ኣብ ምሕላው ብናይ ገዛእ ርእሱ ግብሪ ክቕደስ ዝጽዕር፡ ዘይከኣል ይፍትን ኣሎ። ሰብ ብዘይ ክርስቶስ ክገብሮ ዝኽእል ኩሉ ብነብሰ ፍትወትን ሓጢኣትን ዝተበከለ እዩ። ቅዱሳን ክገብረና ዝኽእል ጸጋ ክርስቶስ ጥራይ እዩ፣ ብእምነት እዩ።

ብኣንጻሩን ካብኡ ዘይንእስ ሓደገኛን ጌጋ ብክርስቶስ ምእማን ንደቂ ሰባት ካብ ምሕላው ሕጊ ኣምላኽ ይፈትሖም፤ ብእምነት ጥራይ ተኻፈልቲ ጸጋ ክርስቶስ

ስለ እንኽውን፡ ግብሪና ምስ ምድሓንና ዋላ ሓንቲ ርክብ ከም ዘይብሉ።

ኣብዚ ግን ተኣዛዝነት ግዳማዊ ምኽባር ጥራይ ዘይኮነስ ኣገልግሎት ፍቕሪ ምኳኑ ኣስተውዕል። ሕጊ ኣምላኽ መግለጺ ባህርያቱ እዩ፤ ንሱ ድማ ስእሊ ናይቲ ዓቢ መትከል ፍቕሪ እዩ፣ ስለዚ ድማ መሰረት መንግስቱ ኣብ ሰማይን ምድርን እዩ። ልብና ብኣምሳል ኣምላኽ እንተ ተሓዲሱ፡ እቲ መለኮታዊ ፍቕሪ ኣብ ነፍሲ እንተተሰረተ፡ ሕጊ ኣምላኽ ኣብ ህይወት ኣይክፍጸምን ድዩ? መትከል ፍቕሪ ኣብ ልቢ ምስተተኽለ፡ ሰብ ብመልክዕ እቲ ዝፈጠሮ ምስ ተሓደሰ፡ “ሕግታተይ ኣብ ልቦም ከእትዎ፡ ኣብ ኣእምሮኦም ድማ

ክጽሕፎ እየ” ዝብል ናይ ሓድሽ ኪዳን ተስፋ ይፍጸም ።” እብራውያን 10፡16። እቲ ሕጊ ኣብ ልቢ እንተ ተጻሒፉ ድማ ነቲ ህይወት ኣይቀርጾን ድዩ፤ ተኣዛዝነት - ኣገልግሎትን ተኣማንነትን ፍቕሪ - ሓቀኛ ምልክት ደቀ መዛሙርቲ እዩ። በዚ ኸኣ እቲ ጽሑፍ “ትእዛዛቱ ምሕላው ፍቕሪ ኣምላኽ እዚ እዩ” ይብል። “ኣነ እፈልጦ እየ ዝብል ትእዛዛቱ ዘይሕሉ ሓሳዊ እዩ፡ ሓቂ ድማ ኣብኡ የላን”። 1ይ ዮሃ 5፡3፤ 2፡4። ንሰብ ካብ ተኣዛዝነት ኣብ ክንዲ ምፍታሕ እምነትን እምነትን ጥራይ እያ ተኻፈልቲ ጸጋ ክርስቶስ ዝገብረና፣ እዚ ድማ ተኣዛዝነት ክንህብ ዘኽእለና እዩ።

ብተኣዛዝነትና ድሕነት ኣይንረክብን ኢና፤ ምድሓን ብእምነት ክትቅበል ብናጻ ውህበት ኣምላኽ እዩ። ተኣዛዝነት ግን ፍረ እምነት እዩ። “ሓጢኣትና ከውጽእ ከም ዝተገልጸ ትፈልጡ ኢኹም፤ ኣብኡ ድማ ሓጢኣት የለን። ኣብኡ ዚነብር ዘበለ ሓጢኣት ኣይገብርን እዩ፡ ሓጢኣት ዚገብር ዘበለ ኣይረኣዮን ኣይፈለጦን።” 1 ዮሃንስ 3:5, 6. እቲ ሓቀኛ ፈተና ኣብዚ ኣሎ። ኣብ ክርስቶስ እንተ ጸኒዕና፡ ፍቕሪ ኣምላኽ ኣባና እንተ ሓዲሩ፡ ስምዒታትና፡ ሓሳብና፡ ዕላማና፡ ተግባራትና፡ ከምቲ ኣብ ትእዛዛት ቅዱስ ሕጉ ዝተገልጸ ፍቓድ ኣምላኽ ዝሰማማዕ ክኸውን እዩ። “ደቀይ፡ ሓደ እኳ ኣየስሕተኩም፡ ጽድቂ ዝገብር ከምቲ ንሱ ጻድቕ ዝኾነ፡ ጻድቕ እዩ።” 1ይ ዮሃ 3፡7።

ጽድቂ ብመዐቀኒ ቅዱስ ሕጊ ኣምላኽ እዩ ዝግለጽ፣ ከምቲ ኣብተን ብዛዕባ ሲና ዝተዋህበ ዓሰርተ ትእዛዛት ተገሊጹ ዘሎ።

እቲ ንደቂ ሰባት ካብቲ ንኣምላኽ ናይ ምእዛዝ ግዴታ ከም ዝፈትሕ ዝገልጽ እምነት ክርስቶስ ዝበሃል፡ እምነት ዘይኮነስ ትዕዝብቲ እዩ። “ብጸጋ ብእምነት ዝደሓንኩም።” ግናኸ “እምነት ግብሪ እንተ ዘይብላ ሞይታ እያ።” ኤፌሶን 2፡8፤ ያእቆብ 2፡17። ኢየሱስ ቅድሚ ናብ ምድሪ ምምጽኡ ብዛዕባ ገዛእ ርእሱ “ኦ ኣምላኸይ ፍቓድካ ክገብር ባህ ይብለኒ ኣሎ፡ እወ ሕግኻ ኣብ ውሽጢ ልበይ ኣሎ” ኢሉ። መዝሙር መዝሙር 40፡8። ከም ብሓድሽ ናብ ሰማይ ቅድሚ ምድያቡ

ድማ “ትእዛዛት ኣቦይ ሓልየ፡ ኣብ ፍቕሩ ድማ ጸነዐ” ኢሉ ኣዊጁ። ዮሃንስ 15፡10። እቲ ጽሑፍ ከምዚ ይብል “ትእዛዛቱ እንተ ሓሊና ብእኡ ከም እንፈልጦ ብእኡ ንፈልጥ.... እቲ ኣብኡ ይጸንዕ ዝብል ንርእሱ’ውን ከምኡ ከም ዝተመላለሰ ክመላለስ ይግባእ” ይብል። 1ይ ዮሃ 2፡3-6። “ክርስቶስውን ኣሰራርሓኡ ክትስዕቡ ኣርኣያ ገዲፉልና ምእንታና መከራ ስለ ዝተሳቐየልና።” 1ይ ጴጥሮስ 2፡21።

ኩነታት ዘለኣለማዊ ህይወት ሕጂ ልክዕ ከምቲ ወትሩ ዝነበረ እዩ፣- ልክዕ ከምቲ ቅድሚ ውድቀት ቀዳሞት ወለድና ኣብ ገነት ዝነበረ፣-ፍጹም ተኣዛዝነት ሕጊ ኣምላኽ፣ ፍጹም ጽድቂ። ካብዚ ዝሓጽር

ብዝኾነ ይኹን ቅድመ ኩነት ናይ ዘለኣለም ህይወት እንተዝወሃብ ነይሩ፡ ሽዑ ሓጐስ ምሉእ ኣድማስ ኣብ ሓደጋ ምወደቐ። ሓጢኣት ምስቲ ኩሉ ባቡር ወዮኡን ሕሰምን ዘይመውት ክኸውን መንገዲ ክፉት ምኸነ።

ኣዳም ቅድሚ ውድቀት ንሕጊ ኣምላኽ ብምእዛዝ ቅኑዕ ባህሪ ክፈጥር ይከኣል ነይሩ። ንሱ ግን ነዚ ክግብር ኣይከኣለን፡ ብሰንኪ ሓጢኣቱ ድማ ባህርይና ወዲቹ ንርእስና ጻድቐ ክንግብራ ኣይንኽእልን ኢና። ሓጢኣተኛታት፡ ዘይቅዱሳን ስለ ዝኾንና፡ ነቲ ቅዱስ ሕጊ ፍጹም ክንእዘዞ ኣይንኽእልን ኢና። ንሕጊ እግዚኣብሔር ዝብሎ ዘሎና ዘማልኣሉ ናይ ገዛእ ርእስና

ጽድቂ የብልናን። ክርስቶስ ግና መህደሚ መግዲ ግይሩልና እዩ። ኣብ ምድሪ ኣብ ሞንጎ ከምዚ ክንግጥሞ ዘለና ፈተናን ፈተናን እዩ ዝነብር ነይሩ። ሓጢኣት ዘይብሉ ህይወት እዩ ዝነብር ነይሩ። ምእንታና ሞተ፡ ሕጂ ድማ ሓጢኣትና ወሲዱ ጽድቁ ክህበና ይቕረበልና። ንርእስኻ ንዕኡ እንተ ሂብካዮ፡ ከም መድሓኒኻ ድማ እንተ ተቐቢልካዮ፡ ሽዑ፡ ሕይወትካ ሓጢኣተኛ እኳ እንተነበረት፡ ምእንታኡ ጻድቕ ትቑጸር። ባህርይ ክርስቶስ ኣብ ክንዲ ባህርይካ ደው ይብል፡ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ድማ ልክዕ ከም ዘይሓጢእካ ተቐባልነት ትረክብ።

ካብዚ ንላዕሊ ክርስቶስ ንልቢ ይቕይሮ። ብእምነት ኣብ ልብኻ ይጸንሕ። ነዚ ምስ ክርስቶስ ዘሎ ምትእስሳር ብእምነትን ብቐጻሊ ፍቓድካ ንዕኡ ብምሃብን ክትዕቅቦ ኣለካ፤ እዚ ክሳብ ዝገበርካ ድማ ከም ድላዩ ክትደሊን ክትገብርን ኣባኻ ክሰርሕ እዩ። ስለዚ “እዛ ሕጂ ብስጋ ዝነብሮ ዘለኹ ህይወት ብእምነት እቲ ዘፍቀረኒን ምእንታይ ዝሃበን ወዲ ኣምላኽ እየ ዝነብር ዘለኹ” ክትብል ትኽእል ኢኻ። ገላትያ 2፡20። ስለዚ ኢየሱስ ንደቀ መዛሙርቱ “ኣባኻትኩም ዝዛረብ መንፈስ ኣቦኹም እምበር ንስኻትኩም ኣይኮንኩምን ትዛረቡ” በሎም። ማቴ 10፡20። ሽዑ ክርስቶስ ኣባኻ ምስ ዝሰርሕ፡ ተመሳሳሊ መንፈስ ክትገልጽን ተመሳሳሊ

ሰናይ ግብሪ ክትገብርን ኢኻ- ግብሪ ጽድቂ፡ ተኣዛዝነት።

ስለዚ ኣብ ገዛእ ርእስና እንምካሓሉ ነገር የብልናን። ንነብስና ንምልዓል መሰረት የብልናን። እቲ እንኮ መሰረት ተስፋና ኣብቲ ዝተቐጽረና ጽድቂ ክርስቶስ እዩ፣ ከምኡውን ኣብቲ ብመንፈሱ ኣባናን ብእኡን ዝሰርሕ መንፈሱ ዝሰርሖ እዩ።

ብዛዕባ እምነት ክንዛረብ ከለና ኣብ ኣእምሮና ክንሕዞ ዝግብኦ ፍልልይ ኣሎ። ካብ እምነት ምሉእ ብምሉእ ዝተፈልየ ዓይነት እምነት ኣሎ። ህላወን ሓይልን እግዚኣብሔር፡ ሓቅነት ቃሉ፡ ሰይጣንን ሰራዊቱን ከይተረፈ ብልቦም ክኽሕድዎ

ዘይክእሉ ሓቅታት እዮም። መጽሓፍ ቅዱስ “ኣጋንንቲ እውን ይኣምኑን ይናወጹን” ይብል። እዚ ግና እምነት ኣይኮነን። ያእቆብ 2፡19። ኣብ ቃል እግዚኣብሔር ምእማን ጥራሕ ዘይኮነ፡ ድሌት ንዕኡ ምግዛእ ኣብ ዘለዎ፤ ልቢ ንዕኡ ኣብ ዝተዋህበሉ፡ ፍቕርታት ኣብ ልዕሊኡ ዝጸንዐ፡ እምነት ኣሎ- ብፍቕሪ እትሰርሕን ንነፍሲ እተንጽህን እምነት። በዚ እምነት እዚ ልቢ ብመልክዕ ኣምላኽ ይሕደስ። እቲ ኣብ ዘይተሓደሰ ኩነታቱ ንሕጊ ኣምላኽ ዘይግዛእ፡ ብሓቂ’ውን ክኸውን ዘይክእል ልቢ ድማ፡ ሕጂ ብቕዱስ ትእዛዛቱ ይሕጐስ፡ ምስቲ ጸሓፍ መዝሙር “ኦ ሕግኻ ክንደይ እየ ዘፍቅሮ! ምሉእ መዓልቲ ኣስተንትኖይ እዩ።” መዝሙር ዳዊት

119:97። ጽድቂ ሕጊ ድማ ኣባና “ከም መንፈስ እምበር ከም ስጋ ዘይንመላለስ” ይፍጸም። ሮሜ 8:1።

ይቕረ ዝብሃል ፍቕሪ ክርስቶስ ዝፈለጡን ብሓቂ ደቂ ኣምላኽ ክኾኑ ዝምነዩን ኣለዉ፣ ምስናይዚ ግን ባህርያቶም ዘይፍጹም ምኻኑ፣ ሕይወቶም ስሕተት ከም ዘለዎ ተግንዚቦም፣ ልቦም ብመንፈስ ቅዱስ ተሓዲሱ ድዩ ኣይተሓደሰን ክጠራጠሩ ድሉዋት እዮም። .
ንኸምዚኦም ዝኣመሰሉ ድማ ተስፋ ምቑራጽ ንድሕሪት ኣይትስሓቡ ምበልኩ። ብዙሕ ግዜ ብሰንኪ ጉድለታትናን ጌጋታትናን ኣብ እግሪ ኢየሱስ ክንሰግድን ክንበኪን ክንግደድ ኢና፡ ግን ተስፋ

ክንቆርጽ የብልናን። ዋላ ብጸላኢ እንተተሳዒርና ብእግዚኣብሔር ኣይንድርበን፣ ኣይንሕደግን ኣይንጸግን። አይኮንን፤ ክርስቶስ ኣብ የማን ኣምላኽ እዩ ዘሎ፡ ንሱውን ምእንታና ዚልምነልና እዩ። እቲ ፍቑር ዮሓንስ “ሓጢኣት ከይትገብሩ እዚ እጽሕፈልኩም ኣለኹ። ሓደ እኳ ሓጢኣት እንተ ኾይኑ፡ ኣብ ቅድሚ ኣቦ ጠበቓ ኣሎና፡ ንሱ ጻድቕ ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ።” 1ይ ዮሃ 2፡1። “ኣቦ ባዕሉ የፍቅረኩም እዩ” ዝብል ቃል ክርስቶስ ድማ ኣይትረስዑ። ዮሃንስ 16፡27። ናብ ገዛእ ርእሱ ክመልሰካ፣ ናይ ገዛእ ርእሱ ንጽህናን ቅድስናን ኣባኻ ክንጸባረቕ ክርኢ ይምነ። ንርእስኻ ንዕኡ ጥራይ እንተ ደሊኻ ድማ እቲ ኣባኻ ሰናይ ግብሪ ዝጀመረ ናብ

መዓልቲ ኢየሱስ ክርስቶስ ክስከሞ እዩ። ብዝያዳ ኣበርቲዕካ ጸሊ፤ ዝያዳ ምሉእ ብምሉእ እመን። ኣብ ናይ ገዛእ ርእስና ሓይሊ ከይተኣማመንና ከም ዝመጻእና፡ ኣብ ሓይሊ ተበጃውነትና ንውከል፡ ነቲ ጥዕና ገጽና ዝኾነ ድማ ከነመስግኖ ኢና።

ናብ ኢየሱስ ብዝቐረብካ መጠን ኣብ ኣዒንትኻ ብዝያዳ ጌጋ ክትረአ ኢኻ፤ ምኽንያቱ ራእይካ ዝያዳ ንጹር ክኸውን እዩ፣ ዘይፍጽምናኻ ድማ ምስቲ ፍጹም ባህርያቱ ብሰፊሕን ፍሉይን ንጽጽር ክረአ እዩ። እዚ ድማ ናይ ሰይጣን ምድንጋር ሓይሉ ከም ዝሰኣነ መርትዖ እዩ፤ እቲ ህያው ጽልዋ መንፈስ ኣምላኽ የበራብረካ ከም ዘሎ።

ኣብ ውሽጢ ሓጢኣተኛነቱ ኣብ ዘይግንዘብ ልቢ ንኢየሱስ ዝዓሞቐ ፍቕሪ ክሓድር ኣይክእልን እዩ። ብጸጋ ክርስቶስ ዝተለወጠት ነፍሲ ነቲ መለኮታዊ ባህርያቱ ከተድንቕ እያ፤ ናይ ገዛእ ርእስና ሞራላዊ ምጉዳል እንተዘይርኢና ግን ብዛዕባ ጽባቐን ብሉጽነትን ክርስቶስ ኣረኣእያ ከምዘይነበረና ዘይጋግ መርትዖ እዩ።

ኣብ ገዛእ ርእስና ክብሪ ክንህብ ብዝረኣና መጠን፡ ኣብቲ ደረት ኣልቦ ንጽህናን ፍቕርን መድሓኒና ክንከብር ክንርኢ ኢና። ብዛዕባ ሓጢኣትና ኣረኣእያ ናብቲ ይቕረ ክብለና ዝኽእል ይድርኽና፤ ነፍሲ ድማ ረዳኢ ዘይብላ ምኳና ተገንዚባ ደድሕሪ

ክርስቶስ ኢዳ ምስ ዘርግሐት ብሓይሊ ርእሳ ክትገልጽ እያ። ናይ ድሌት ስምዒትና ናብኡን ናብ ቃል ኣምላኽን ብዝደፍኣና መጠን ብዛዕባ ባህርያቱ ዝለዓለ ኣረኣእያ ክህልወና እዩ፣ ምስሉ ድማ ብዝያዳ ምሉእ ብምሉእ ከነንጸባርቕ ኢና።

ምዕራፍ 8—ናብ ክርስቶስ ምዕባይ

ደቂ እግዚኣብሔር እንኸውን ናይ ልቢ ለውጢ ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ከም ልደት ተዘሪቡሉ ኣሎ። ሕጂ’ውን ምስቲ ሓረስታይ ዝዘራእ ጽቡቕ ዘርኢ ምብቃል ይነጻጸር። ብተመሳሳሊ መንገዲ እቶም በቃ ናብ ክርስቶስ ዝተለወጡ “ከም ሓደስቲ ዝተወልዱ ዕሸላት” ብክርስቶስ የሱስ ቁመት ደቂ ተባዕትዮን ኣንስትን “ክዓብዩ” እዮም። 1ይ ጴጥሮስ 2:2፤ ኤፌሶን 4:15። ወይ ከምቲ ኣብ ግራት ዝተዘርአ ጽቡቕ ዘርኢ፡ ክዓብዩን ፍረ ክፈርዩን ኣለዎም። ኢሳይያስ “እግዚኣብሄር ምእንቲ ኪኸብር፡ ኣእዋም ጽድቂ፡ ምትካል እግዚኣብሄር ኪበሃሉ

እዮም።” ኢሳይያስ 61፡3። ስለዚ ካብ ተፈጥሮኣዊ ህይወት ምሳሌታት ይስኣል፣ እዚ ድማ ነቲ ምስጢራዊ ሓቅታት መንፈሳዊ ህይወት ብዝበለጸ ንኽንርድኦ ክሕግዘና እዩ።

ኩሉ ጥበብን ክእለትን ወዲ ሰብ ኣብቲ ኣብ ተፈጥሮ ዘሎ ዝነኣሰ ነገር ህይወት ከፍሪ ኣይክእልን እዩ። በቲ ኣምላኽ ባዕሉ ዝሃቦ ህይወት ጥራይ እዩ ተኽሊ ይኹን እንስሳ ክነብር ዝኽእል። ስለዚ ብመንፈሳዊ ሕይወት ኣብ ልቢ ደቂ ሰባት ዝውለድ በቲ ካብ እግዚኣብሔር ዝመጸ ህይወት ጥራይ እዩ። ሰብ “ካብ ላዕሊ” እንተዘይተወሊዱ፡ ተኻፋሊ ናይታ ክርስቶስ ክህቦ ዝመጸ

ህይወት ክኸውን ኣይክእልን እዩ። ዮሃንስ 3:3፡ ወሰን.

ከምቲ ኣብ ህይወት ዝግበር፡ ምስ ዕብየት እውን ከምኡ። ነቲ ቡቕሊ ክዕምብብ ንዕምባባ ድማ ናብ ፍረ ዘምጽእ ኣምላኽ እዩ። ብሓይሉ እዩ እቲ ዘርኢ ዝምዕብል፣ “መጀመርታ ስንቂ ደሓር እዝኒ፣ ብድሕሪኡ ምሉእ ቆሎ ኣብ እዝኒ።” ማር 4:28። ነብዪ ሆሴእ ድማ ብዛዕባ እስራኤል፡ “ከም ዕንበባ ኸዓቢ እዩ” ይብል። “ከም እኽሊ ህያው ኪኸሉ፡ ከም ወይኒውን ኪዓብዩ እዮም።” ሆሴእ 14:5, 7. የሱስ ድማ “ንዕምባባታት ከመይ ከም ዚዓብዩ ንርኣ” ኢሉ ይእዝዘና እዩ። ሉቃስ 12:27። እቶም ተኽልታትን ዕምባባታትን

ብናይ ገዛእ ርእሶም ሓልዮት ወይ ጭንቀት ወይ ጻዕሪ ዘይኮነስ ነቲ ኣምላኽ ንህይወቶም ከገልግል ዘዳለዎ ብምቕባል ይዓብዩ። እቲ ቆልዓ ብዝኾነ ይኹን ጭንቀት ወይ ናይ ገዛእ ርእሱ ሓይሊ ኣብ ልዕሊ ቁመቱ ክውስኽ ኣይክእልን እዩ። ካብዚ ንላዕሊ ብጭንቀት ወይ ብጻዕሪ ገዛእ ርእስኻ መንፈሳዊ ዕብየት ከተረጋግጽ ኣይትኽእልን ኢኻ። እቲ ተኽሊ፡ እቲ ቈልዓ፡ ነቲ ንህይወቱ ዘገልግል፡ ማለት ኣየር፡ ጸሓይን መግብን ካብ ከባቢኡ ብምቕባል እዩ ዚዓቢ። እዞም ህያባት ተፈጥሮ ንእንስሳን ተኽልን እንታይ እዮም፣ ክርስቶስ ነቶም ኣብኡ ዝውከሉ ከምኡ እዩ። ንሱ “ናይ ዘለኣለም ብርሃኖም” “ጸሓይን ዋልታን” እዩ።

ኢሳይያስ 60፡19፤ መዝሙር መዝሙር 84፡11። ከም “ንእስራኤል ጠሊ” ኪሸውን እዩ። “ኣብ ልዕሊ እተሓርሰ ሳዕሪ ከም ዝናም ኪወርድ እዩ።” ሆሴእ 14፡5፤ መዝሙር 72፡6። ንሱ እቲ ህያው ማይ፡ “እንጌራ ኣምላኽ ... ካብ ሰማይ ወሪዱ ንዓለም ህይወት ዝህብ።” ዮሃንስ 6፡33።

ኣብቲ መዳርግቲ ዘይብሉ ህያብ ወዱ ኣምላኽ ንዓለም ምሉእ ከምቲ ኣብ መላእ ዓለም ዝዘውር ኣየር ክውን ዝኾነ ናይ ጸጋ ሃዋህው ከቢብዋ ኣሎ። ነዚ ህይወት ዝህብ ሃዋህው ከስተንፍሱ ዝመርጹ ኩሎም ብክርስቶስ የሱስ ቁመት ደቂ ተባዕትዮን ደቂ ኣንስትዮን ክነብሩን ክዓብዩን እዮም።

ከምቲ ዕምባባ ናብ ጸሓይ ዝቕየር፣ እቶም ድሙቓት ጨራታት ጽባቐኣን ሲሜትሪኣን ኣብ ምፍጻም ክሕግዙ፣ ከምኡ ድማ ናብ ጸሓይ ጽድቂ ክንምለስ ይግባእ፣ ብርሃን ሰማይ ኣብ ልዕሌና ክበርህ፣ ባህርያትና ናብ ምምሳል ክርስቶስ ክምዕብል .

ኢየሱስ “ኣባይ ጽንሑ ኣነ ድማ ኣባኻትኩም ጽንሑ” ክብል ከሎ ተመሳሳሊ ነገር እዩ ዝምህር። ከምቲ ጨንፈር ኣብ ወይኒ እንተ ዘይጸንሐ ባዕሉ ፍረ ክፈረ ዘይክእል፤ ኣባይ እንተ ዘይጸናዕኩም ደጊም ኣይትኽእሉን ኢኹም.... ብዘይ ብኣይ ዋላ ሓንቲ ክትገብሩ ኣይትኽእሉን ኢኹም።” ዮሃንስ 15፡4, 5. ልክዕ ከምቲ ጨንፈር ኣብ ልዕሊ

ወላዲ ስቶክ ንዕብየትን ምፍራይን፡ ቅዱስ ህይወት ክትነብር፡ ኣብ ክርስቶስ ጽግዕተኛ ኢኻ። ብዘይካኡ ህይወት የብልካን። ንፈተና ክትቃወም ወይ ብጸጋን ቅድስናን ክትዓቢ ሓይሊ የብልካን። ኣብኡ ጸኒዕካ ክትዕምብብ ትኽእል ኢኻ። ህይወትካ ካብኡ ስሒብካ ኣይክትነቅጽን ፍረ ዘይብልካን ኣይክትከውንን ኢኻ። ከምታ ኣብ ጥቓ ሩባታት ማይ እተተኽለት ኦም ክትከውን ኢኻ።

ብዙሓት ገለ ክፉል ናይቲ ስራሕ በይኖም ክሰርሕዎ ኣለዎም ዝብል ሓሳብ ኣለዎም። ንሕድገት ሓጢኣት ብክርስቶስ ተኣሚኖም እዮም ሕጂ ግና ብናይ ገዛእ ርእሶም ጻዕሪ ቅንዕና ክነብሩ ይደልዩ። ከምዚ ዝኣመሰለ

ኩሉ ጻዕሪ ግን ክፈሽል ኣለዎ። ኢየሱስ “ብዘይ ብኣይ ዋላ ሓንቲ ክትገብሩ ኣይትኽእሉን ኢኹም” ይብል። ብጸጋና ዕብየትና፡ ሓጐስና፡ ጥቕምና፡—ኩሉ ኣብ ሕብረትና ምስ ክርስቶስ ይምርኰስ። ምስኡ ብምሕባር እዩ፣ መዓልታዊ፣ ኣብ ሰዓት፣—ኣብኡ ብምንባር፣—ብጸጋ ክንዓቢ ዝግበኣና። ንሱ ደራሲ ጥራይ ዘይኮነ፡ ፈጻሚ እምነትና እዩ። ቀዳማይን ዳሕረዋይን ኩሉ ግዜን ክርስቶስ እዩ። ኣብ መጀመርታን መወዳእታን መስርሕና ጥራይ ዘይኮነስ ኣብ ነፍሲ ወከፍ ስጉምቲ ምሳና ክኸውን እዩ። ዳዊት “ንእግዚኣብሄር ኣብ የማነይ ስለ ዘሎ፡ ኣይክንቀሳቐስን እየ” ይብል። መዝሙር ዳዊት 16፡8።

“ከመይ ኢለ ኣብ ክርስቶስ ክጸንሕ?” ከምቲ ኣብ መጀመርታ ዝተቐበልካዮ። “ከምቲ ንክርስቶስ የሱስ ጐይታ ዝተቐበልኩምዎ፡ ከምኡ ድማ ብእኡ ተመላለሱ።” “ጻድቕ ብእምነት ክነብር እዩ።” ቆሎሴ 2፡6፤ እብራውያን 10፡38። ንርእስኻ ንኣምላኽ ሂብካ፡ ምሉእ ብምሉእ ናቱ ክትከውን፡ ንዕኡ ከተገልግልን ክትእዘዝን፡ ንክርስቶስ ድማ መድሓኒኻ ጌርካ ወሲድካዮ። ባዕልኻ ንሓጢኣትካ ክትዕረቕ ወይ ልብኻ ክትቅይር ኣይከኣልካን፤ ንርእስኻ ንኣምላኽ ስለ ዝሃብካ ግና፡ ንሱ ምእንቲ ክርስቶስ ኢሉ እዚ ኸኦሉ ከም ዝገበረልካ ትኣምን። ብእምነት ናይ ክርስቶስ ኰንካ፡ ብእምነት

ድማ ኣብኡ ክትዓቢ ኣለካ- ብምሃብን ብምውሳድን። ኩሉ ክትህብ ኣለካ፣—ልብኻ፣ ፍቓድካ፣ ኣገልግሎትካ፣—ንኹሉ ጠለባቱ ክትእዘዝ ንነብስኻ ንዕኡ ክትህባ፤ ንኹሉ ድማ ክትወስድ ኣለኻ፣—ክርስቶስ፣ ምልኣት ኩሉ በረኸት፣ ኣብ ልብኻ ክጸንሕ፣ ሓይልኻ፣ ጽድቅኻ፣ ዘለኣለማዊ ሓጋዚኻ ክኸውን፣—ክትእዘዝ ሓይሊ ክህበካ።

ንግሆ ንእግዚኣብሄር ንርእስኻ ውደስ፤ እዚ ናይ መጀመርታ ስራሕካ ግበሮ። ጸሎትካ “ኦ እግዚኣብሄር ምሉእ ብምሉእ ናትካ ጌርካ ውሰደኒ። ኩሉ መደባተይ ኣብ እግርኻ ኣንቢረዮ ኣለኹ። ሎሚ ኣብ ኣገልግሎትካ ተጠቐመኒ። ምሳይ ጽናሕ፡

ኩሉ ስርሐይ ድማ ኣባኻ ይኹን።" እዚ መዓልታዊ ጉዳይ እዩ። ነፍሲ ወከፍ ንግሆ ነታ መዓልቲ ንእግዚኣብሄር ንርእስኻ ውደሳ። ኩሉ መደባትካ ንዕኡ ኣሕሊፍካ ሃቦ፣ ከምቲ ምድላው ናቱ ዘመልክቶ ክትፍጸም ወይ ክትሕደግ። በዚ ኽኣ ካብ መዓልቲ ናብ መዓልቲ ሕይወትካ ኣብ ኢድ ኣምላኽ ትህብ ትኸውን፣ በዚ ኽኣ ህይወትካ ድሕሪ ሕይወት ክርስቶስ ብዝያዳ ክትቅረጽ እያ።

ብክርስቶስ ዘሎ ህይወት ናይ ዕረፍቲ ሕይወት እዩ። ናይ ስምዒት ፍስሃ ዘይክህሉ ይኽእል እዩ፣ ግን ነባሪን ሰላማዊን ምትእምማን ክህሉ ይግባእ። ተስፋኻ ኣብ ነብስኻ ኣይኮነን፤ ኣብ

ክርስቶስ እዩ። ድኻምካ ምስ ሓይሉ፡ ድንቁርናኻ ምስ ጥበቡ፡ ድኻምካ ምስቲ ነባሪ ሓይሉ ይወሃሃድ። ስለዚ ናብ ገዛእ ርእስኻ ክትጥምት የብልካን፣ ኣእምሮ ኣብ ገዛእ ርእስኻ ክሓድር ዘይኮነስ ናብ ክርስቶስ ክትጥምት ኣለካ። ኣእምሮ ኣብ ፍቕሩ፡ ኣብ ጽባቐ፡ ፍጽምና፡ ኣብ ባህርያቱ ይሓድር። ክርስቶስ ኣብ ነብሱ ምኽሓዱ፡ ክርስቶስ ኣብ ውርደቱ፡ ክርስቶስ ኣብ ንጽህናኡን ቅድስነቱን፡ ክርስቶስ በቲ መዳርግቲ ዘይብሉ ፍቕሩ-እዚ ኣርእስቲ ናይ ነፍሲ ኣስተንትኖ እዩ። ንዕኡ ብምፍቃር፡ ብምቕዳሕ፡ ምሉእ ብምሉእ ኣብኡ ብምጽጋዕ እዩ ናብ ምምስሉ ክትልወጥ ዘለካ።

ኢየሱስ “ኣባይ ጽንሑ” ይብል። እዘን ቃላት እዚኣተን ናይ ዕረፍቲ፡ ምርግጋእ፡ ርእሰ ተኣማንነት ዝብል ሓሳብ የመሓላልፋ። ሕጂ’ውን “ናባይ ንዑ ... ኣነ ድማ ከዕርፈኩም እየ” ኢሉ ይዕድም። ማቴ 11፡28። ቃላት እቲ ጸሓፍ መዝሙር፡ “ኣብ እግዚኣብሄር ዕረፍ፡ ብትዕግስቲ ድማ ተጸበዮ” ዚብል ሓሳብ እውን ይገልጽ እዩ። ኢሳይያስ ድማ “ሓይልኹም ብህድኣትን ብተኣማንነትን ክኸውን እዩ” ዝብል መረጋገጺ ይህብ። መዝሙር 37፡7፤ ኢሳይያስ 30፡15። እዚ ዕረፍቲ ኣብ ዘይምንቅስቓስ ኣይርከብን፤ ከመይሲ ኣብ ዕድመ መድሓኒ ተስፋ ዕረፍቲ ምስቲ “ኣርዑተይ ኣብ ልዕሌኹም ውሰዱ: ... ዕረፍቲ ክትረኽቡ ኢኹም” ዝብል

ጸውዒት ጸዕረ ተጠርኒፉ ኣሎ። ማቴ 11፡29። እቲ ኣገዛዚ ምሉእ ብምሉእ ኣብ ክርስቶስ ዝዓረፈ ልቢ ንዕኡ ኣገዛዚ ዕቱብን ንጡፍን ኣብ ጸዕረ ክኸውን እዩ።

ኣእምሮ ኣብ ገዛእ ርእሱ ክሓድር ከሎ ካብቲ ምንጪ ሓይልን ህይወትን ዝኾነ ክርስቶስ ይርሕቕ። ካብዚ ብምብጋስ ሰይጣን ቀጻሊ ጸዕረ እዩ እቲ ኣቓልቦ ካብ መድሓኒ ንምዝንባልን በዚ ድማ ሕብረትን ሕብረትን ነፍሲ ምስ ክርስቶስ ንምክልኻል እዩ። ናይ ዓለም ደስታታት፡ ናይ ህይወት ሓልዮትን ምድንጋርን ሓዘንን፡ ናይ ካልኦት ጌጋታት፡ ወይ ናይ ገዛእ ርእስኻ ጌጋታትን ዘይፍጽምናታትን-ናብ ዝኾነ ይኹን ወይ ኩሎም እዚኦም ንኣእምሮ ከዘናግዕ ክደሊ

እዩ። ብተንኮላቱ ኣይትጋግ። ብዙሓት ናይ ብሓቂ ሕልና ዘለዎም፣ ንኣምላኽ ክነብሩ ዝደልዩ፣ ንሱ እውን ብዙሕ ግዜ ኣብ ናይ ገዛእ ርእሶም ጌጋታትን ድኽመታትን ክሓድሩ ይመርሕ፣ በዚ ኸኣ ካብ ክርስቶስ ብምፍላይ ዓወት ክረክብ ተስፋ ይገብር። ንነብስና ማእከል ጌርና ክንድሕን ዲና ኢልና ኣብ ጭንቀትን ፍርሕን ክንሕንክስ የብልናን። እዚ ኩሉ ነብሲ ካብቲ ምንጪ ሓይልና ይመልሳ። ምሕላው ነፍስኻ ንኣምላኽ ኣሕልፎ፣ ኣብኡ ድማ ተወከል። ብዛዕባ ኢየሱስ ተዛረብን ሕሰብን። ርእሰይ ኣብኡ ይጠፍእ። ኩሉ ጥርጣረ ኣርሒቕካ፤ ንፍርሕኻ ንቕንቕ። ምስ ሃዋርያ ጳውሎስ “ኣነ ብህይወት ኣለኹ፤ ግናኸ ኣነ ኣይኰንኩን፣ ክርስቶስ ግና ኣባይ ይነብር

ኣሎ፣ እዚ ሕጂ ብስጋ ዝነብር ዘለኹ ህይወት ድማ ብእምነት እቲ ዘፍቀረኒን ምእንታይ ዝሃበን ወዲ ኣምላኽ እየ ዝነብር።” ገላትያ 2፡20። ኣብ ኣምላኽ ዕረፍ። ነቲ ንስኻ ዝሃብካዮ ክሕሉ ይኽእል እዩ። ንርእስኻ ኣብ ኢዱ እንተ ገዲፍካያ፡ በቲ ዘፍቀረካ ኣቢሉ ካብ ሰዓሪ ንላዕሊ ከውጽኣካ እዩ።

ክርስቶስ ባህርይ ወዲ ሰብ ኣብ ልዕሊኡ ምስ ወሰደ፡ ብዘይካ ምርጫ ሰብ ባዕሉ ብዝኾነ ሓይሊ ፈጺሙ ዘይስበር ናይ ፍቕሪ ማእሰር ንደቂ ሰባት ምስ ገዛእ ርእሱ ኣሰሮ። ሰይጣን ነዚ ምትእስሳር እዚ ንኽንሰብር ዝድርኽና መሳጢታት ብቐጻሊ ከቕርበልና እዩ፣ ማለት ካብ ክርስቶስ

ክንፍለ ክንመርጽ እዩ። ኣብዚ እዩ ካልእ ጎይታ ክንመርጽ ዝስሕበና ነገር ከይህሉ ክንጥንቀቕ፣ ክንጽዕር፣ ክንጽሊ ዘድልየና፤ ከመይሲ ነዚ ክንገብር ወትሩ ናጻ ኢና። ግና ኣዒንትና ናብ ክርስቶስ ኣተኩርና ንኹን፡ ንሱ ድማ ክዕቅበና እዩ። ናብ ኢየሱስ ክንጥምት ደሓን ኢና። ካብ ኢዱ ከውጽኣና ዝኽእል ነገር የለን። ብቐጻሊ ኣብ ምርኣይና “ከምቲ ብመንፈስ እግዚኣብሄር ካብ ክብሪ ናብ ክብሪ ናብ ሓደ ምስሊ ንልወጥ።” 2ይ ቆሮንቶስ 3፡18።

በዚ ኸኣ እዮም እቶም ቀዳሞት ደቀ መዛሙርቲ ምምስሳሎም ምስቲ ክቡር መድሓኒ ዝረኸቡ። እቶም ደቀ መዛሙርቲ

ቃላት የሱስ ምስ ሰምዑ፡ ንዕኡ ከም ዘድልዮም ተሰምዖም። ደለዩ፡ ረኸብዎ፡ ሰዓብዎ። ኣብ ገዛ፡ ኣብ መኣዲ፡ ኣብ ሽቓቕ፡ ኣብ ሜዳ ምስኡ ነበሩ። ከም ተማሃሮ ምስ መምህር ኮይኖም ምስኡ ነበሩ፣ መዓልታዊ ካብ ከንፈሩ ትምህርቲ ቅዱስ ሓቂ ይቕበሉ ነበሩ። ግቡኦም ክመሃሩ፡ ከም ኣግልግልቲ ሳይታኦም ናብኡ ይጥምቱ ነበሩ። እቶም ደቀ መዛሙርቲ እቶም “ከምዚ ንሕና ንፍቕሪ ፍትወት ዚግዝኡ” ሰባት እዮም ነይሮም። ያእቆብ 5፡17። ንኽዋግኡ ምስ ሓጢኣት ተመሳሳሊ ውግእ ነይርዎም። ቅዱስ ሕይወት ንኽነብሩ፡ ተመሳሳሊ ጸጋ የድልዮም ነይሩ።

ዋላ እቲ ንኣምሳል መድሓኒ ኣዝዩ ምሉእ ብምሉእ ዘንጸባርቕ ፍቑር ወደ መዝሙር ዮሃንስ እውን እንተኾነ፡ ነቲ ፍቕራዊ ባህርይ ብባህርያዊ መገዲ ኣይነበሮን። ርእሱ ዝኸኣለን ክብሪ ዝደሊን ጥራይ ዘይኮነስ፡ ቅልጡፍን ኣብ ትሕቲ መጉዳእቲ ዝቕጣዕን እዩ ነይሩ። ናይ መለኮታዊ ባህርይ እናተገልጸሉ ምስ ከደ ግን ናይ ገዛእ ርእሱ ጉድለት ርእዩ በቲ ፍልጠት ትሕት በለ። እቲ ኣብ ዕለታዊ ህይወት ወዲ ኣምላኽ ዝረኣዮ ዝነበረ ሓይልን ትዕግስትን፡ ሓይልን ለውሃትን፡ ግርማን ልኡምን፡ ንነፍሱ ብኣድናቆትን ፍቕርን መሊእዋ። መዓልቲ መዓልቲ ልቡ ናብ ክርስቶስ ይስሕብ ነበረ፣ ክሳብ ኣብ ፍቕሪ ኅይታኡ ንርእሱ ዝስእን። እቲ ቂምታ

ዝመልኦን ህርፋን ዝመልኦን ቁጥዓኡ ንናይ ክርስቶስ ምቕራጽ ሓይሊ ተዋህበ። መንፈስ ቅዱስ ዝሕደስ ጽልዋ ንልቡ ኣሐደሶ። ሓይሊ ፍቕሪ ክርስቶስ ናይ ባህሪ ለውጢ ኣምጺኡ። እዚ ርጉጽ ውጽኢት ናይ ሓድነት ምስ ኢየሱስ እዩ። ክርስቶስ ኣብ ልቢ ምስ ዝጸንሕ ኩሉ ባህርይ ይልወጥ። መንፈስ ክርስቶስ፡ ፍቕሩ፡ ንልቢ የለስልስ፡ ንነፍሲ የግዝኣ፡ ንሓሳባትን ትምኒታትን ናብ ኣምላኽን ሰማይን የልዕል።

ክርስቶስ ናብ ሰማይ ምስ ዓረገ፡ ስምዒት ህላዌኡ ገና ምስ ሰዓብቱ ነበረ። ፍቕርን ብርሃንን ዝመልኦ ውልቃዊ ህላወ እዩ ነይሩ። እቲ ምስኦም ዝተጓዕዘን ዘዕለለን

ዝጸለየን፣ ንልቦም ተስፋን ምጽንናዕን ዝተዛረበ መድሓኒ ኢየሱስ፣ መልእኽቲ ሰላም ግና ኣብ ከንፈሩ እንከለ፣ ካባታቶም ናብ ሰማይን ቃናታት ናይ... ደበና መላእኽቲ ክቕበሎ ከሎ ድምጹ ተመሊሱሎም ነበረ-“እንሆ፣ ክሳዕ መወዳእታ ዓለም ኩሉ ሳዕ ምሳኻትኩም እየ።” ማቴ 28፡20። ብመልክዕ ሰብኣውነት ናብ ሰማይ ዓረገ ነበረ። ኣብ ቅድሚ ዝፋን ኣምላኽ ከም ዘሎ ይፈልጡ ነበሩ፣ ፈታዊኦምን መድሓኒኦምን ጌና፤ ድንጋጸኡ ከምዘይተቐየረ፤ ግና ምስ ዝሳቐ ሰብኣውነት ከም ዝተለለየ። ንሱ ነቲ ንዝተበጀዎ ዝኸፈሎ ዋጋ ንምዝካር፣ ንዝተበጀዎ ኣእዳዉን ኣእጋሩን እናርኣየ፣ ጽቡቕ ናይ ገዛእ ርእሱ ክቡር ደሙ ኣብ

ቅድሚ እግዚኣብሔር የቕርብ ነበረ።
ቦታታት ከዳልወሎም ናብ ሰማይ ከም
ዝዓረገን ከም ብሓድሽ መጺኡ ናብ ገዛእ
ርእሱ ከም ዝወስዶምን ይፈልጡ ነበሩ።

ድሕሪ ዕርገት ብሓባር ክእከቡ ከለዉ
ብስም ኢየሱስ ልመናኦም ናብ ኣቦ ከቕርቡ
ሃንቀውታ ነበሮም። ብኽቡር ፍርሃት
ብጸሎት ሰገዱ፣ “ንኣቦ ብስመይ
ዝለመንኩምዎ ዘበለ ንሱ ክህበኩም እዩ።
ክሳዕ ሕጂ ብስመይ ሓንቲ እኳ
ኣይለመንኩምን፡ ሓጐስኩም ምሉእ
ምእንቲ ኪኸውን፡ ለምኑ፡ ክትቅበሉ
ኢኹም።” ዮሓ ምእንታና” ኢሉ
መለሰሉ። ሮሜ 8:34። ጴንጠቆስጠ ድማ
ህላወ እቲ ክርስቶስ “ኣባኻትኩም ክኸውን

እዩ” ዝበሎ መጸናንዒ ኣምጽኣሎም። ኣስዒቡ ድማ፡ “ኣነ እንተ ዘይከድኩ፡ እቲ መጸናንዒ ናባኻትኩም ኣይመጽእን እዩ እሞ፡ ክኸይድ ይጥዕመኩም እዩ፤ እንተ ኸድኩ ግና ናባኻትኩም ክሰዶ እየ።” ዮሃንስ 14፡17፤ 16፡7። ካብ ሕጂ ንደሓር ብመንፈስ ኣቢሉ ክርስቶስ ኣብ ልቢ ደቁ ብቐዳሊ ክጸንሕ ነበሮ። ምስኡ ዝነበሮም ሕብረት ካብቲ ብውልቂ ምስኦም ኣብ ዝነበረሉ እዋን ዝያዳ ዝቐረበ እዩ። ብርሃንን ፍቕርን ሓይልን እቲ ኣብ ውሽጡ ዝነብር ክርስቶስ ብእኦም ኣቢሉ ደሚቑ፣ ሰባት እናረኣዩ “ተገረሙ፤ ምስ የሱስ ከም ዝነበሩ ከኣ ፈለጡ።” ግብሪ ሃዋርያት 4፡13።

ክርስቶስ ንደቀ መዛሙርቲ ዝነበረ ኩሉ፣ ሎሚ ንደቁ ክኸውን ይምነ፤ ምኽንያቱ ኣብታ ናይ መወዳእታ ጸሎት፡ ምስቶም ኣብ ዙርያኡ ዝተኣከቡ ንእሽቶ ጉጅለ ደቀ መዛሙርቲ፡ “ንእቶም ብቓሎም ኣባይ ዚኣምኑ እምበር፡ ምእንቲ እዚኣቶም ጥራይ ኣይልምንን እየ” በለ። ዮሃንስ 17፡20።

ኢየሱስ ምእንታና ጸለየ፡ ንሕና እውን ከምቲ ንሱ ምስ ኣቦ ሓደ ዝኾነ ምስኡ ሓደ ክንከውን ለመነ። ከመይ ዝበለ ሕብረት እዩ እዚ! መድሓኒ ብዛዕባ ገዛእ ርእሱ “ወልድ ብገዛእ ርእሱ ዋላ ሓንቲ ክገብር ኣይክእልን እዩ፤” “እቲ ኣባይ ዝቐመጥ ኣቦ፡ ግብሪ ይገብሮ።” ዮሃንስ 5፡19፤ 14፡10። ሽዑ

ክርስቶስ ኣብ ልብና ሓዲሩ እንተ ኾይኑ፡ ኣባና “ንፍቓዱን ፍቓዱ ንኽንገብርን” ክዓዩ እዩ። ፊልጲ 2፡13። ከምቲ ንሱ ዝሰርሖ ክንሰርሕ ኢና፤ ንሕና እውን ተመሳሳሊ መንፈስ ክንገልጽ ኢና። በዚ ኸኣ፡ ንዕኡ ብምፍቃርን ኣብኡ ብምንባርን፡ “ብሾሉ ናብኡ ክንዓቢ ኢና፡ ንሱ ድማ ርእሲ፡ ክርስቶስ እዩ።” ኤፌሶን 4፡15።

ምዕራፍ 9—ስራሕን ህይወትን።

እግዚኣብሄር ምንጪ ህይወትን ብርሃንን ሓጎስን ኣድማስ እዩ። ከም ጩራ ብርሃን ካብ ጸሓይ፡ ከምቲ ካብ ህያው ዓይኒ ማይ ዝነድድ ውሕጅ ማይ፡ በረኸት ካብኡ ናብ ኩሎም ፍጡራቱ ይውሕዝ። ሕይወት እግዚኣብሔር ኣብ ልቢ ደቂ ሰባት ኣብ ዝኾነ ቦታ ድማ ብፍቕርን በረኸትን ናብ ካልኦት ክውሕዝ እዩ።

ሓጎስ መድሓኒና ኣብ ምልዓልን ምብጃውን ዝወደቑ ሰባት እዩ ነይሩ። በዚ ምኽንያት እዚ ንህይወቱ ንርእሱ ፍቑር ጌሩ ኣይቆጸሮን፡ ነቲ ሕፍረት እናነዓቐ መስቀል ተጻዊሩ። ስለዚ መላእኽቲ

ንሓገሎስ ካልኦት ኣብ ምስራሕ ወትሩ
ተዋፊሮም እዮም። እዚ እዩ ሓጎሶም።
እቲ ንርእሶም ጥራይ ዝሓስቡ ልብታት
ከም ዘዋርድ ኣገልግሎት ዝቐጽርዎ፣ ነዊም
ሕሱማትን ብሹሉ መዳይ ብባህርያዊምን
ብመዓርግን ትሑት ዝኾኑን ዘገልግሉ፣
ስራሕ ሓጢኣት ዘይብሉም መላእኽቲ
እዩ። መንፈስ ናይ ክርስቶስ ርእሰ
መስዋእቲ ፍቕሪ እቲ ኣብ ሰማይ
ዝሰፍሐን ሕመረት ሓጎሱ ዝኾነን መንፈስ
እዩ። እዚ እዩ እቲ ሰዓብቲ ክርስቶስ
ዝውንንዎ መንፈስ፣ እቲ ዝገብርዎ ዕዮ።

ፍቕሪ ክርስቶስ ኣብ ልቢ ምስ ሰፈረ፡ ከም
ጥዑም ጨና ክሕባእ ኣይክእልን እዩ።
ቅዱስ ጽልዋኡ ብኹሎም እቶም

እንራኸቦም ክስመዓና እዩ። እቲ ኣብ ልቢ ዘሎ መንፈስ ክርስቶስ ከም ዓይኒ ማይ በረኻ ኮይኑ ንኹሉ ከሐድስ ዝውሕዝን ነቶም ክጠፍኡ ድሉዋት ዝኾኑን ካብ ማይ ህይወት ክሰትዩ ህንጡያት ዝገብርን እዩ።

ፍቕሪ ንኢየሱስ ከምቲ ንሱ ንበረኸትን ምልዓልን ደቂ ሰባት ዝሰርሐ ናይ ምስራሕ ድሌት ክግለጽ እዩ። ንኹሉም እቶም ሰማያዊ ኣቦና ዚሓልየሎም ፍጥረታት ናብ ፍቕርን ለውሃትን ድንጋጸን ኪመርሕ እዩ።

መድኃኒና ኣብ ምድሪ ዝነበሮ ሕይወት ምቕሉልነትን ንርእሱ ተወፋይነትን ዘለዎ ህይወት ዘይኮነስ ንድሕነት ዝጠፍአ ወዲ ሰብ ብጽንዓትን ብትግሃትን ዘይሕለልን

ጻዕሪ ጽዒሩ። ካብ መብልዕ ማል ክሳብ ቀራንዮ መንገዲ ርእሰ-ምኽሓድ ተሸቲሉ ካብ ከቢድ ዕማማትን መረር መገሻታትን ኣድካሚ ክንክንን ጻዕርን ከይፍታሕ ይደሊ ነበረ። ንሱ ድማ “ወዲ ሰብ ከገልግልን ህይወቱ ኣብ ክንዲ ብዙሓት በጃ ክህብን እምበር ከገልግል ኣይመጸን” በለ። ማቴ 20፡28። እዚ እቲ ሓደ ዓቢ ኣቓሓ ህይወቱ እዩ ነይሩ። ካልእ ኩሉ ካልኣዊን ተገዛእን እዩ ነይሩ። ፍቓድ ኣምላኽ ንምፍጻምን ስርሑ ንምውዳእን ስጋኡን መስተኡን እዩ ነይሩ። ርእሰን ረብሓን ኣብ ጻዕሩ ዝኾነ እጃም ኣይነበሮን።

ስለዚ እቶም ተኻፈልቲ ጸጋ ክርስቶስ ዝኾኑ ካልኦት ንሱ ዝሞተሎም ሰማያዊ

ህያብ ምእንቲ ክካፈሉ፡ ዝኾነ መስዋእቲ ክኸፍሉ ድሉዋት ክኾኑ እዮም። ንዓለም ኣብኣ ንዝጸንሓላ ዝበለጸት ክትከውን ዝከኣሎም ኩሉ ክገብሩ እዮም። እዚ መንፈስ እዚ ርግጸኛ ውጽኢት ናይ ሓንቲ ብሓቂ ዝተቐየረት ነፍሲ እዩ። ሓደ ሰብ ናብ ክርስቶስ ምስ መጸ ኣብ ልቡ ኣብ ኢየሱስ ከመይ ዝበለ ክቡር ዓርኪ ከም ዝረኸበ ንኻልኦት ከፍልጥ ድሌት ይውለድ፤ እቲ ዘድሕንን ዝቐድስን ሓቂ ኣብ ልቡ ክዕጾ ኣይክእልን እዩ። ጽድቂ ክርስቶስ ተኸዲንና በቲ ኣብ ውሽጡ ዝነብር መንፈሱ ሓጐስ እንተ ተመሊእና ስቕ ክንብል ኣይንኽእልን ኢና። ሳይታ ሰናይ ምኽኑ ቀሚስና እንተርኢናዮን ክንነግሮ ዝግበኣና ነገር ክህልወና እዩ። ከምቲ

ፊልጶስ መድሓኒ ምስ ረኸበ ንኻልኦት ናብ ህላዌኡ ክንዕድም ኢና። ስሕበት ክርስቶስን ዘይርእ ክውንነት ናይታ እትመጽእ ዓለምን ከነቐርበሎም ክንጽዕር ኢና። ኣብቲ ኢየሱስ ዝረገጾ መንገዲ ክትስዕቦ ጽዑቕ ድሌት ክህሉ እዩ። ኣብ ከባቢና ዘለዉ “ነቲ ሓጢኣት ዓለም ዘርሕቕ ግንሸል ኣምላኽ ኪርእይዎ” ዚብል ልባዊ ሃረርታ ኪህሉ እዩ። ዮሃንስ 1፡29።

ንኻልኦት ንምባርኽ ዝግበር ጻዕሪ ድማ ኣብ ልዕሊ ገዛእ ርእስና በረኸት ክህብ እዩ። እዚ ዕላማ እግዚኣብሔር ኣብ መደብ ምድሓን ክንዋሳእ ክፉል ሂቡና እዩ። ንደቂ ሰባት ተሳተፍቲ መለኮታዊ ባህሪ ናይ ምኻንን ብግዲኦም ድማ ንብጾቶም በረኸት ናይ

ምዝርጋሕን ፍሉይ መሰል ሂብዎም እዩ። እዚ እቲ ዝለዓለ ክብሪ፡ እቲ ዝዓበየ ሓጐስ እዩ፡ ኣምላኽ ንደቂ ሰባት ክህቦም ዝኽእል። እቶም በዚ ሽምዚ ተሳተፍቲ ጻዕሪ ፍቕሪ ዚኾኑ፡ ናብ ፈጣሪኦም ይቕርቡ።

እግዚኣብሄር መልእኽቲ ወንጌልን ኩሉ ዕዮ ፍቕራዊ ኣገልግሎትን ንሰማያውያን መላእኽቲ ኣረኪብዎም ክኸውን ይኽእል እዩ። ዕላማኡ ንምፍጻም ካልእ መግድታት ተጠቂሙ ክኸውን ይኽእል እዩ። በቲ ደረት ኣልቦ ፍቕሩ ግን ነቲ ካብዚ ንርእሱ ዘይሓልፍ ኣገልግሎት ዝመጽእ በረኽት፡ ሓጐስ፡ መንፈሳዊ ምልዓል ምእንቲ ክንካፈል፡ ምስ ገዛእ ርእሱ፡ ምስ ክርስቶስን መላእኽትን መሳርሕቲ ክገብረና መረጸ።

ብሕብረት መከራኡ ምስ ክርስቶስ ናብ ድንጋጸ ንኣቱ። ነፍሲ ወከፍ ንሰናይ ካልኦት ዝግበር ናይ ገዛእ ርእስኻ መስዋእቲ ተግባር ነቲ ኣብ ልቢ እቲ ወሃቢ ዘሎ ናይ ምሕረት መንፈስ የሐይሎ፣ ምስቲ “ሃብታም ነበረ፣ ምእንታኹም ግና ... ድኻ ኰነ፣ ንስኻትኩም ክትሓልፍዎ” ዝብል በጃ ዓለም ብዝያዳ የራኽቦ ድኽነቱ ሃብታም ክኸውን ይኽእል እዩ።” 2ይ ቆሮንቶስ 8፡9። በዚ ድማ ነቲ መለኮታዊ ዕላማ ኣብ ፍጥረትና ክንፍጽሞ ከለና ጥራይ እዩ ህይወት ንዓና በረኸት ክትከውን እትኽእል።

ከምቲ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ ከም ዝሓንጸጾ፡ ነፍሳት ድማ ንዕኡ ክዕወቱሉ እንተደኣ ኻንካ፡ ኣብ መለኮታዊ ነገራት ዝዓሞቐ ተመክሮን ዝዓበየ ፍልጠትን ከምዘድሊ ክስመዓካ እዩ፡ ጽድቂ ድማ ክትጠሚን ክትጸምእን ኢኻ። ንኣምላኽ ክትልምኖ ኢኻ፡ እምነትካ ድማ ክትድልድል፡ ነፍስኻ ድማ ኣብ ዒላ ድሕነት ዝዓሞቐ ንፋስ ክትሰቲ እያ። ምጽራርን ፈተናን ምግጣም ናብ መጽሓፍ ቅዱስን ጸሎትን ይድርኽካ። ብጸጋን ብፍልጠት ክርስቶስን ክትዓቢ ኢኻ፡ ሃብታም ተመክሮ ድማ ከተማዕብል ኢኻ።

እቲ ንኻልኦት ዘይርእስኻ ጻዕሪ ዝብል መንፈስ ነቲ ገጸ ባህሪ ዕምቆትን

ምርግጋእን ክርስቶስ ዝመስል ፍቕርን ይህቡ፡ ነቲ ወናኒኡ ድማ ሰላምን ሓጐስን የምጽኣሉ። እቲ ባህግታት ልዕል ዝበለ እዩ። ስንፍና ወይ ንርእሰ-ፍትወት ዝኸውን ቦታ የለን። እቶም በዚ ኸምዚ ክርስትያናዊ ጸጋታት ዝጥቀሙ ሰባት ንእግዚኣብሔር ክሰርሑ ክዓብዩን ክሕይሉን እዮም። ንጹር መንፈሳዊ ርድኢት፡ ርጉእን እናዓበየ ዝኸይድን እምነትን ዝያዳ ሓይሊ ጸሎትን ክህልዎም እዩ። መንፈስ ኣምላኽ ኣብ ልዕሊ መንፈሶም እናተንቀሳቐሰ ነቲ መለኮታዊ ምትንኻፍ መልሲ ሂቡ ነቲ ቅዱስ ስኒት ነፍሲ ይጽውዕ። እቶም በዚ ኸምዚ ንጽቡቕ ካልኦት ኣብ ዘይርእሶም ጻዕሪ ዚውፍዩ ሰባት፡ ንርእሶም ድሕነት ባዕሎም ይሰርሑ ከም ዘለዉ ርዱእ እዩ።

ብጸጋ ክንዓቢ እንኮ መንገዲ ብዘይ ተገዳስነት ነቲ ክርስቶስ ዝኣዘዘና ስራሕ ምፍጻም እዩ - ብዓቕምና ነቶም ክንህቦም እንኽእል ሓገዝ ዘድልዮም ኣብ ምሕጋዝን ምምራቕን ምውፋር እዩ። ሓይሊ ብኣካላዊ ምንቅስቓስ እዩ ዝመጽእ፤ ንጥፈት ንባዕሉ ኩነታት ህይወት እዩ። እቶም ብጸጋ ዝመጽእ በረኸት ብተሓላቒ መንገዲ ብምቕባል፡ ንክርስቶስ ዋላ ሓንቲ ዘይገብሩ፡ ክርስትያናዊ ሕይወት ንምዕቃብ ዝጽዕሩ፡ ከይሰርሑ ብምብላዕ ጥራይ እዮም ዝጽዕሩ ዘለዉ። ኣብ መንፈሳዊ ድማ ከምቲ ኣብ ተፈጥሮኣዊ ዓለም እዚ ኩሉ ግዜ ውጽኢቱ ምብስባስን ምብስባስን እዩ። ኣካላቱ ምውስዋስ

ዝኣበየ ሰብኣይ፡ ነዊሕ ከይጸንሐ ንኣካላቱ ንምጥቃም ዘለዎ ኸሉ ሓይሊ ኺስእን እዩ። በዚ ኸምዚ እቲ ኣምላኽ ዝሃቦ ሓይልታት ዘይጥቀመሉ ክርስትያን ናብ ክርስቶስ ክዓቢ ኣይክእልን ጥራይ ዘይኮነስ እቲ ድሮ ዝነበሮ ሓይሊ ይስእን።

ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ ንድሕነት ደቂ ሰባት ብእግዚኣብሔር ዝተመደበት ትካል እያ። ተልእኾኣ ድማ ወንጌል ናብ ዓለም ንምብጻሕ እዩ። እቲ ግዴታ ድማ ኣብ ልዕሊ ኩሎም ክርስቲያን እዩ። ኩሉ ሰብ፡ ብመጠን ክእለቱን ዕድሉን፡ ተልእኾ መድሓኒ ክፍጽም እዩ። እቲ ዝተገልጸልና ፍቕሪ ክርስቶስ፡ ነቶም ዘይፈልጥዎ ኩሎም ዕዳ ይገብረና። ኣምላኽ ብርሃን

ሂቡና፣ ንርእስና ጥራይ ዘይኮነ፣ ኣብ ልዕሊኦም ከነፍስሰሎም እዩ።

ሰዓብቲ ክርስቶስ ግቡእ እንተዝነኞሑ ሎሚ ኣብ ኣረማውያን ሃገራት ወንጌል ዝእውጅ ኣብ ዘለዎ ኣሽሓት ምሃለዉ። ኩሎም እቶም ብውልቆም ኣብቲ ስራሕ ክዋፈሩ ዘይክእሉ ድማ፡ ግና ብዓቕሞምን ብድንጋጸኦምን ብጸሎቶምን ክኞጽልዎ እዮም። ኣብ ክርስትያናዊ ሃገራት ድማ ንነፍሳት ኣዝዩ ዝያዳ ዕቱብ ጻዕሪ ምሃለወ።

ናብ ኣረማውያን ሃገራት ክንከይድ ኣየድልየናን እዩ፣ ወይ እውን ካብቲ ጸቢብ ዓንኬል ናይቲ ገዛ ክንወጽእ ኣየድልየናን

እዩ፣ ግዴታና ኣብኡ እንተኾይኑ፣
ንክርስቶስ ክንሰርሕ። እዚ ኣብ ዓንኬል ገዛ፡
ኣብ ቤተ ክርስቲያን፡ ኣብ መንጎ እቶም
እንራኸቦምን ምስኦም ንግዲ
እንገብረሎምን ክንገብሮ ንኽእል።

እቲ ዝበገሐ ክፋል ናይቲ መድሓኒና ኣብ
ምድሪ ዝነበሮ ህይወት ኣብ ናዝሬት ኣብ
ዝርከብ ድኳን ጸራቢ ብትዕግስቲ ጻዕሪ እዩ
ኣሕሊፍዎ። ንጐይታ ህይወት ምስ
ሓረስቶትን ሸቃሎን ጎኒ ንጎኒ እናተጻዕዘ
ከሎ፡ ኣፍልጦ ዘይረኸበን ዘይተኸብረን
ኣገልገልቲ መላእኽቲ ይከታተልዎ ነበሩ።
ኣብቲ ትሑት ንግዱ እናሰርሐ ከሎ
ተልእኾኡ ብተኣማንነት ይፍጽም ነበረ
ከምቲ ንሕሙማት ክፍውስ ወይ ኣብ

ልዕሊ እቲ ብህቦብላ ዝተወዛወዘ ማዕበል ገሊላ ክኸይድ ከሎ። ስለዚ ኣብቲ ትሑት ግቡእን ትሑት ደረጃ ህይወትን ምስ የሱስ ክንመላለስን ክንሰርሕን ንኽእል ኢና።

ሃዋርያ “ነፍሲ ወከፍ በቲ ዝተጸውዓሉ ምስ ኣምላኽ ይጸንዕ” ይብል። 1ቆሮ 7፡24። እቲ ነጋዳይ ብሰንኪ ተኣማንነቱ ንጐይታኡ ብዘኽብር መገዲ ንንግዱ ከካይዶ ይኽእል እዩ። ሓቀኛ ሰዓቢ ክርስቶስ እንተኾይኑ ሃይማኖቱ ተሰኪሙ ናብ ኩሉ ዝፍጸም ክወስዶን ንደቂ ሰባት መንፈስ ክርስቶስ ክገልጸሎምን እዩ። እቲ መካኒክ ነቲ ኣብ መንጎ ጎቦታት ገሊላ ኣብ ትሑት ደረጃ ህይወት ዝደኽመ ትጉህን እሙንን ወኪል ክኸውን ይኽእል እዩ። ኩሉ

ስም ክርስቶስ ዝጽውዕ ሰብ፡ ካልኦት ሰናይ ግብሩ ብምርኣይ፡ ንፈጣሪኦምን ተበጃዊኦምን ከኽብሩ ምእንቲ ክምርሑ ይግብኦም።

ብዙሓት ካልኦት ዝለዓለ ውህበትን ብልጫን ስለ ዝነበሮም ህያባቶም ንኣግልግሎት ክርስቶስ ካብ ምሃብ ምኽንያት ኣቕሪቦም እዮም። ብፍሉይ ንፉዓት ዝኾኑ ጥራይ እዮም ዓቕሞም ንኣግልግሎት እግዚኣብሔር ክውፍዩ ዝግደዱ ዝብል ርእይቶ ሰፊኑ ኣሎ። ካልኦት ብርግጽ ኣብቲ ጻዕሪ ወይ ዓስቢ ክካፈሉ ዘይጽውዑ ካልኦት ገዲፍካ፡ መክሊት ንሓደ ዝተወሰነ ፍቱው ደርቢ ጥራይ ከም ዝወሃብ ብብዙሓት ተረዲኡ

ኣሎ። ኣብቲ ምሳሌ ግን ከምኡ ኣይተወከለን። እቲ ዋና ቤት ንግላውቱ ምስ ጸውዖ፡ ንነፍሲ ወከፍ ስርሑ ይህቦም ነበረ።

ብፍቕሪ መንፈስ “ከምቲ ንጐይታ” ዝኾነ ናይ ህይወት ትሑታት ግቡኣት ክንፍጽም ንኽእል ኢና። ቆሎሴ 3፡23። ፍቕሪ እግዚኣብሔር ኣብ ልቢ እንተሃልዩ ኣብ ሕይወት ክግለጽ እዩ። ጥዑም ጨና ክርስቶስ ክኸብበና እዩ፣ ጽልዋና ድማ ልዕል ክብልን ክባርኽን እዩ።

ንኣምላኽ ክትሰርሕ ቅድሚ ምኻድካ ዓበይቲ ኣጋጣሚታት ክትጽበ ወይ ፍሉይ ክእለት ክትጽበ የብልካን። ዓለም ብዛዕባኻ

እንታይ ከም እትሓስብ ሓሳብ ክህልወካ ኣየድልየካን እዩ። መዓልታዊ ህይወትካ ንጽህናን ቅንዕናን እምነትካ ምስክር እንተኾይኑ፡ ካልኦት ድማ ክትጠቕሞም ከም እትደሊ እንተ ኣሚኖም፡ ጸዕርኻ ምሉእ ብምሉእ ኣይጠፍእን እዩ።

ካብ ደቀ መዛሙርቲ የሱስ እቶም ትሑታትን ዝደኸዩን ንኻልኦት በረኸት ኪኾኑ ይኽእሉ እዮም። ፍሉይ ጽቡቕ ይግብሩ ከምዘለዉ ከይተረድኦም ይኸውን፣ ብዘይንቕሓት ዘለዎም ጽልዋ ግን ዝሰፍሐን ዝዓሞቕን ማዕበል በረኸት ክጅምሩ ይኽእሉ፣ ከምኡ'ውን ክሳብ ናይ መወዳእታ ዓስቢ መዓልቲ ፈጺሞም ዘይፈልጥዎ ብሩኽ ውጽኢት ክጅምሩ

ይኸእሉ። ዓቢ ነገር ይገብሩ ከምዘለዉ ኣይስምዖምን ወይ ኣይፈልጡን እዮም። ብዛዕባ ዓወት ብጭንቀት ንነብሶም ክደክሙ ኣይግደዱን። ስቕ ኢሎም ንቕድሚት ክኸዱ ጥራይ እዩ ዘለዎም፣ ነቲ ምድላው ኣምላኽ ዝመደቦ ስራሕ ብተኣማንነት ክሰርሑ፣ ህይወቶም ድማ ከንቱ ኣይክትከውንን እያ። ናይ ገዛእ ርእሶም ነፍሶም ብዝያዳ ናብ ምምሳል ክርስቶስ ክትዓቢ እያ፤ ኣብዚ ሕይወት እዚ ምስ እግዚኣብሔር ሓቢሮም ዝሰርሑ እዮም በዚ ኸኣ ነቲ ዝለዓለ ስራሕን ነቲ ዘይጽላሎ ሓጐስን ናይቲ ዝመጽእ ሕይወት ይበቅዑ።

ምዕራፍ 10—ፍልጠት ኣምላኽ

እግዚኣብሄር ንርእሱ ከፍልጠናን ምስኡ ናብ ሕብረት ከእትወናን ዝደሊ ዘሎ መገድታት ብዙሓት እዮም። ተፈጥሮ ንህዋሳትና ብዘይ ምቁራጽ እያ ትዛረብ። እቲ ክፉት ልቢ በቲ ብግብሪ ኣእዳዉ ዝተገልጸ ፍቕርን ክብርን ኣምላኽ ክምሰጥ እዩ። እቲ ሰማዒ እዝኒ ብነገራት ተፈጥሮ ኣቢሉ ርክባት እግዚኣብሔር ክሰምዕን ክርድኦን ይኽእል። ቀጠልያ ግራውቲ፡ ልዕል ዝበለ ኣግራብ፡ ቡቕልን ዕምባባታትን፡ ዝሓልፍ ደበና፡ ዝዘንብ ዝናብ፡ ዕንክሊል ዝብል ሩባ፡ ክብሪ ሰማያት፡ ንልብና ይዛረቡ፡ ምስቲ ንኹሉም ዝፈጠረ ክንላለ ይዕድሙና።

መድሓኒና ነቲ ክቡር ትምህርቱ ምስ ናይ ተፈጥሮ ነገራት ኣሲርዎ። ኣግራብ፡ ኣዕዋፍ፡ ዕምባባታት ጎላጉል፡ ጎቦታት፡ ቀላያት፡ ውቁብ ሰማይ፡ ከምኡ'ውን ፍጻመታትን ከባቢታትን መዓልታዊ ህይወት፡ ኩሉ ምስ ቃላት ሓቂ ዝተኣሳሰር እዩ ነይሩ፡ ትምህርቱ በዚ ኸምዚ ብዙሕ ግዜ ክኸውን ኣብ ኣእምሮኡ ተዘኪሩ፣ ኣብ ሞንጎ ትሑዝ ሓልዮት ናይ ወዲ ሰብ ናይ ጸዕሪ ህይወት እውን ከይተረፈ።

እግዚኣብሄር ደቁ ንስራሑ ከድንቹን በቲ ምድራዊት ቤትና ዘስለመ ቀሊልን ህዱእን ጽባቐ ክሕጐሱን ምደለየ። ንሱ ኣፍቃሪ ጽቡቕ እዩ፣ ልዕሊ ኩሉ ድማ ብደግ

ዝስሕብ ጽባቐ ባህሪ ይፈቱ፤ ንጽህናን ቅልልነትን፡ ህዱእ ጸጋታት ዕምባባታት ከነማዕብል ምደለየና።

ክንሰምዕ እንተድኣ ኴንና፡ ዝፈጠሮ ግብሪ ኣምላኽ፡ ክቡር ትምህርቲ ተኣዛዝነትን ምትእምማንን ክምህረና እዩ። ካብቶም ኣብ መስመር ዘይብሉ መስመራቶም ብጠፈር ካብ ዘመን ናብ ዕድመ ዝተመደበሎም መንገዶም ዝኽተሉ ከዋኽብቲ፡ ክሳብ እቲ ዝደቐቐ ኣቶም፡ ነግራት ተፈጥሮ ንፍቓድ ፈጣሪ ይእዘዙ። እግዚኣብሄር ድማ ንኹሉ ይሓልየሉን ንኹሉ ዝፈጠሮ ይቕጽሎን። እቲ ኣብ ምሉእ ስፍሓት ቁጽሪ ዘይብለን ዓለማት ዝድግፍ፡ ብተመሳሳሊ እዋን ንጠለባት

ናይታ ብዘይ ፍርሒ ትሕትና ዝመልኦ ደርፋ እትደርፍ ንእሽቶ ቡናዊት ስፓርሎ ይሓልየላ። ሰባት ናብ መዓልታዊ ጸዕሮም ክወጹ ከለዉ፡ ከምቲ ኣብ ጸሎት ክዋፈሩ ከለዉ፤ ብለይቲ ክድቅሱ ከለዉ፡ ንግሆ ድማ ምስ ተንስኡ፤ እቲ ሃብታም ኣብ ቤተ መንግስቱ ክድረር ከሎ፡ ወይ እቲ ድኻ ንደቁ ብዛዕባ እቲ ውሑድ ሰሌዳ ክእክብ ከሎ፡ ነፍሲ ወከፎም ብሰማያዊ ኣቦ ብለውሃት ይዕዘቡ። ኣምላኽ ዘየስተብሃለሉ ንብዓት ኣይፈስስን እዩ። ምልክት ዘይገብረሉ ፍሽኽታ የለን።

ነዚ ምሉእ ብምሉእ እንተንኣምኖ፡ ኩሉ ዘይግቡእ ጭንቀት ምተነጸገ። ህይወትና ከምዚ ሕጂ ብተስፋ ምቑራጽ

ኣይምተመልእን፤ ምኽንያቱ ዓቢ ይኹን ንእሽቶ ኩሉ ኣብ ኢድ እቲ ብብዝሒ ሓልዮት ዘይተደናገረ፡ ወይ ብክብደቶም ዘይተዋሕጠ ኣምላኽ ምተረፈ። ሽዑ ብዙሓት ንነዊሕ እዋን ጓኖት ዝኾኑሉ ዕረፍቲ ነፍሲ ከነስተማቕር ይግባእ።

ህዋሳትካ በቲ ሰሓቢ ፍቕሪ ምድሪ ከም ዝሕገሱ፡ ብዛዕባ እታ ክትመጽእ ዘላ ዓለም ሕሰብ፡ ንሳ ድማ ንብዓት ሓጢኣትን ሞትን ፈጺማ ዘይትፈልጥ፤ ገጽ ተፈጥሮ ድሕሪ ደጊም ጽላሎት መርገም ዘይለብሰሉ። ምናኔኻ ንቤት እቶም ዝደሓኑ ይስእላ፣ ካብቲ ዝደመቐ ምናኔኻ ክስእሎ ዝኽእል ንላዕሊ ክብሪ ከም ዝህልዎ ድማ ኣይትረስዕ። ኣብቲ

ዝተፈላለየ ውህበት ኣምላኽ ኣብ ተፈጥሮ ግን እቲ ዝደኸመ ብርሃን ክብሩ ንርኢ።
“እቲ ኣምላኽ ነቶም ዘፍቅርዎ ዘዳለዎ
ነገር፡ ዓይኒ ኣይረኣየቶን እዝኒ
ኣይሰምዓቶን፡ ናብ ልቢ ሰብ
ኣይኣተወትን።” 1ቆሮ 2፡9።

ግጣሚን ተፈጥሮኣዊ ተመራማሪን ብዛዕባ ተፈጥሮ ብዙሕ ዝብሉ ነገራት ኣለዎም፡ እንተኾነ ግን ንጽባቐ ምድሪ ብዝለዓለ ኣድናቆት ዘስተማቕር ክርስቲያን እዩ፡ ምኽንያቱ ንስራሕ ኢድ ኣቦኡ ኣለልዩ ፍቕሩ ኣብ ዕምባባን ቁጥቋጥን ገረብን ስለ ዝግንዘቦ። ጎቦን ጎልጎልን፣ ሩባን ባሕርን፣ ከም መግለጺ ፍቕሪ እግዚኣብሔር ንሰብ

ዘይጥምቶም፣ ኣገዳስነቶም ምሉእ ብምሉእ ክግንዘብ ዝኽእል የለን።

እግዚኣብሄር ብናይ ምድላዋት ስራሑን ብመንፈሱ ኣብ ልዕሊ ልቢ ብዝገብሮ ጽልዋን ይዛረበና። ኣብ ኩነታትናን ከባቢናን፣ ኣብቲ መዓልታዊ ኣብ ከባቢና ዝፍጸም ለውጢ፣ ልብና ንኽንፈልጦ ክፉት እንተኾይኑ ክቡር ትምህርቲ ክንረክብ ንኽእል ኢና። እቲ ጸሓፍ መዝሙር፣ ነቲ ናይ እግዚኣብሔር ምድላው ስራሕ እናሰዓበ፣ “ምድሪ ብሰናይ እግዚኣብሄር መሊኣ ኣላ” ይብል። “ጥበበኛ ነዚ ነገር እዚ ዚሕሉ፣ ንፍቕሪ እግዚኣብሄር ኪርድእዎ እዮም።” መዝሙር 33:5፤ 107፡43።

ኣምላኽ ብቃሉ እዩ ዝዛረበና። ኣብዚ ብዝነጸረ መስመራት ምግላጽ ባህርያቱ፡ ምስ ሰባት ዝገበሮ ርክብን ዓቢ ናይ ምድሓን ስራሕን ኣሎና። ኣብዚ ኣብ ቅድሜና ታሪኽ ፓትርያርክን ነብያትን ካልኦት ቅዱሳን ሰብኡትን ናይ ጥንቲ ክፉት እዩ። ንሳቶም “ከምዚ ንሕና ንፍቱው ፍትወት ዝግዝኡ” ሰባት እዮም ነይሮም። ያእቆብ 5፡17። ከመይ ጌሮም ብኽምዚ ናትና ተስፋ ምቑራጽ ከም ዝተቓለሱ፡ ከምቲ ንሕና ዝገበርናዮ ኣብ ትሕቲ ፈተና ከም ዝወደቑ፡ ግና ድማ ከም ብሓድሽ ልቦም ከም ዝወሰዱን ብጸጋ ኣምላኽ ከም ዝሰዓሩን ንርኢ፤ እንሆ ድማ፡ ንጽድቂ ኣብ እንገብሮ ጻዕሪ ንተባባዕ። ብዛዕባ እቲ ዝተዋህቦም ክቡር

ተመክሮታት፡ ብዛዕባ እቲ ንኽስተማቕርዎ ናቶም ዝነበረ ብርሃንን ፍቕርን በረኸትን፡ ከምኡ'ውን በቲ ዝተዋህቦም ጸጋ ኣቢሎም ዝሰርሕዎ ስራሕ ክንንብብ ከለና፡ እቲ ዘነቓቕሖም መንፈስ ኣብ ልብና ሃልሃልታ ቅዱስ ምምሳል የቃልዕን... ብባህሪኦም ከምኦም ክኸውን ድሌት-ምስ ኣምላኽ ክመላለሱ ከምኦም እዩ።

ኢየሱስ ብዛዕባ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ብሉይ ኪዳን፣—ብዛዕባ ሓድሽ ድማ ክንደይ ዝያዳ ሓቂ እዩ፣—“ንሳቶም ብዛዕባይ ዝምስክሩ እዮም፣” እቲ ተበጃዊ፣ እቲ ተስፋታት ዘለኣለማዊ ህይወትና ዘማእከለሉ። ዮሃንስ 5:39። እወ ምሉእ መጽሓፍ ቅዱስ ብዛዕባ ክርስቶስ ይነግር።

ካብቲ ቀዳማይ መዝገብ ፍጥረት - ከመይሲ “ብዘይ ብእኡ ዝተፈጥረ ነገር ኣይተፈጥረን”- ክሳብ እቲ “እንሆ ቀልጢፈ እመጽእ ኣለኹ” ዝብል መዛዘሚ መብጽዓ፡ ብዛዕባ ስርሑ ነንብብን ድምጹ ንሰምዕን ኣለና። ዮሃንስ 1፡3፤ ራእይ ዮሃንስ 22፡12። ምስ መድሓኒ ክትላለ እንተ ደሊኻ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ኣጽንዕ።

ንኹሉ ልብኻ ብቓላት ኣምላኽ ምልኣዮ። ንሳቶም እዮም እቲ ህያው ማይ፡ ነቲ ዝነድድ ጽምእኻ ዘጥፍኡ። ካብ ሰማይ ህያው እንጌራ እዮም። ኢየሱስ ከምዚ ክብል ይእውጅ “ስጋ ወዲ ሰብ እንተ ዘይበላዕኩምን ደሙን እንተ ዘይሰተኹም፡ ኣባኻትኩም ህይወት የብልኩምን።”

ከምኡ'ውን "እዚ ዝዛረበኩም ዘለኺ ቃላት መንፈስ እዮም፡ ህይወት ድማ እዮም" ብምባል ንርእሱ ይገልጽ። ዮሃንስ 6፡53, 63. ኣካላትና ካብቲ እንበልዖን እንሰትዮን እዩ ዝህነጽ፤ ከምኡ'ውን ከምቲ ኣብ ተፈጥሮኣዊ ቁጠባ፡ ኣብ መንፈሳዊ ቁጠባ'ውን ከምኡ: እቲ እንስተንትን እዩ ንመንፈሳዊ ባህርይና ቃናን ሓይልን ዝህቦ።

እቲ ናይ ምድሓን ቴማ መላእኽቲ ክጥምትዎ ዝምነይዎ እዩ፤ ኣብ ምሉእ እቲ ዘይቋርጽ ዘመናት ዘለኣለም ሳይንስን መዝሙርን ናይቶም ዝተበጀዉ ክኸውን እዩ። ሕጂ ብጥንቃቐ ምሕሳብን ምጽናዕን ኣይግባእን ድዩ? እቲ ደረት ኣልቦ ምሕረትን ፍቕርን ኢየሱስ፡ ኣብ ክንዳና

ዝተኸፍለ መስዋእቲ፡ ኣዝዩ ዕቱብን ዕቱብን ኣስተንትኖ ይጽውዕ። ኣብ ባህሪ ናይቲ ክቡር ተበጃውነትናን ኣማላድናን ክንሓድር ይግባእ። ብዛዕባ እቲ ንህዝቡ ካብ ሓጢኣቶም ከድሕን ዝመጸ ተልእኾ ከነስተንትን ይግባእ። በዚ ኸምዚ ሰማያዊ ቴማታት ምስ እነስተንትነሉ፡ እምነትናን ፍቕርናን እናሓየለ፡ ጸሎትና ድማ ብዝያዳ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ተቐባልነት ክህልዎ እዩ፡ ምኽንያቱ ብዝያዳ ምስ እምነትን ፍቕርን ዝተሓዋወሰ ክኸውን እዩ። በላሕቲን ውዕዉዓትን ክኾኑ እዮም። ኣብ ኢየሱስ ዝያዳ ቀጻሊ ምትእምማን ክህሉ እዩ፣ ከምኡውን ብእኡ ኣቢሉ ናብ ኣምላኽ ንዝመጹ ኩሎም ክሳብ መወዳእታ

ንምድሓን ብሓይሉ መዓልታዊ ህያው ተመክሮ ክህሉ እዩ።

ብዛዕባ ፍጽምናታት መድሓኒና ከነስተንትነሉ ከለና፡ ብመልክዕ ንጽህናኡ ምሉእ ብምሉእ ክንልወጥን ክንሕደስን ክንምነ ኢና። ነቲ እነምልኾ ክንመስል ናይ ነፍሲ ጥሜትን ጽምእን ክህሉ እዩ። ሓሳብና ኣብ ክርስቶስ ብዝኾነ መጠን ንኻልኦት ብዛዕባኡ ክንዛረብን ንዓለም ክንውክሎን ኢና።

መጽሓፍ ቅዱስ ንሊቃውንት ጥራይ ኣይተጻሕፈን፤ ብኣንጻሩ ንተራ ህዝቢ ዝተጻለወ እዩ። ንድሕነት ዘድልዩ ዓበይቲ ሓቅታት ከም ቀትሪ ብንጹር ይግለጹ፤

ብዘይካ እቶም ኣብ ክንዲ እቲ ብግልጺ ዝተገልጸ ፍቓድ ኣምላኽ ንናይ ገዛእ ርእሶም ፍርዶም ዝኽተሉ ዝጋገን መንገዱ ዝስእንን የለን።

ቅዱሳት መጻሕፍቲ እንታይ ከም ዝምህሩ ናይ ዝኾነ ሰብ ምስክርነት ክንወስድ የብልናን፣ እንታይ ደኣ ቃል ኣምላኽ ባዕልና ከነጽንዕ ይግባእ ። ካልኦት ኣተሓሳስባና ክግብሩ እንተፈቒድናዮም ስንኩል ጸዓትን ዝተዋደደ ክእለትን ክህልወና እዩ። እቶም ክቡራት ሓይልታት ኣእምሮ፡ ንኣተኩሮኦም ዝበቅዕ ቴማታት ምውስዋስ ኣካላት ብዘይምግባሮም ኣዝዮም ድዋርድ ክኾኑ ይኽእሉ እዮም፡ ክሳብ ዓሚቕ ትርጉም ቃል ኣምላኽ ናይ

ምሓዝ ዓቐሞም ክስእኑ ይኽእሉ።
ኣእምሮ ንርክብ ኣርእስታት መጽሓፍ
ቅዱስ ኣብ ምድህሳስ፡ ቅዱሳት መጻሕፍቲ
ምስ ቅዱሳት መጻሕፍቲ መንፈሳዊ
ነገራት ድማ ምስ መንፈሳዊ ኣብ
ምውድዳር እንተተዋፊሩ ክዓቢ እዩ።

ንኣእምሮ ንምድልዳል ካብ ምጽናዕ
ቅዱሳት መጻሕፍቲ ንላዕሊ ዝተሓሰበ ነገር
የለን። ከምቲ ሰፊሕን ዘዕብን ሓቅታት
መጽሓፍ ቅዱስ፡ ነቲ ሓሳባት ልዕል
ንምባል፡ ነቲ ክእለት ብርታዐ ንምሃብ፡
ክንድዚ ዝኣክል ሓያል መጽሓፍ የለን።
ቃል ኣምላኽ ከምቲ ክኸውን ዝግብኦ
እንተዝጽናዕ፡ ደቂ ሰባት ስፍሓት
ኣተሓሳስባ፡ ውርዙይነት ባህርይ፡ ኣብዚ

ግዜ እዚ ሳሕቲ ዝረአ ምርግጋእ ዕላማ ምሃለዎም።

ቅዱሳት ጽሑፋት ብታህዋኽ ምንባብ ዝረኽቦ ረብሓ ግን ውሑድ እዩ። ሓደ ሰብ ንብምሉኡ መጽሓፍ ቅዱስ ኣንቢቡ ጽባቐኡ ኺርኢ ወይ ነቲ ዓሚቕ ንግ ሕቡእን ትርጉሙ ኺርድኦ ኣይክእልን እዩ። ትርጉሙ ንኣእምሮ ክሳብ ዝበርህን ምስ መደብ ድሕነት ዘለዎ ርክብ ክሳብ ዝግለጽን ዝተጽንዐ ክፍሊ፡ ካብቲ ርጉጽ ዕላማ ኣብ ግምት ዘየእተወን ኣወንታዊ መምርሒ ዘይብሉን ብዙሓት ምዕራፋት ምንባብ ንላዕሊ ዋጋ ኣለዎ። መጽሓፍ ቅዱስካ ምሳኻ ኣቐምጦ። ዕድል ከም ዝረኽብኩም ኣንብብዎ፤ ኣብ ዝኽርኻ

ዘለዉ ጽሑፋት ኣዐርዮም። ኣብ ጎደናታት እናተጓዓዝካ እውን እንተኾነ ሓደ ክፍሊ ኣንቢብካ ከተስተንትኖ ትኽእል ኢኻ፣ በዚ ኸኣ ኣብ ኣእምሮኻ ከተዐርዮ ትኽእል ኢኻ።

ብዘይ ልቢ ኣቓልቦን ብጸሎት መጽናዕትን ጥበብ ክንረክብ ኣይንኽእልን ኢና። ገለ ክፋላት ቅዱሳት መጻሕፍቲ ብሓቂ ብጌጋ ንምርዳእ ኣጋዚዩ ንጹር እዩ፣ ካልኦት ግን ትርጉሙ ኣብ ላዕሊ ዘይተሓጽረ ብሓደ ምጥማት ክርእ ዘይክእል እዩ። ቅዱሳት መጻሕፍቲ ምስ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ክወዳደሩ ኣለዎም። ብጥንቃቐ ምርምርን ብጸሎት ኣስተንትኖን ክህሉ ኣለዎ። ከምዚ ዝኣመሰለ መጽናዕቲ ድማ ብብዝሒ

ክኸፈል እዩ። ከምቲ ዕደናዊ ኣብ ትሕቲ ምድሪ ተሓቢኡ ዘሎ ሰራውር ክቡር ብረት ዝረክብ፡ እቲ ንቃል ኣምላኽ ከም ሕቡእ ሃብቲ ብጽንዓት ዝምርምር፡ እቲ ዝዓበየ ዋጋ ዘለዎ ሓቅታት ክረክብ እዩ፡ እዚ ድማ ካብ ርእይቶ እቲ ሽለልተኛ ደላዪ ተሓቢኡ እዩ። እቲ ኣብ ልቢ ዘስተንትነሉ ቃላት ምትብባዕ፡ ከም ወሓይዝ ካብ ፈልፉሊ ህይወት ዝውሕዝ ክኸውን እዩ።

መጽሓፍ ቅዱስ ብዘይ ጸለኦት ፈጺሙ ክጽናዕ የብሉን። ቅድሚ ገጻቱ ምኽፋትና ብርሃን መንፈስ ቅዱስ ክንልምን ይግባእ፡ ክወሃብ ድማ እዩ። ናትናኤል ናብ ኢየሱስ ምስ መጸ መድሓኒ “እንሆ እስራኤላዊ ብሓቂ ተንኮል ዘይብሉ!” ናትናኤል “ካበይ

ኢኻ ትፈልጠኒ፤” ኢየሱስ ከኣ “ፊልጶስ ቅድሚ ምጽዋዑካ፡ ኣብ ትሕቲ ኦም በለስ ከለኻ፡ ርእየካ ኣለኹ” ኢሉ መለሰ። ዮሃንስ 1፡47, 48. ሓቂ እንታይ ምኸኑ ምእንቲ ክንፈልጥ ድማ ብርሃን እንተደለናዮ ኢየሱስ ኣብ ምስጢራዊ ቦታታት ጸሎት እውን ክረኣየና እዩ። ካብ ዓለም ብርሃን ዝመጹ መላእኽቲ ምስቶም ብትሕትና ልቢ መለኮታዊ መምርሒ ዝደልዩ ክኾኑ እዮም።

መንፈስ ቅዱስ ንመድሓኒ ልዕል የብሎን የኽብሮን። ንክርስቶስ፡ ንጽህና ጽድቁ፡ ብእኡ ኣቢልና ዘሎና ዓቢ ምድሓን ከቕርብ ዕዮኡ እዩ። ኢየሱስ “ካብ ናተይ ክቕበል እዩ፡ ከርእየኩምውን እዩ” ይብል። ዮሃንስ

16:14። መንፈስ ሓቂ እቲ እንኮ ውጽኢታዊ መምህር መለኮታዊ ሓቂ እዩ። እግዚኣብሄር ንወዱ ክመውት ካብ ዝሃቦን ንመንፈሱ መምህርን ቀዳሊ መምርሕን ሰብ ክኸውን ስለ ዝሸሞ፡ ንዘርኢ ሰብ ከመይ ገይሩ ክብሪ ክህቦ ኣለዎ!

ምዕራፍ 11—ናይ ጸሎት ፍሉይ መሰል

ብተፈጥሮን ምግላጽን፡ ብመገዲ ምድላዉን ብጽልዋ መንፈሱን ኣምላኽ ይዛረበና። እዚኦም ግን እኹላት ኣይኮኑን፤ ልብና እውን ናብኡ ከነፍስሰሉ የድልየና። መንፈሳዊ ህይወትን ጸዓትን ንኽህልወና ምስ ሰማያዊ ኣቦና ጭቡጥ ርክብ ክህልወና ኣለዎ። ኣእምሮና ናብኡ ክስሓብ ይኽእል እዩ፤ ብዛዕባ ስርሑ፡ ምሕረቱ፡ በረኽቱ ከነስተንትን ንኽእል ኢና፤ እዚ ግን ብሙሉእ ትርጉሙ ምስኡ ምዝርራብ ኣይኮነን። ምስ ኣምላኽ ክንራኸብ ብዛዕባ ጭቡጥ ህይወትና ገለ ክንብሎ ይግባእ።

ጸሎት ንኣምላኽ ከም ዓርኪ ልቢ ምኽፋት እዩ። ንኣምላኽ እንታይ ምኸንና ንምፍላጥ ኣድላዪ እዩ ማለት ዘይኮነስ ንዕኡ ክንቅበሎ ምእንቲ ከኽእለና እዩ። ጸሎት ንኣምላኽ ናባና ዘውርደና ዘይኮነስ ናብኡ የብጽሓና።

ኢየሱስ ኣብ ምድሪ ኣብ ዝነበረሉ እዋን ንደቂ መዛሙርቱ ከመይ ጌሮም ከም ዝጽልዩ ምሂርዎም እዩ። መዓልታዊ ዘድልዮም ነገራት ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ከቕርቡን፡ ኩሉ ሓልዮቶም ድማ ናብኡ ክድርብዩን መምርሒ ሃቦም። እቲ ልመናኦም ክስማዕ ከም ዘለዎ ዝሃቦም መረጋገጺ ድማ ንዓና እውን መረጋገጺ እዩ።

ኢየሱስ ባዕሉ ኣብ መንጎ ሰባት ክነብር ከሎ ብዙሕ ግዜ ኣብ ጸሎት እዩ ነይሩ። መድሓኒና ንርእሱ ምስ ድሌታትናን ድኻምናን ኣለልዩ፣ ለማኒ፣ ለማኒ፣ ካብ ኣቦኡ ሓድሽ ቀረብ ሓይሊ እናደለየ፣ ግቡእን ፈተናን ተዳልዩ ክወጽእ እዩ። ኣብ ኩሉ ኣብነትና እዩ። ኣብ ድኻምና ሓው እዩ፣ “ከምዚ ንሕና ብኹሉ ዝተፈተነ፤” ከምቲ ሓጢኣት ዘይብሉ ግን ባህርያቱ ካብ ክፍኣት ንድሕሪት ተመሊሱ፤ ኣብ ሓጢኣት ዝበዝሑ ዓለም ቃልስን ስቅያት ነፍስን ተጻዊሩ። ሰብኣውነቱ ንጸሎት ግድንን ፍሉይ ዕድልን ገበሮ። ምስ ኣቡኡ ብምትሕብባር ምጽንናዕን ሓጐስን ረኸበ። ከምኡ’ውን መድሓኒ ደቂ ሰባት ወዲ

ኣምላኽ ጸሎት ከምዘድሊ እንተተሰሚዕዎ፡ ድኹማትን ሓጥኣን መዋቲን ኣድላይነት ልዑልን ቀዳልን ጸሎት ክሳብ ክንደይ ክስምዖም ኣለዎ።

ሰማያዊ ኣቦና ምልኣት በረኸቱ ክህበና ይጽበ። ብዓቢኡ ኣብ ፈለፋሊ ደረት ኣልቦ ፍቕሪ ክንሰቲ ፍሉይ ዕድልና እዩ። ክንድዚ ሒደት ምጽላይናስ ከመይ ዝበለ ድንቂ ኾን እዩ! እግዚኣብሄር ንልባዊ ጸሎት ናይቶም ትሑታት ደቁ ክሰምዕ ድሉውን ፍቓደኛን እዩ፣ ምስናይዚ ግን ብወግንና ድሌታትና ንኣምላኽ ከነፍልጥ ብዙሕ ርኡይ ድሌት ኣሎ። መላእኽቲ ሰማይ ብዛዕባ ድኻታት ረዳኢ ዘይብሎም ደቂ ሰባት እንታይ ክሓስቡ ይኽእሉ፣ ንፈተና

ተግዚኦም፣ እቲ ደረት ኣልቦ ፍቕሪ ዘለዎ ልቢ ኣምላኽ ናብኦም ሃረር ኢሉ፣ ካብቲ ክሓትትዎ ወይ ክሓስብዎ ዝኽእሉ ንላዕሊ ክህቦም ድሉው ኮይኑ፣ ምስናይዚ ግን ክንድዚ ውሑድ ይጽልዩን ከምኡ ኣለዎምን። ንእሽቶ እምነት? መላእኽቲ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ምስጋድ ይፈትዉ፤ ኣብ ጥቓኡ ምኻን ይፈትዉ እዮም። ምስ እግዚኣብሔር ምሕባር ከም ዝለዓለ ሓጐሰም ይቆጽርዎ፤ ከምኡ ኸኣ እቶም ኣምላኽ ጥራይ ክህቦ ዝኽእል ሓገዝ ኣዝዩ ዘድልዮም ደቂ ምድሪ፡ ብዘይ ብርሃን መንፈሱ፡ ብጻይነት ህላዌኡ ክመላለሱ ዝዓገቡ ይመስሉ።

ጸልማት ናይቲ ክፉእ ነቶም ንጸሎት ሸለል ዝብሉ ይዓጽዎም። እቲ ናይ ጸላኢ ሕሹኽታ ፈተናታት ናብ ሓጢኣት የስሕቦም፤ ኩሉ ድማ ነቲ ኣምላኽ ኣብ መለኮታዊ ሽመት ጸሎት ዝሃቦም ፍሉይ መሰላት ስለዘይጥቀሙሉ እዩ። ጸሎት ኣብ ኢድ እምነት መኽዘን ሰማይ ንምኽፋት መፍትሕ ክኸውን ከሎ፡ ደረት ኣልቦ ጸጋታት ኩሉ ዝኽእል ኣበይ ከም ዝኽበር፡ ስለምንታይ እዮም ኣወዳትን ኣዋልድን ኣምላኽ ጸሎት ክገብሩ ፍቓደኛታት ክኾኑ ዘለዎም? ብዘይ ምቁራጽ ጸሎትን ትጉህ ምክትታልን ሸለልትነት ክንዓቢን ካብ ቅኑዕ መንገዲ ክንወጽእን ኣብ ሓደጋ ኣለና። እቲ ተጻባኢ ነቲ ናብ መንበር ምሕረት ዝወስድ መንገዲ ብቐጻሊ ክዕንቅፍ ይደሊ፣ ምእንቲ

ብትግሃት ልመናን እምነትን ጸጋን ንፈተና ንምቅዋም ሓይልን ከይንረክብ።

ኣምላኽ ንጸሎትና ክሰምዖን ክምልሰልናን ክንጽበየሉ እንኽእል ዝተወሰኑ ቅድመ ኩነታት ኣለዉ። ካብዚኦም ሓደ ካብቶም ቀዳሞት ካብኡ ሓገዝ ከምዘድልየና ይስምዓና። “ኣብ ልዕሊ ዝጸምአ ማይ፡ ኣብ ደረቕ መሬት ድማ ውሕጅ ከፍስስ እየ” ኢሉ ቃል ኣትዩ ኣሎ። ኢሳይያስ 44፡3። እቶም ጽድቂ ዝጠመዩን ዝጸምኡን፡ ንኣምላኽ ዝናፍቁ፡ ከም ዝጸግቡ ርግጸኛታት ክኾኑ ይኽእሉ እዮም። ልቢ ንጽልዋ መንፈስ ክፉት ክኸውን ኣለዎ፡ እንተዘይኮይኑ በረኸት ኣምላኽ ክቕበል ኣይክእልን እዩ።

እቲ ዓቢ ድሌትና ንባዕሉ ሞጎተ ኮይኑ ኣብ ክንዳና ብግዚያዳ ብዘረባ ዝልምን እዩ። እግዚኣብሄር ግና ነዚ ክገብረልና ከድለ እዩ። “ልመኑ ክውሃበኩም እዩ” ይብል። ከምኡ’ውን “እቲ ንወዱ ዘይሓረረ፡ ምእንቲ ኩላትና ኣሕሊፉ ዝሃቦ፡ ከመይ ኢሉ ምስኡ ኩሉ ብናዳ ዘይህበና፧” ማቴዎስ 7፡7፤ ሮሜ 8፡32።

ኣብ ልብና ኣበሳ እንተ ርኢናዮ፡ ኣብ ዝኾነ ዝፍለጥ ሓጢኣት እንተ ተጣቢቕና፡ እግዚኣብሄር ኣይሰምዓናን እዩ፤ ጸሎት ናይታ ንስሓ ዝመጸትን ዝተጣዕሰትን ነፍሲ ግን ኩሉ ግዜ ተቐባልነት ኣለዎ። ኩሉ እቲ ዝፍለጥ በደላት ምስ ተኣረመ፡ ኣምላኽ

ንልመናና ከም ዝምልሰሉ ክንኣምን ንኽእል ኢና። ናይ ገዛእ ርእስና ብቕዓት ንሞገስ ኣምላኽ ፈጺሙ ኣይንእደናን እዩ፤ ዘድሕነና ብቑዕነት ኢየሱስ እዩ፥ ደሙ ዘንጽህና፤ ግና ግን ነቲ ናይ ተቐባልነት ቅድመ ኩነት ኣብ ምኽባር ስራሕ ኣሎና።

ካልእ ባእታ ናይቲ ሰሪኑ ዘሎ ጸሎት እምነት እዩ። “ናብ ኣምላኽ ዚመጽእ ንሱ ከም ዘሎን ነቶም ብትግሃት ዝደልይዎ ዓስቢ ምኽኑን ክኣምን ኣለዎ።” እብራውያን 11፡6። ኢየሱስ ንደቀ መዛሙርቱ “ዝደለይዎ ዘበለ ኽትጽልዩ ኸለኹም ከም እተቐበልኩምዎ እመኑ እሞ ኽትረኽቡዎ ኢኹም” በሎም። ማር 11፡24። ብቃሉ ዶ ንወስዶ?

እቲ መረጋገጺ ሰፊሕን ደረት ኣልቦን እዩ፣ ቃል ዝኣተወ ድማ እሙን እዩ። እቲ ዝሓተትናዮ ነገራት ኣብ ዘይንቐበልሉ እዋን፡ ኣብቲ ዝሓተትናዮ ግዜ፡ ገና ጐይታ ከም ዝሰምዕን ንጸሎትና ከም ዝምልስን ክንኣምን ኣሎና። ኣዚና ንጋግን ኣርሒቕናን ስለዘለና ሓደ ሓደ ግዜ በረኸት ዘይከውን ነገራት ንሓትት፣ ሰማያዊ ኣቦና ድማ ብፍቕሪ ንዝለዓለ ጽቡቕና ዝኸውን - ንሕና ባዕልና እንምነዮ - ብምሃብ ንጸሎትና ይምልሰና። ብመለኮታዊ ብርሃን ዝተበርሀ ራእይ ንኹሉ ነገራት ከምቲ ዘለዎ ክንርእዮ እንተንኽእል። ጸሎትና ዘይተመለሰ ምስ ዝመስል፡ ኣብቲ መብጽዓ ክንጣበቕ ኣሎና፤ ምኽንያቱ እቲ ናይ

ምምላስ ግዜ ብርግጽ ክመጽእ እዩ፡ እቲ ኣገዛዚ ዘድልየና በረኸት ድማ ክንቅበል ኢና። ጸሎት ኩሉ ግዜ በቲ መንገድን ነቲ እንምነዮ ፍሉይ ነገርን ክምለስ እዩ ምባል ግን ግምት እዩ። እግዚኣብሄር ክጋግ ኣገዛዚ ለባም እዩ፣ ካብቶም ብቕንዕና ዝመላለሱ ዝኹነ ይኹን ሰናይ ነገር ክኽልክሎም ድማ ኣገዛዚ ሕያዋይ እዩ። ኸዉ ዋላ እኳ ንጸሎትካ ቅጽበታዊ መልሲ እንተዘይረኣኻዮ ክትኣምኖ ኣይትፍራሕ። ኣብቲ “ልምኑ፡ ክወሃበኩም እዩ” ዝብል ርግጸኛ መብጽዓኡ ተጸግዉ።

ምስ ጥርጣረታትናን ፍርሕናን ምኽሪ እንተ ወሲድና፡ ወይ ብንጹር ክንርእዮ ዘይንኽእል ኩሉ ክንፈትሖ እንተፈቲንና፡

ቅድሚ እምነት ምህላውና፡ ምድንጋራት እናወሰኸን እናዓሞቐን ጥራይ እዩ። ከምቲ ብሓቂ ዘለናዮ ረዳኢ ዘይብልናን ጽግዕተኛነትን ኮይኑ ተሰሚዕና ናብ ኣምላኽ እንተመጺእና፡ ብትሕትናን ብተኣማንነት እምነትን ነቲ ፍልጠቱ ደረት ኣልቦ፡ ንኹሉ ኣብ ፍጥረት ዝረኣየ፡ ንኹሉ ብፍቓዱን ብቃሉን ዘመሓድር፡ ድሌታትና እንተ ኣፍለጥናሉ ግና፡ ንኣውያትና ከስተብህል ይኽእልን ክከታተሎን እዩ፣ ብርሃን ድማ ናብ ልብና ክበርህ ክግብር እዩ። ብልባዊ ጸሎት ምስ ኣእምሮ እቲ ደረት ኣልቦ ንራኸብ። ኣብቲ እዋን እቲ ገጽ ተበጃውነትና ብርህራሄን ብፍቕርን ኣብ ልዕሌና ተንበርኪኹ ከምዘሎ ዘደንቕ መርትዖ ዘይብልና ክኸውን ይኽእል እዩ፣

እዚ ግን ዋላ ከምኡ እዩ። እቲ ዝርአ ምትንኻፉ ዘይስምዓና ይኸውን፡ ኢዱ ግን ብፍቕርን ብድንግጸኛ ለውሃትን ኣብ ልዕሌና ኣላ።

ካብ ኣምላኽ ምሕረትን በረኸትን ክንልምን ምስ እንመጽእ ኣብ ልብና ናይ ፍቕርን ይቕሬታን መንፈስ ክህልወና ይግባእ። ከመይ ጌርና ኢና “ንዕዳና ይቕረ በለልና” ኢልና ክንጽሊ እንከለና ድማ ይቕረ ዘይብል መንፈስ ክንሕጐስ ንኽእል፡ ማቴ 6፡12። ናይ ገዛእ ርእስና ጸሎት ክስማዕ እንተተጸቢና ንኻልኦት ብተመሳሳሊ ኣገባብን ብተመሳሳሊ ደረጃን ይቕረ ክንብሃል ተስፋ ንገብር።

ኣብ ጸሎት ጽንዓት ናይ ምቕባል ቅድመ ኩነት ተገይሩ ኣሎ። ብእምነትን ተመኩሮን ክንዓቢ እንተንኸውን ኩሉ ግዜ ክንጽሊ ኣሎና። “ብቐጽበት ብጸሎት” ክንከውን፡ “ብጸሎት ክንቅጽል፡ ብተመሳሳሊ ድማ ምስጋና ክንነቅሕ” ኣሎና። ሮሜ 12፡12፤ ቆሎሴ 4፡2። ጴጥሮስ ንኣመንቲ “ክንቕንዑን ክሳብ ጸሎት ክነቕሑን” ይምዕዶም። 1ይ ጴጥሮስ 4፡7። ጳውሎስ “ኣብ ኩሉ ብጸሎትን ልመናን ምስ ምስጋናን ልመናኹም ናብ ኣምላኽ ይፍለጥ” ኢሉ ይመርሕ። ፊልጲ 4፡6። “ኣቱም ፍቁራት ግና ብመንፈስ ቅዱስ እናጸለኹም ኣብ ፍቕሪ ኣምላኽ ሓልዉ” ይብል ይሁዳ። ይሁዳ 20, 21. ዘይቋርጽ ጸሎት፡ ካብ

ኣምላኽ ህይወት ናብ ሕይወትና ክውሕዝ፡
ነፍሲ ምስ እግዚኣብሔር ዘየቋርጽ
ሕብረት እዩ፤ ካብ ሕይወትና ድማ
ንጽህናን ቅድስናን ናብ ኣምላኽ ይምለስ።

ኣብ ጸሎት ትግሃት ኣድላይነት ኣለዎ፤
ዝኾነ ይኹን ነገር ኣይዓግትኩም። ኣብ
መንጎ የሱስን ነፍስኻን ዘሎ ሕብረት ክፉት
ንኽኸውን ኩሉ ጻዕረ ግበር። ጸሎት ናብ
ዝለመደሉ ቦታ ክትከይድ ኩሉ ዕድል ድለ።
እቶም ብሓቂ ምስ እግዚኣብሔር ሕብረት
ዝደልዩ ኣብቲ ናይ ጸሎት ኣኼባ ክረኣዩ
እዮም፤ ግቡኦም ክፍጽሙ እሙናት
ኮይኖም ኩሉ ክረኽብዎ ዝኽእሉ
ረብሓታት ክሓፍሱ ብትግሃትን
ተሃንጥዮምን እዮም። ካብ ሰማይ ጩራ

ብርሃን ኣብ ዝቕበሉሉ ቦታ ንነብሶም ናይ ምቕማጥ ኩሉ ዕድል ከማሓይሹ እዮም።

ኣብ ዓንኬል ስድራ ክንጽሊ ይግባእ፣ ልዕሊ ኩሉ ድማ ምስጢራዊ ጸሎት ሸለል ክንብሎ የብልናን፣ ከመይሲ እዚ ህይወት ነፍሲ እዩ። ጸሎት ሸለል እናተባህለ ነፍሲ ክትዕምብብ ኣይከኣልን እዩ። ስድራ ቤት ወይ ህዝባዊ ጸሎት ጥራይ እኹል ኣይኮነን። ኣብ ብሕትውና ነፍሲ ናብታ ትምርምር ዓይኒ ኣምላኽ ትኽፈት። ምስጢራዊ ጸሎት በቲ ጸሎት ዝሰምዕ ኣምላኽ ጥራይ እዩ ክሰምዖ። ዝኾነ ንኽፈልጥ ዝደሊ እዝኒ ጾር ናይ ከምዚ ዝኣመሰለ ጥርዓናት ክቕበል የብሉን። ኣብ ምስጢራዊ ጸሎት ነፍሲ ካብ ከባቢኣ ካብ ዘሎ ጽልዋታት ነጻ እያ፣

ካብ ፍናን ነጻ እያ። ህድእ ኢላ ግን ብትግሃት ደድሕሪ ኣምላኽ ክትበጽሕ ኢያ። ካብቲ ብሕቡእ ዝርኢ፡ ካብ ልቢ ዝለዓል ጸሎት ክሰምዕ እዝኑ ክፉት ዝኾነ ዝፍልፍል ጽልዋ ጥዑምን ነባሪን ክኸውን እዩ። ብህዱእን ቀሊልን እምነት ነፍሲ ምስ እግዚኣብሔር ሕብረት ትሕዝ እሞ ምስ ሰይጣን ኣብ ዝገብሮ ግጭት ንምሕያልን ንምቕጻልን ጨራታት መለኮታዊ ብርሃን ናብ ገዛእ ርእሳ ትእክብ። እግዚኣብሄር ግምቢ ሓይልና እዩ።

ኣብ ኸቓቕካ ጸሊ፣ ኣብ መዓልታዊ ዕዮኻ ክትከይድ ከለኻ ድማ ልብኻ ብዙሕ ግዜ ናብ ኣምላኽ ይለዓል። በዚ ኸኣ እዩ ሄኖክ

ምስ ኣምላኽ ዝመላለሰ። እዞም ስቕ ኢሎም ዝጽልዩ ጸሎት ከም ክቡር ዕጣን ኣብ ቅድሚ ዝፋን ጸጋ ይለዓሉ። ነቲ በዚ ኸምዚ ልቡ ኣብ ኣምላኽ ዝጸንሐ ሰይጣን ክስዕሮ ኣይክእልን እዩ።

ናብ እግዚኣብሔር ልመና ምቕራብ ዘይግቡእ ግዜ ይኹን ቦታ የለን። ብናይ ልቢ ጸሎት መንፈስ ልብና ከነልዕል ዝዓግተና የለን። ኣብ ጽርግያ ብዙሓት ሰባት፡ ኣብ ማእከል ንግዳዊ ሕጽ፡ ከምቲ ነህምያ ኣብ ቅድሚ ንጉስ ኣርታሕሻርክስ ልመናኡ ኣብ ዘቕረበሉ እዋን፡ ናብ ኣምላኽ ልመና ሰዲድና መለኮታዊ መምርሒ ክንልምን ንኽእል ኢና። ኣብ ዝሃለናዮ ናይ ቁርባን ሽቓቕ ክርከብ ይኽእል እዩ። ኢየሱስ

መጺኡ ኣብ ነፍሲ ሰማያዊ ጋሻ ኮይኑ ክጸንሕ ማዕጾ ልቢ ብቐጻሊ ክፉት ዕድመና ክድይብ ይግባእ ።።

ኣብ ከባቢና ዝተበከለን ዝተበላሸወን ሃዋህው ክህሉ ይኽእል እኳ እንተኾነ፡ ሚያዝማኡ ከነስተንፍስ ኣየድልየናን እዩ፡ ኣብ ጽሩይ ኣየር ሰማይ ክንነብር ንኽእል ኢና።። ነፍሲ ወከፍ ማዕጾ ርኹስ ምናኔን ዘይቅዱስ ሓሳባትን ብቕንዕና ጸሎት ናብ ቅድሚ ኣምላኽ ኣልዒልና ክንዓጽዎ ንኽእል ኢና።። እቶም ደገፍን በረኽትን እግዚኣብሔር ክቕበሉ ልቦም ክፉት ዝኾነ ካብ ናይ ምድሪ ብዝቐደሰ ሃዋህው ክመላለሱን ምስ ሰማይ ቀጻሊ ሕብረት ክህልዎምን እዩ።።

ብዛዕባ የሱስ ዝያዳ ፍሉይ ኣረኣእያ ክህልወናን ብዛዕባ ዋጋ ዘለኣለማዊ ክውንነት ዝያዳ ምሉእ ምርዳእን የድልየና። ጽባቐ ቅድስና ንልቢ ደቂ ኣምላኽ ምምላእ እዩ፤ እዚ ምእንቲ ኪፍጸም ድማ፡ ብዛዕባ ሰማያዊ ነገራት መለኮታዊ ምግላጽ ክንደሊ ይግባእ።

እግዚኣብሔር ሰማያዊ ሃዋህው ትንፋስ ክህበና ነፍሲ ንደገን ንላዕሊን ትስሓብ። ኣብ ነፍሲ ወከፍ ዘይተጸበናዮ ፈተና ከምቲ ዕምባባ ናብ ጸሓይ ዝቐየር ብተፈጥሮኣዊ መንገዲ ሓሳባትና ናብኡ ክምለስ ንኽእል ኢና።

ድሌታትካ፡ ሓገሖስካ፡ ሓዘንካ፡ ሓልዮትካን ፍርሕኻን ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ኣቐምጦ። ክትጸሮ ኣይትኽእልን ኢኻ፤ ከተድክሞ ኣይትኽእልን ኢኻ። እቲ ጸጉሪ ርእስኻ ዚቑጸር፡ ንደቁ ድሌት ዘይግደስ ኣይኰነን። “እግዚኣብሄር ኣዝዩ ርህሩህን ምሕረት ዘለዎን እዩ።” ያእቆብ 5፡11። ልቡ ፍቕሩ ብጻሂናን ብዘረባና ከይተረፈ ይትንከፍ። ንኣእምሮ ዘደናግር ኩሉ ናብኡ ውሰዶ። ንሱ ንዓለምታት ንላዕሊ ይሕዝ፣ ኣብ ልዕሊ ኩሉ ጉዳያት ኣድማስ ይገዝእ ስለ ዝኾነ፣ ክጻወሮ ዝኽእል ዓቢ ነገር የለን። ብዝኾነ ይኹን መገዲ ንሰላምና ዝምልከት ነገር ንሱ ከስተብህለሉ ዘይክእል ንእሽቶ ኣይኮነን። ኣብ ተመኩሮና ንሱ ከንብቦ ኣዝዩ ዝጸልመተ ምዕራፍ የለን፤ ንኽፈትሖ

ኣዝዩ ከቢድ ዝኾነ ምድንጋር የለን። ኣብ ልዕሊ እቲ ዝነኣሰ ደቁ ዝኾነ መዓት ክወርድ ኣይክእልን እዩ፣ ዝኾነ ጭንቀት ንነፍሲ ከሸግራ ኣይክእልን፣ ዝኾነ ናይ ሓጎስ ዕልልታ፣ ዝኾነ ልባዊ ጸሎት ካብ ከንፈር ዘምልጥ፣ ሰማያዊ ኣቦና ዘይዕዘቦ፣ ወይ ቅጽበታዊ ተግዳስነት ዘይብሉ። “ንዝተሰብረ ልቢ ይፍውስ፡ ንቁስሉም ድማ ይኣስሮ።” መዝሙር ዳዊት 147፡3። ኣብ መንጎ እግዚኣብሔርን ነፍሲ ወከፍ ነፍስን ዘሎ ርክብ፡ ኣብ ምድሪ ካልእ ነፍሲ ከም ዘይነበረ፡ ንሱ ዝፈትዎ ወዱ ዝሃበላ ካልእ ነፍሲ ከም ዘይነበረ፡ ንሓልዮቱ ክትካፈል ከም ዘይነበረ፡ ፍሉይን ምሉእን እዩ።

ኢየሱስ “ብስመይ ክትልምኑ ኢኹም፡ ኣቦ ባዕሉ የፍቅረኩም እዩ እሞ፡ ምእንታኹም ኣቦ ክልምነኩም ኣይብለኩምን እየ” በለ። “ኣነ ሓርየኩም ኣለኹ: ... ካብ ኣቦ ብስመይ ዝለመንኩምዎ ዘበለ ንሱ ክህበኩም።” ዮሃንስ 16:26, 27፤ 15፡16። ብስም የሱስ ምጽላይ ግን ኣብ መጀመርታን መወዳእታን ጸሎት ነቲ ስም ካብ ምጥቃስ ንላዕሊ እዩ። መብጽዓታቱ እናኣመንና፡ ኣብ ጸጋኡ ተጸጊዕና፡ ግብሩ እናሰራሕና፡ ብኣእምሮን መንፈስን ኢየሱስ ምጽላይ እዩ።

እግዚኣብሔር ዝኾነ ካባና ባሕታዊ ወይ መነኮስ ኮይንና ካብ ዓለም ጡረታ ክወጽእ ኣለዎ ማለት ኣይኮነን፣ ንገዛእ ርእስና ኣብ

ተግባራት ኣምልኾ ክንውሪ። እቲ ህይወት ከም ሕይወት ክርስቶስ ክኸውን ኣለዎ ማለት ኣብ መንጎ እምባን ብዙሓትን። ብዘይካ ጸሎት ካልእ ዘይገብር ኣብ ሓጺር ግዜ ጸሎት ከቋርጽ እዩ፣ ወይ ጸሎቱ ወግዓዊ ልምዲ ክኸውን እዩ። ደቂ ተባዕትዮ ንነብሶም ካብ ማሕበራዊ ህይወት ኣውጺኦም፡ ካብ ዓውዲ ክርስትያናዊ ግቡእን መስቀል ምጽዋርን ርሒቆም ክወጹ ከለዉ፤ ነቲ ብትግሃት ዝሰርሓሎም መምህር ብትግሃት ምስራሕ ምስ ኣቋረጹ፡ ኣርእስቲ ጸሎት ይስእኑ እሞ ንውፉይነት ድርኺት የብሎምን። ጸሎቶም ውልቃውን ንርእሶም ጥራይ ዝሓስቡን ይኸውን። ብዛዕባ ድሌት ደቂ ሰባት ወይ ንህንጸት መንግስቲ ክርስቶስ

ብዝምልከት ክጽልዩ ኣይክእሉን እዮም፣ ዝሰርሑሉ ሓይሊ ክረኽቡ ይልምኑ።

ንሓድሕድና ኣብ ኣገልግሎት ኣምላኽ ንምድልዳልን ንምትብባዕን ንሓድሕድና ናይ ምትእኽኻብ ፍሉይ መሰል ሸለል ምስ እንብሎ ክሳራ ንረክብ። ሓቅታት ቃሉ ኣብ ኣእምሮና ህያውነቱን ኣገዳስነቱን ይስእኑ። ልብና በቲ ዝቕድስ ጽልዋኦም ምብራህን ምልዕዓልን የቋርጽ፣ ብመንፈሳውነት ድማ ይንኪ። ኣብ ማሕበርና ከም ክርስትያን ኣብ ነንሕድሕድና ብዘይ ምድንጋጽ ብዙሕ ንኽስር። እቲ ንርእሱ ዝዓጽዎ፡ ነቲ ኣምላኽ ዝሓንጸጸ ቦታ ኣይመልኦን እዩ። ኣብ ተፈጥሮና ዘለዉ ማሕበራዊ ባእታታት ብግቡእ ምኹስኳስ ምስ

ካልኦት ናብ ድንጋጸ ዘእትወናን ኣብ ኣግልግሎት እግዚኣብሔር ናይ ምዕባለን ሓይሊን እዩ።

ክርስትያናት ብሓባር እንተዝተሓባበሩ፣ ብዛዕባ ፍቕሪ ኣምላኽን ብዛዕባ ክቡር ሓቅታት ምድሓንን ንሓድሕዶም እንተዝዛረቡ፣ ናይ ገዛእ ርእሶም ልቦም ምተሓደሰን ንሓድሕዶም ምተሓደሱን። መዓልታዊ ብዛዕባ ሰማያዊ ኣቦና ዝያዳ ንመሃር፣ ሓድሽ ተመክሮ ጸጋኡ ንረክብ ንኸውን፤ ሽዑ ብዛዕባ ፍቕሩ ክንዛረብ ክንምነ ኢና፤ እዚ ክንገብር ከለና ድማ ናይ ገዛእ ርእስና ልብና ክውዕይን ክተባባዕን እዩ። ብዛዕባ የሱስ ዝያዳ እንተ ሓሲብናን እንተ ተዛሪብናን፣ ብዛዕባ ገዛእ ርእስና

ድማ እንተ ዝንእስ፣ ኣዝዩ ዝያዳ ህላወኡ ክህልወና ይግባእ ነይሩ።

ብዛዕባ እግዚኣብሄር ክንሓስቦ እንተድኣ ደሊና ከምቲ ንሱ ዝገብሮ ሓልዮት መርትዖ ዘለና ኩሉ ግዜ ኣብ ሓሳብና ክንሕዞን ብዛዕባኡ ክንዛረብን ክንውድሶን ክንሕጎስ ይግባእ ። ብዛዕባ ግዝያዊ ነገራት ንዛረብ ኣብኦም ተገዳስነት ስለዘለና እዩ። ብዛዕባ ኣዕሩኽትና ስለ እንፈትዎም ኢና ንዛረብ፤ ሓጎስናን ሓዘንናን ምስኦም ተኣሲሩ ኣሎ። ምስናይዚ ግን ካብ ምድራውያን ኣዕሩኽትና ካብ ምፍቃር ንኣምላኽ ከነፍቅር ብዘይ ደረት ዝዓበየ ምኽንያት ኣሎና፤ ኣብ ኩሉ ሓሳብና ንዕኡ ቀዳምነት ክንገብሮ፡ ብዛዕባ ሰናይነቱ

ክንዛረብን ሓይሉ ክንነግርን ኣብ ዓለም እቲ ዝበለጸ ባህርያዊ ነገር ክኸውን ይግባእ። እቲ ዝዓደለና ሃብታም ህያባት፡ ንኣምላኽ እንህቦ ነገር ከይህልወና ክሳብ ክንድዚ ሓሳብናን ፍቕርናን ክውሕጥ ዝዓለመ ኣይነበረን፤ ብቐጻሊ ንዕኡ ከዘኻኽሩናን ነቲ ሰማያዊ ገባሪ ሰናይና ብናይ ፍቕርን ምስጋናን ማእሰር ክኣስሩና እዮም። ንሕና እውን ኣብ ጥቓ ቆላታት ምድሪ ኢና እንነብር። ኣዒንትና ናብቲ ኣብ ላዕሊ ዘሎ ክፉት ማዕጾ መቕደስ ነልዕል፣ ብርሃን ክብሪ እግዚኣብሔር ኣብ ገጽ ክርስቶስ ዝበርሃሉ፣ ንሱ “ነቶም ብእኡ ናብ ኣምላኽ ዝመጹ ክሳዕ መወዳእታ ከድሕኖም ዝኽእል”። እብራውያን 7፡25።

ንኣምላኽ ብዝያዳ “ብሰናይ ሰናይነቱን ንደቂ ሰብ ብዝገበሮ ተኣምራትን” ከነመስግኖ የድልየና። መዝሙር ዳዊት 107፡8። ውፉይ ልምምድና ምሉእ ብምሉእ ኣብ ምሕታትን ምቕባልን ክቕውም የብሉን። ኩሉ ግዜ ብዛዕባ ድሌታትና ኣይንሓስብ ብዛዕባ እቲ እንረኽቦ ጥቕሚ ፈጺምና ኣይንሓስብ። ካብ መጠን ንላዕሊ ኣይንጽሊን ኢና፣ ካብ ምስጋና ግን ኣዝዩ ንቕጠብ ኢና። ንሕና ቀጻሊ ተቐበልቲ ምሕረት ኣምላኽ ኢና።

ብጥንቲ እግዚኣብሄር ንእስራኤል፡ ንኣግልግሎቱ ብሓባር ክእከቡ ከለዉ፡ “ኣብ ቅድሚ እግዚኣብሄር ኣምላኽኩም ክትበልዑ፡ በቲ እግዚኣብሄር ኣምላኽኩም

ዝባረኽኩም፡ ንስኻትኩምን ኣባይትኹምን ኢድኩም ኣብ ዝሃብኩምሉ ኹሉ ድማ ተሓጐሱ ።" ዘዳግም 12፡7። እቲ ንኽብሪ እግዚኣብሔር ዝግበር ብሓዘንን ጸልማትን ዘይኮነስ ብመዝሙር ውዳሴን ምስጋናን ክግበር ይግባእ።

ኣምላኽና ለውሃትን መሓረን ኣቦ እዩ። ኣገልግሎቱ ከም ልቢ ዘሕዝንን ዘጨንቕን ልምምድ ክረአ የብሉን። ንጐይታ ምምላኽን ኣብ ስርሑ ምክፋልን ባህታ ዝፈጥር ክኸውን ይግባእ። እግዚኣብሄር እቶም ክንድዚ ዝኣክል ዓቢ ድሕነት ዝተዳለወሎም ደቁ ከም ሓደ ተሪርን ጽንኩርን ዕማም ክገብሩ ኣይምደለየን። ንሱ እቲ ዝበለጸ ዓርኮም እዩ፤ ክሰግድዎ

ከለዉ ድማ ምስኦም ክኸውን፡ ክባርኾምን
ከጸናንዖምን፡ ልቦም ብሓጐስን ፍቕርን
ክመልኦም ይጽበ። ጎይታ ደቁ ኣብ
ኣገልግሎቱ ክጸናንዑን ኣብ ስርሑ ካብ
ጸገም ንላዕሊ ባህታ ክረኽቡን ይምነ።
እቶም ንዕኡ ክሰግዱ ዝመጹ፡ ኣብ ኩሉ
ዕዮታት መዓልታዊ ህይወት ምእንቲ
ክሕገሶ፡ ኣብ ኩሉ ነገር ብቕንዕናን
ብተኣማንነትን ክዋስኡ ጸጋ ምእንቲ
ክረኽቡ፡ ክቡር ሓሳባት ሓልዮቱን ፍቕሩን
ሒዞም ክኸዱ ይምነ።

ብዛዕባ መስቀል ክንእከብ ኣሎና።
ክርስቶስን ንሱ ዝተሰቐለን ኣርእስቲ
ኣስተንትኖን ዕላልን ኣዝዩ ዘሐጉስ
ስምዒትና ክኸውን ይግባእ። ካብ

እግዚኣብሔር እንረኽቦ በረኸት ኩሉ ኣብ ሓሳብና ክንሕዞ ይግባእ፣ ዓቢ ፍቕሩ ምስ ተረዳእና ድማ ንኹሉ ኣብታ ምእንታና ኣብ መስቀል ዝተሰቐለት ኢድ ክንውከል ፍቓደኛታት ክንከውን ይግባእ።

ነፍሲ ብኣኽናፍ ውዳሴ ናብ ሰማይ ቀሪባ ክትድይብ ትኽእል እያ። እግዚኣብሄር ኣብ ላዕሊ ኣብ ዝርከቡ ኣዳራሻት ብመዝሙርን ሙዚቃን ይምለኽ፣ ምስጋናና ክንገልጽ ከለና ድማ ንኣምልኾ ሰማያዊ ሰራዊት ንቕርብ ኣለና። “ምስጋና ዘቕርብ የኽብሮ” ንኣምላኽ። መዝሙር ዳዊት 50፡23። ብኣኽብሮታዊ ሓጐስ ኣብ ቅድሚ ፈጣሪና፡ “ምስጋናን ድምጽን ዜማ” ሒዝና ንቕርብ። ኢሳይያስ 51፡3።

ምዕራፍ 12—ብጥርጣረ እንታይ ክንገብር ኣለና።

ብዙሓት ብፍላይ ከኣ እቶም ኣብ ክርስትያናዊ ህይወት መንእሰያት ዝኹሉ፡ ሓድሓደ ግዜ በቲ ናይ ምጥርጣር ሓሳባት ይሸገሩ እዮም። ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ብዙሕ ክግልጽዎ ዘይክእሉ፡ ወይ ክርድእዎ ዘይክእሉ ነገራት ኣሉ፡ ሰይጣን ድማ ነዚኦም ተጠቒሙ ኣብ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ዘለዎም እምነት ከም ምግላጽ ካብ ኣምላኽ ከናውጾ ይጥቀመሉ። ንሳቶም ድማ “ከመይ ኢለ እየ ቅኑዕ መገዲ ክፈልጥ፧ መጽሓፍ ቅዱስ ብሓቂ ቃል ኣምላኽ ካብ ኮነ ከመይ ጌረ እየ ካብዚ

ጥርጣረታትን ምድንጋራትን ሓራ
ክወጽእ?”

እግዚኣብሄር እምነትና እንምስርተሉ
እኹል መርትዖ ከይሃበ፡ ክንኣምን ፈጺሙ
ኣይሓተናን እዩ። ህላወኡ፡ ባህርያቱ፡
ሓቅነት ቃሉ፡ ኩሎም ንምኽንያትና
ብዝማርኽ ምስክርነት እዮም ዝረጋገጹ፤
እዚ ምስክርነት እዚ ድማ ብዙሕ እዩ።
ምስናይዚ ግን ኣምላኽ ነቲ ናይ ምጥርጣር
ተኽእሎ ኣልጊስዎ ኣይፈልጥን። እምነትና
ኣብ መርትዖ እምበር ኣብ መርኣያ ክዓርፍ
የብሉን። እቶም ክጠራጠሩ ዝደልዩ ዕድል
ክረኽቡ እዮም፤ እቶም ብሓቂ ሓቂ
ኺፈልጡ ዚደልዩ ግና፡ እምነቶም

ዚዓርፈሉ ብዙሕ መርትዖታት ኪረኽቡ እዮም።

ውሱናት ኣእምሮታት ነቲ ገጸ ባህሪ ወይ ስርሓት ናይቲ ደረት ኣልቦ ምሉእ ብምሉእ ክርድእዎ ኣይከኣልን እዩ። ነቲ ዝረቐቐ ኣእምሮ፡ እቲ ዝለዓለ ትምህርቲ ዝረኸበ ኣእምሮ፡ እቲ ቅዱስ ፍጡር ንሓዋሩ ምስጢር ተኸዲኑ ክጸንሕ ኣለዎ። “ንኣምላኽ ብምድህሳስዶ ክትረኽቦ ትኽእል ኢኻ፧ ነቲ ኹሉ ዝኽእል ክሳዕ ፍጽምና ክትረኽቦዶ ትኽእል ኢኻ፧ ከም ሰማይ ልዕል ዝበለ እዩ፤ እንታይ ክትገብር ትኽእል፧ ካብ ሲኦል ዝዓሞቐ፤ እንታይ ክትፈልጥ ትኽእል፧” እዮብ 11:7, 8።

ሃዋርያ ጳውሎስ “ኦ ዕምቆት ሃብቲ ጥበብን ፍልጠትን ኣምላኽ! ፍርድታቱ ክሳዕ ክንደይ ዘይምርመር፡ መገድታቱ ድማ ካብ ምፍላጥ ሓሊፉ!” ሮሜ 11፡33። “ደበናን ጸልማትን ኣብ ዙርያኡ” እኳ እንተኾኑ ግና፡ “ጽድቅን ፍርድን መሰረት ዝፋኑ እዮም።” መዝሙር 97:2፣ ር. ክሳብ ሕጂ ምሳና ዘለዎ ርክብን ብእኡ ዝንቀሳቐሰሉ ድራኽታትን ክንርድኦ ንኽእል ኢና፣ ደረት ኣልቦ ፍቕርን ምሕረትን ምስ ደረት ኣልቦ ሓይሊ ዝተዋሃሃደ ክንፈልጥ። ክንዲ ንጽቡቕና ክንፈልጦ ዝግበኣና ዕላማታቱ ክንርድኦ ንኽእል ኢና፤ ካብዚ ሓሊፉ ድማ ሕጂ’ውን ነታ ኩሉ እትኽእል ኢድ፡ ነታ ብፍቕሪ ዝመልኣ ልቢ ክንኣምና ይግባእ ።

ቃል ኣምላኽ ከም ባህርይ መለኮታዊ ደራሲኡ ብውሱናት ፍጡራት ምሉእ ብምሉእ ክርድኡ ዘይክእሉ ምስጢራት የቕርብ። ምእታው ሓጢኣት ናብ ዓለም፡ ስጋዌ ክርስቶስ፡ ዳግመ ልደት፡ ትንሳኤን ካልኦት ብዙሓት ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ዝቕረቡ ዛዕባታትን፡ ኣእምሮ ወዲ ሰብ ክግልጽ፡ ወይ′ውን ምሉእ ብምሉእ ክርድኦ ዘይክእል ኣዝዮም ዓሚቕ ምስጢራት እዮም። ንሕና ግና ንቃል ኣምላኽ እንጠራጠረሉ ምኽንያት የብልናን ምኽንያቱ ምስጢራት ምድላው ናቱ ክንርድኦ ስለ ዘይንኽእል። ኣብ ተፈጥሮኣዊ ዓለም ብቕጻሊ ክንርድኦ ዘይንኽእል ምስጢራት ተኸቢብና ኢና። እቶም

ኣዝዮም ትሑታት መልክዓት ህይወት፡ እቶም ዝለበሙ ፈላስፋታት ክግልጾም ዓቕሚ ዘይብሎም ጸገም የቕርቡ። ኣብ ኩሉ ቦታ ካብ ኬንና ንላዕሊ ተኣምራት ኣሎ። ሽዑ ኣብ መንፈሳዊ ዓለም እውን ክንርድኦም ዘይንኽእል ምስጢራት ከምዘለዉ ክንርኢ ከለና ክገርመና ይግባእ ድዩ? እቲ ጸገም ኣብ ድኻምን ጸቢብነትን ኣእምሮ ወዲ ሰብ ጥራይ እዩ ዝርከብ። እግዚኣብሄር ኣብ ቅዱሳት መጻሕፍቲ እኹል መርትዖ መለኮታዊ ባህርያቶም ሂቡና እዩ፣ ንኹሉ ምስጢራት ምድላው ናቱ ክንርድኦ ስለ ዘይንኽእል ድማ ንቃሉ ክንጠራጠር የብልናን።

ሃዋርያ ጴጥሮስ ኣብ ቅዱሳት መጻሕፍቲ “ዘይተማህሩን ዘይርጉኣትን ... ናብ ጥፍኣቶም ዝቃለሱሉ ንምርዳእ ዘጸግም ነገር ኣሎ” ይብል። 2ይ ጴጥሮስ 3፡16። ጸገማት ቅዱሳት መጻሕፍቲ ብተጠራጠርቲ ከም ስነ-ሞሳት ኣንጻር መጽሓፍ ቅዱስ ተማሕጺኖም እዮም፤ ካብዚ ርሒቕም ግን መለኮታዊ ምትብባዕ ድልዱል መርትዖ ይሽኑ። ብዘይካ እቲ ብቐሊሉ ክንርድኦ እንኽእል ጸብጻብ ኣምላኽ እንተዘይህልዎ፤ ዕብየቱን ግርማኡን ብውሱናት ኣእምሮ ክጭበጥ እንተዝኽእል ነይሩ፡ መጽሓፍ ቅዱስ ነቲ ዘይጋግ መረጋገጺ መለኮታዊ ስልጣን ኣይምተሓዘን። ናይቶም ዝቐረቡ

ቴማታት ዕቤትን ምስጢርን ባዕሉ ከም ቃል ኣምላኽ እምነት ከለዓዕል ይግባእ።

መጽሓፍ ቅዱስ ንሓቂ ብቐሊልነትን ምስ ድሌታትን ናፍቆትን ልቢ ወዲ ሰብ ብፍጹም ምትዕጽጻፍን ይገልጾ፣ እዚ ድማ ነቶም ኣዝዮም ዝለምዑ ኣእምሮታት ዘገረሞምን ዝሰሓበን ክኸውን ከሎ፣ ነቶም ኣዝዮም ትሑታትን ባህልታት ዘይብሉምን ድማ መንገዲ ድሕነት ንኽፈልጡ የኽእሎም። ከምኡውን እዞም ብቐሊሉ ዝተገልጹ ሓቅታት ኣዝዮም ልዕል ዝበሉ፡ ኣዝዮም ርሑቓት፡ ኣዝዮም ደረት ኣልቦ ኪኖ ሓይሊ ምርዳእ ደቂ ሰባት፡ ኣምላኽ ስለ ዝኣወጆም ጥራይ ክንቅበሎም እንኽእል ኣርእስታት ይሕዙ።

በዚ ኸኣ ነፍሲ ወከፍ ነፍሲ በቲ እግዚኣብሔር ዝመደቦ መገዲ ምእንቲ ክትድሕን፡ ናብ ኣምላኽ ብንስሓን ናብ ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ብእምነትን ክትወስዶ ዘለዋ ስጉምትታት ክትዕዘብ፡ መደብ ምድሓን ተኸፊቱልና ኣሎ፤ ግና ኣብ ትሕቲ እዞም ብቐሊሉ ዝርድኡ ሓቅታት፡ ምሕባእ ክብሩ ዝኾኑ ምስጢራት ይርከቡ- ንኣእምሮ ኣብ ምርምሩ ዝስዕሩ ምስጢራት፡ ግና ግን ነቲ ቅኑዕ ደላዪ ሓቂ ብኣኽብሮትን ብእምነትን ዘነቓቕሑ። ንመጽሓፍ ቅዱስ ብዝያዳ ብዝምርምሮ መጠን ቃል ህያው ኣምላኽ ምኸኑ ዝዓሞቐ ምእማን ይኸውን፣ ሰብኣዊ ምኽንያት ድማ ኣብ ቅድሚ ግርማ መለኮታዊ ምግላጽ ይሰግድ።

ዓበይቲ ሓቅታት መጽሓፍ ቅዱስ ምሉእ ብምሉእ ክንርድኦም ከም ዘይንኽእል ምእማን፡ እቲ ውሱን ኣእምሮ ነቲ ደረት ኣልቦ ንምሓዝ እኹል ከምዘይኮነ ምእማን ጥራይ እዩ፤ እቲ ሰብ ምስቲ ድሩት ሰብኣዊ ፍልጠቱ ዕላማታት ኩሉ ምፍላጥ ክርድኦ ከም ዘይክእል።

ንኹሉ ምስጢራቱ ክርድእዎ ስለዘይክእሉ፡ ተጠራጣርን ካፍርን ንቃል ኣምላኽ ይነጽግዎ፤ ከምኡውን ኩሎም እቶም ንመጽሓፍ ቅዱስ ይኣምኑ እዮም ዝብሉ ኣብዚ ነጥቢ እዚ ካብ ሓደጋ ነጻ ኣይኮኑን። ሃዋርያ “ኣሕዋተየ፡ ካባኻትኩም ካብቲ ህያው ኣምላኽ ብምርሓቕ ኣብ ሓደ

ካባኻትኩም ናይ ዘይምእማን ክፉእ ልቢ ከይህሉ ተጠንቀቑ” ይብል። እብራውያን 3፡12። ንትምህርትታት መጽሓፍ ቅዱስ ብቐረባ ምጽናዕን ኣብ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ክሳብ ዝተገልጸ “ዓሚቕ ነገራት ኣምላኽ” ምፍታሽን ቅኑዕ እዩ። 1ቆሮ 2፡10። “እቲ ምስጢራዊ ነገር ናይ እግዚኣብሄር ኣምላኽና” ክኸውን ከሎ፡ “እቲ ዝተገልጸ ናትና እዩ።” ዘዳግም 29፡29። ነቲ ናይ ኣእምሮ መርማሪ ሓይሊ ንምጥምዛዝ ግን ናይ ሰይጣን ስራሕ እዩ። ሓደ ዝተወሰነ ትዕቢት ምስ ምሕሳብ ሓቂ መጽሓፍ ቅዱስ ተሓዋዊሱ እዩ፣ ስለዚ ደቂ ተባዕትዮ ንነፍሲ ወከፍ ክፉል ቅዱሳት መጻሕፍቲ ብዘዕግብ መንገዲ ከረድእዎ እንተዘይክኢሎም ዓቕሎም ጽበትን

ስዕረትን ይስምዖም። ነቲ ብመንፈስ መንፈስ ዝነፈሰ ቃላት ከም ዘይርድእዎ ምእማን ኣዝዩ ዘዋርድ እዩ። ኣምላኽ ነቲ ሓቂ ክገልጸሎም ክሳብ ዝግበኦ ብትዕግስቲ ክጽበዩ ፍቓደኛታት ኣይኮኑን። ብዘይ ሓገዝ ሰብኣዊ ጥበቦም ነቲ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ንኽርድእዎ እኹል ኩይኑ ይስምዖም፣ ነዚ ምስ ዘይገብሩ ድማ ዳርጋ ስልጣኑ ይኽሕድዎ። ብዙሓት ካብ መጽሓፍ ቅዱስ ዝመጹ እዮም ዝበሃሉ ብዙሓት ክልሰ-ሓሳባትን ትምህርትን ኣብ ትምህርቱ መሰረት የብሎምን፣ ብሓቂ ድማ ምስ ምሉእ ትሕዝቶ መንፈስ ዝነፈሰ ይጻረሩ ምኻኖም ሓቂ እዩ። እዚ ነገራት እዚ ንብዙሓት ኣእምሮታት ጠንቂ ምጥርጣርን ምድንጋርን ኮይኑዎም እዩ።

ንሳቱም ግና ንቃል ኣምላኽ ዝኽሰሱ ኣይኮኑን፣ እንታይ ደኣ ሰብ ንዕኡ ምጥምዛዝ እዩ።

ፍጡራት ፍጡራት ብዛዕባ እግዚኣብሔርን ስርሑን ምሉእ ርድኢት ክበጽሑ እንተዝከኣል ነይሩ እምበኣር፣ ኣብዚ ደረጃ እዚ ምስ በጽሑ፣ ተወሳኺ ርኽበት ሓቂ፣ ዕብየት ፍልጠት፣ ተወሳኺ ምዕባለ ኣእምሮ ወይ ልቢ ኣይምሃለወን። ድሕሪ ደጊም ኣምላኽ ልዑል ኣይምኾነን፤ ሰብ ድማ ኣብ ደረት ፍልጠትን ምብጻሕን ምስ በጽሐ፣ ምግስጋስ ከቋርጽ እዩ። ከምኡ ስለዘይኮነ ንኣምላኽ ነመስግን። ኣምላኽ ደረት ኣልቦ እዩ፤ ኣብኡ “ኵሉ መዝገብ ጥበብን ፍልጠትን” ኣሎ። ቆሎሴ 2፡3። ንዘልኣለም

ድማ ሰባት ወትሩ ይምርምሩ፡ ወትሩ ይመሃሩ፡ ምስናይዚ ግን መዝገብ ጥበቡን ሰናይነቱን ሓይሉን ፈጺሞም ከየድክሙ ይኽእሉ እዮም።

እግዚኣብሄር ኣብዚ ሕይወት እዚ እውን እንተኾነ ሓቅታት ቃሉ ንህዝቡ ንዘልኣለም ክግለጽ እዩ ዝሓስብ። እዚ ፍልጠት እዚ ዝረኽበሉ መንገዲ ሓደ ጥራይ እዩ። ናይ ቃል ኣምላኽ ምርዳእ ክንበጽሕ እንኽእል በቲ እቲ ቃል ዝተዋህበሉ መንፈስ ብብርሃን ጥራይ እዩ። “ብዘይካ መንፈስ ኣምላኽ፡ ነገር ኣምላኽ ሓደ እኳ ኣይፈልጥን እዩ።” “መንፈስ ንኹሉ፡ እወ፡ ነቲ ዓሚቕ ነገራት ኣምላኽ ይምርምር እዩ።” 1ቆሮ 2፡11, 10.

መድኃኒና ንሰዓብቱ ዝሃቦ መብጽዓ ድማ፡ “ንሱ መንፈስ ሓቂ ምስ መጸ፡ ናብ ኩሉ ሓቂ ክመርሓኩም እዩ.... ካብ ናተይ ክቕበል እዩ፡ ከርኢ ድማ እዩ። ንዓኻትኩም እዩ” በለ። ዮሃንስ 16:13, 14።

እግዚኣብሄር ሰብ ናይ ምምዝዛን ሓይሉ ክጥቀም ይምነ፤ ከምኡውን መጽናዕቲ መጽሓፍ ቅዱስ ከምቲ ካልእ መጽናዕቲ ዘይክእል ንኣእምሮ ከደልድልን ልዕል ከብሎን እዩ። ምስናይዚ ግን ካብቲ ድኽመትን ድኻምን ደቂ ሰባት ዝግዛእ ምኽንያት ኣምላኽነት ካብ ምግባር ክንጥንቀቕ ይግባእ። ቅዱሳት መጻሕፍቲ ናብ ርድኢትና ክደበኑ እንተዘይደሊና፣ እቶም ዝግለጹ ሓቅታት ምእንቲ

ከይርድኡ፣ ቅልልነትን እምነትን ናይ ሓደ ንእሽቶ ቆልዓ፣ ንኽመሃር ድሉው ዝኾነን ሓገዝ መንፈስ ቅዱስ ዝልምንን ክህልወና ይግባእ። ናይ እግዚኣብሔር ሓይልን ጥበብን፣ ከምኡ'ውን ዕብየቱ ክንርዳእ ዘይምኽኣልና ስምዒት ብትሕትና ከነቓቕሓና ይግባእ፣ ከምቲ ናብ ህላዌኡ እንኣቱ፣ ብቅዱስ ፍርሃት ቃሉ ክንከፍቶ ይግባእ። ናብ መጽሓፍ ቅዱስ ክንመጽእ ከለና ምኽንያት ካብ ገዛእ ርእሱ ዝበልጽ ስልጣን ኣፍልጦ ክህብ ኣለዎ፣ ልብን ኣእምሮን ድማ ነቲ ዓቢ ኣነ እየ ክምብርከኽ ኣለዎ።

ብዙሕ ኣጸጋሚ ወይ ድሩት ዝመስል ነገራት ኣሎ፣ ኣምላኽ ነቶም በዚ ኽምዚ

ምርዳእ ዝደልዩ ሰባት ንጹርን ቀሊልን ክገብሮም እዩ። ብዘይ መምርሒ መንፈስ ቅዱስ ግን ንቅዱሳት መጻሕፍቲ ክንጭፍልቕም ወይ ብጌጋ ክንትርጉሞም ብቐጻሊ ተሓተትቲ ክንከውን ኢና። ብዙሕ ንባብ መጽሓፍ ቅዱስ ኣሎ ብዘይ መኽሰብ ኣብ ብዙሕ ኣጋጣሚታት ድማ ኣወንታዊ መጉዳእቲ እዩ። ቃል ኣምላኽ ብዘይ ኣኽብሮትን ብዘይ ጸሎትን ምስ ተኸፍተ፤ እቲ ሓሳባትን ፍቕርን ኣብ ኣምላኽ ምስ ዘይጸንዕ፡ ወይ ምስ ፍቓዱ ምስ ዘይሰማማዕ፡ ኣእምሮ ብጥርጣረታት ይደበን፤ ከምኡውን ኣብ መጽናዕቲ መጽሓፍ ቅዱስ ባዕሉ ጥርጣረ ይድልድል እዩ። ጸላኢ ነቲ ሓሳባት ይቆጻጸሮ፣ ቅኑዕ ዘይኮነ ትርጉማት ድማ የቕርብ። ሰባት

ብቓልን ብግብርን ምስ ኣምላኽ ክሰማምዑ ኣብ ዘይደልዩሉ እዋን፡ ሽዑ፡ ብዘየገድስ ዝተማህሩ ይኹኑ፡ ኣብ ምርዳእ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ክጋገዩ ተኽእሎ ኣሎ፡ ኣብ መግለጺታቶም ምእማን ድማ ውሑስ ኣይኮነን። እቶም ዘይምስምማዕ ንምርካብ ናብ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ዝጥምቱ፣ መንፈሳዊ ርድኢት የብሎምን። ምስ ዝተዛብዐ ራእይ ኣብ ናይ ብሓቂ ንጹርን ቀሊልን ነገራት ብዙሕ ጠንቅታት ጥርጣረን ዘይምእማንን ክርእዩ እዮም።

ብዝምልከቶም ይሽፍኑዎ፣ እቲ ሓቀኛ ጠንቂ ጥርጣረን ምጥርጣርን፣ ኣብ መብዛሕትኡ እዋን፣ ፍኹረ ሓጢኣት እዩ። ትምህርትን ገደብን ቃል ኣምላኽ ነቲ

ትዕቢተኛን ሓጢኣት ዝፈቱን ልቢ ቅቡል ኣይኮነን፣ እቶም ንጠለባታቱ ክእዘዙ ፍቓደኛታት ዘይኮኑ ድማ ንስልጣኑ ክጠራጠሩ ድሉዋት እዮም። ኣብ ሓቂ ንምብጻሕ ንሓቂ ንምፍላጥ ልባዊ ድሌት ክህልወናን ንዕኡ ንምእዛዝ ልቢ ድልውነትን ክህልወና ኣለዎ። ኩሎም ድማ በዚ መንፈስ እዚ ናብ መጽናዕቲ መጽሓፍ ቅዱስ ዝመጹ ቃል ኣምላኽ ምኽኑ ብዙሕ መርትዖ ክረኽቡ እዮም፣ ንድሕነት ድማ ለባማት ዝገብሮም ሓቅታቱ ርድኢት ክረኽቡ ይኽእሉ።

ክርስቶስ “ፍቓዱ ክገብር እንተደለየ ነቲ ትምህርቲ ይፈልጥ” ኢሉ ኣሎ። ዮሃንስ 7፡17፡ ር. ብዛዕባ እቲ ዘይትርድእዎ ኣብ

ክንዲ ምሕታትን ምጉርምራምን፡ ነቲ ድሮ ኣብ ልዕሌኹም ዝበርህ ዘሎ ብርሃን ኣስተውዕሉ፡ ዝዓበየ ብርሃን ድማ ክትረኽቡ ኢኹም። ብጸጋ ክርስቶስ ንርድኢትካ ብግልጺ ዝተገልጸ ኩሉ ግዴታ ፈጽም፡ ነቶም ሕጂ ትጠራጠሮም ዘለኻ ድማ ክትርድኦምን ክትፍጽሞምን ክትክእል ኢኻ።

ንኹሉ ክፉት ዝኾነ መርትዖ ኣሎ፣-እቶም ኣዝዮም ልዑል ትምህርቲ ዝረኽቡ፣ ከምኡውን እቶም ዝበዝሑ መሃይምነት፣- መርትዖ ተመክሮ። እግዚኣብሄር ከውንነት ቃሉ፡ ሓቅነት መብጽዓታቱ ባዕልና ከነረጋግጽ ይዕድመና። “እግዚኣብሄር ሰናይ ምኻኑ ጠዓሙን ርኣዩን” ኢሉ ይእዝዘና።

መዝሙር ዳዊት 34፡8። ኣብ ክንዲ ኣብ ቃል ካልእ ምጽጋዕ፡ ንገዛእ ርእስና ክንጥዕም ኢና። “ልመኑ ክትቅበሉ ኢኹም” ኢሉ ይእውጅ። ዮሃንስ 16፡24። መብጽዓታቱ ክፍጸም እዩ። ፈሺሎም ኣይፈልጡን፤ ፈጺሞም ክፈሽሉ ኣይክእሉን እዮም። ናብ ኢየሱስ እናቐረብና፣ ብፍቕሩ ድማ ምልኣት ክንሕጐስ ከሎና፣ ጥርጣረናን ጸልማትናን ብብርሃን ህላዌኡ ክጠፍእ እዩ።

ሃዋርያ ጳውሎስ እግዚኣብሔር “ካብ ሓይሊ ጸልማት ኣድሒኑና ናብ መንግስቲ እቲ ፍቑር ወዱ ድማ ተርጊሙና” ይብል። ቆሎሴ 1፡13። ካብ ሞት ናብ ህይወት ዝሰገረ ዘበለ ኾኑ ድማ “ኣምላኽ ሓቀኛ

ምኽኑ ኣብ ማሕተሙ” ኪገብር ይኽእል እዩ። ዮሃንስ 3፡33። “ሓገዝ የድልየኒ ነይሩ፡ ኣብ ኢየሱስ ድማ ረኺበዮ። ኩሉ ድሌት ቀሪቡ፣ ጥሜት ነፍሰይ ጸጊቡ፤ ሕጂ ድማ መጽሓፍ ቅዱስ ንዓይ ምግላጽ ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ። ስለምንታይ ብኢየሱስ ከም ዝኣምን ትሓትት ዲኻ? ምኽንያቱ ንሱ ንዓይ መለኮታዊ መድሓኒ እዩ።
ስለምንታይ እየ ንመጽሓፍ ቅዱስ ዝኣምኖ፡ ምኽንያቱ ንነፍሰይ ድምጺ ኣምላኽ ኮይኑ ስለ ዝረኸብክዎ።”
መጽሓፍ ቅዱስ ሓቂ ምኽኑ፡ ክርስቶስ ወዲ ኣምላኽ ምኽኑ ምስክርነት ኣብ ገዛእ ርእስና ክህልወና ይኽእል እዩ። ብተንኮል ዝተማህዘ ጽውጽዋያት ከምዘይንስዕብ ንፈልጥ ኢና።

ጴጥሮስ ንኣሕዋቱ “ብጸጋን ብፍልጠት ጐይታናን መድሓኒናን ኢየሱስ ክርስቶስን ክዓብዩ” ይምዕዶም። 2ይ ጴጥሮስ 3፡18። ሕዝበ እግዚኣብሔር ብጸጋ ክዓብዩ ከለዉ፡ ብቐጻሊ ዝያዳ ንጹር ርድኢት ቃሉ ክረኽቡ እዮም። ኣብቲ ቅዱስ ሓቅታቱ ሓድሽ ብርሃንን ጽባቐን ከለልዩ እዮም። እዚ ኣብ ታሪኽ ቤተ ክርስቲያን ኣብ ኩሉ ዘመናት ዝጸንሐ ኮይኑ፡ በዚ ኽኣ ክሳብ መወዳእታ ክቐጽል እዩ። “መገዲ ጻድቃን ከም ብርሃን ወጋሕታ እያ፣ ክሳብ እታ ፍጽምቲ መዓልቲ ብዝያዳ እትበርህ።” ምሳሌ 4፡18፡ R.V.፡ ወሰን.

ብእምነት ናብ ኣኼራ ክንጥምት ንኽእል ኢና እሞ ንዕብየት ኣእምሮ፡ ሰብኣዊ ዓቕምታት ምስ መለኮታዊ ዝወሃሃድ፡ ከምኡ'ውን ነፍሲ ወከፍ ሓይሊ ነፍሲ ምስ ምንጪ ብርሃን ብቐጥታ ንኽራኸብ ዝኣተዎ መብጽዓ ኣምላኽ ክንሕዝ ንኽእል ኢና። እቲ ኩሉ ኣብ ምድላዋት ኣምላኽ ዘደናግረና ሽዑ ብግልጺ ክግለጽ እዩ፣ ንምርዳእ ኣጸጋሚ ነገራት ሽዑ መግለጺ ክረክብ ምኽኑ ክንሕጐስ ንኽእል ኢና፤ ውሱን ኣእምሮና ምድንጋርን ዝተሰብረ ዕላማን ጥራይ ኣብ ዝረኸበሉ ድማ፡ እቲ ዝበለጸ ፍጹምን ጽቡቕን ስኒት ክንርኢ ኢና። "ሕጂ ብብርጭቆ ንርኢ ኣለና፣ ብጸልማት፤ ሽዑ ግና ፊት ንፊት: ሕጂ

ብኽፊል ፈሊጠ ኣለኹ፤ ኽዑ ግና ከምቲ ዝፍለጥኩ ክፈልጥ እየ።” 1ቆሮ 13፡12።

ምዕራፍ 13—ብጐይታ ምሕጻስ

ደቂ እግዚኣብሔር፡ ሰናይን ምሕረትን ጐይታ እናርኣዩ፡ ወከልቲ ክርስቶስ ክኾኑ ተጸዊዖም እዮም። ከምቲ ኢየሱስ ሓቀኛ ባህርይ ኣቦ ዝገለጸልና ንሕና እውን ንክርስቶስ ነታ ምዉቕን ምድንጋጽን ፍቕሩ ዘይትፈልጥ ዓለም ክንገልጸላ ኣሎና። “ከምቲ ንስኻ ናብ ዓለም ዝለኣኽካኒ፡ ኣነውን ከምኡ ናብ ዓለም ለኣኽዎም” በለ። “ኣነ ኣባታቶም፡ ንስኻ ድማ ኣባይ፤ ... ዓለም ንስኻ ከም ዝለኣኽካኒ ምእንቲ ክትፈልጥ።” ዮሓ. 2ቆሮ 3:3, 2. ኣብ ነፍሲ ወከፍ ደቁ ኢየሱስ ናብ ዓለም ደብዳበ ይልእኽ። ሰዓቢ ክርስቶስ እንተ ኾንካ ናብታ እትነብረሉ

ስድራ ቤት፡ ዓዲ፡ ጎደና ደብዳቤ ይሰደልካ።
ኢየሱስ ኣባኻ ሓዲሩ ምስ ልቢ እቶም
ዘይፉለጡ ክዛረብ ይደሊ። ምናልባት
መጽሓፍ ቅዱስ ኣየንብቡን፣ ወይ ኣብ
ገጻቱ ዝዛረቦም ድምጺ ኣይሰምዑን
ይኾኑ፤ ንፍቕሪ ኣምላኽ ብግብርታቱ
ኣይርእይዎን እዮም። ናይ ብሓቂ ወኪል
ኢየሱስ እንተኾንካ ግን ብኣኻ ኣቢሎም
ገለ ካብ ሰናይነቱ ክርድኡን ንዕኡ
ከፍቅርዎን ከገልግሉን ክዕወቱ ይኽእሉ
እዮም።

ክርስትያናት ኣብ መንግዲ ሰማይ ከም
ተሰከምቲ ብርሃን ተቐሚጦም ኣለዉ።
ነቲ ካብ ክርስቶስ ዝበርሃሎም ብርሃን
ንዓለም ከንጸባርቑ ኣለዎም። ሕይወቶምን

ባህርያቱምን ብእኦም ኣቢሎም ካልኦት ብዛዕባ ክርስቶስን ብዛዕባ ኣገልግሎቱን ቅኑዕ ጽንሰ-ሓሳብ ዝረኽቡ ክኸውን ይግባእ።

ንክርስቶስ እንተ ወኪልናዮ፡ ኣገልግሎቱ ከምቲ ብሓቂ ዘለዎ ሰሓቢ ከም ዝመስል ክንገብሮ ኢና። ንነፍሶም ጸልማትን ሓዘንን ኣኪቦም፡ ዘጉረምረሙን ዘማርሩን ክርስትያናት፡ ንኻልኦት ናይ ሓሶት ውክልና ኣምላኽን ክርስትያናዊ ሕይወትን ይህቡ ኣለዉ። እግዚኣብሄር ደቁ ምሕጓስ ከም ዘይሕጎሶም ዝገልጽ ጦብላሕታ ይህቡ፣ በዚ ድማ ኣብ ልዕሊ ሰማያዊ ኣቦና ናይ ሓሶት ምስክር ይህቡ።

ሰይጣን ንደቂ ኣምላኽ ናብ ዘይምእማንን ተስፋ ምቑራጽን ክመርሖም ምስ ዝኽእል ይሕሳስ። ንኣምላኽ ዘይምትእምማን፡ ንዓና ከድሕነና ዘለዎ ድልውነትን ሓይልን ክንጠራጠር ክርኢ ከሎና ባህ ይብሎ። ጐይታ ብመገዲ ምድላዋት ክጐድኣና ምኽኑ ክስምዓና ይፈቱ። ንጐይታ ርህራሄን ድንጋጸን ከም ዝጐደሎ ጌርካ ምውካል ናይ ሰይጣን ስራሕ እዩ። ምስኡ ብዝምልከት ነቲ ሓቂ ብጌጋ ይገልጾ። ነቲ ምናኔ ብኣምላኽ ብዝምልከት ናይ ሓሶት ሓሳባት ይመልኦ፤ ከምኡ'ውን ንሕና'ውን ኣብ ክንዲ ብዛዕባ ሰማያዊ ኣቦና ኣብ ሓቂ ንሓድር፡ ንሕና'ውን ብዙሕ ግዜ ኣእምሮና ኣብ ግጉይ ኣገላልጻ ሰይጣን ነቑምጠን ንኣምላኽ ብዘይምእማኑን ኣንጻሩ

ብምጉርምራምን ነኽብሮ። ሰይጣን ወትሩ ነቲ ሃይማኖታዊ ህይወት ጸልማት ክገብሮ ይደሊ እዩ። ኣድካምን ከቢድን ኮይኑ ክረእ ይምነ፤ ከምኡ'ውን እቲ ክርስቲያን ኣብ ህይወቱ ነዚ ኣረኣእያ ሃይማኖት ከቕርብ ከሎ፡ ብዘይእምነቱ ኣቢሉ ንሓሶት ሰይጣን ይድግፍ ኣሎ።

ብዙሓት፡ ኣብ መንግዲ ህይወት እናተጓዕዙ፡ ኣብ ጌጋታቶምን ውድቀቶምን ተስፋ ምቑራጾምን ይሓድሩ፡ ልቦም ድማ ብሓዘንን ተስፋ ምቑራጽን ይመልእ። ኣብ ኤውሮጳ ኣብ ዝነበርኩሉ እዋን፡ ሓንቲ ከምዚ ክትግብር ዝጸንሐት፡ ኣብ ከቢድ ጭንቀት ዝነበረት ሓብቲ፡ ገለ ቃል ምትብባዕ እናሓተተት ጽሒፉትለይ።

ደብዳቤኣ ምስ ኣንበብኩላ ምሸት ኣብ ጀርዲን ከም ዘለኹ ሓለምኩ፣ ሓደ ወናኒ ናይቲ ጀርዲን ዝመስል ድማ ብመገዳ ይመርሓኒ ነበረ። ዕምባባታት ኣኪበ ጨናኦም እናስተማቐርኩ ከለኹ፡ እዛ ኣብ ሳንይ ክትከይድ ዝጸንሐት ሓፍትና፡ ንመገዳ ዝዕንቅፉ ዝነበሩ ገለ ጽቡቓት ዕንባባታት ኣቓልቦይ ጸዊዓ። ኣብኡ ድማ ትሓዝንን ትሓዝንን ነበረት። ኣብቲ መንግዲ ትኸይድ ኣይነበረትን፡ ነቲ መራሒ ትስዕብ ነበረት፡ ኣብ መንጎ ዕንቅርቢታትን እሾኽን እያ ትኸይድ ነይራ። “ኣንታ፡ እዛ ጽብቕቲ ጀርዲን ብእሾኽ ተበላሽያ ዲያ ዘሕዝን፧” ሸዑ እቲ መራሒ፡ “እሾኽ ግደፍዎ፡ ንዓኻ ጥራይ እዮም ክቕስሉኻ። ጽጌረዳታትን ዕምባባታትን ሮዛን ኣኪብኩም።”

ኣብ ተመኩሮኻ ግለ ድሙቕ ነጥብታት ኣይተራእየን ድዩ? ንመንፈስ ኣምላኽ ንምምላስ ልብኻ ብሓጐስ ዝነብዐሉ ግለ ክቡር ወቕትታት ኣየሕለፈካን ድዩ? ንድሕረት ተመሊስካ ናብ ምዕራፉት ተመኩሮ ህይወትካ ክትጥምት ከለኻ ግለ ደስ ዘብል ገጻት ኣይትረክብን ዲኻ? ተስፋታት ኣምላኽ ከምቲ ጨናዊ ዕምባባታት ኣብ ሳኒ መንገድኻ ኣብ ነፍሲ ወከፍ ኢድካ ኣይበቁልን ድዩ? ጽባቐኦምን መቐረቶምን ንልብኻ ብሓጐስ ክመልኦዶ ኣይትፈቕድን?

እቶም ዕንቅርቢታትን እሾኽን ጥራይ እዮም ክቕስሉን ከሕዝኡኻን፤ ነዚ ነገራት

እዚ ጥራይ ኣኪብካ ንኻልኦት እንተ ኣቕሪብካ ድማ፡ ብዘይካ ንገዛእ ርእስኻ ሰናይ ኣምላኽ ምንእኣስካ፡ ነቶም ኣብ ከባቢኻ ዘለዉ ኣብ መንግዲ ህይወት ከይመላለሱ ትኽልክሎም ዲኻ?

ንኹሉ ዘይጥዑም ተዘክሮታት ናይ ሓደ ሕሉፍ ህይወት፡ - በደላቱን ተስፋ ምቁራጹን - ኣብ ሓደ ኣኪብና ብዛዕባኡ ምዝራብን ምሕዛንን ክሳብ ብተስፋ ምቁራጽ ዝውሕዝ ልቦና ኣይኮነን። ተስፋ ዝቆረጸት ነፍሲ ብጸልማት ትመልእ፣ ብርሃን ኣምላኽ ካብ ነፍሱ ዓጽያ ኣብ መንግዲ ካልኦት ጽላሎት ትድርቢ።

ኣምላኽ ስለቲ ዘቕረበልና ድሙቕ ስእልታት የመስግኖ። ብቐጻሊ ምእንቲ ክንጥምቶ፡ ነቶም ዝተባረኹ መረጋገጺታት ፍቕሩ ኣብ ሓደ ንጠርነፎም፡ ወዲ ኣምላኽ ንሰብ ካብ ሓይሊ ሰይጣን ምእንቲ ከድሕኖ፡ ካብ ዝፋን ኣቦኡ ሓዲጉ፡ መለኮቱ ብሰብኣውነት ክለብስ፤ ኣብ ክንዳና ዝረኸቦ ዓወት፣ ንደቂ ሰባት ሰማይ ከፊቱ፣ ንራእይ ደቂ ሰባት ነቲ ኣምላኽ ክብሩ ዝገልጸሉ ናይ ህላወ ክፍሊ ምግላጹ፤ እቲ ዝወደቐ ዓሌት ካብቲ ሓጢኣት ዝሸመሞ ጉድጓድ ጥፍኣት ተላዒሉ፡ ምስቲ ደረት ኣልቦ ኣምላኽ ከም ብሓድሽ ኣተሓሕዙ፡ ነቲ መለኮታዊ ፈተና ብእምነት ኣብ ተበጀውነትና ተጻዊሩ፡ ጽድቂ ክርስቶስ ተኸዲኑ፡ ናብ ዝፋኑ ልዕል

ኢሉ —እዚኦም እቶም ኣምላኽ ከነስተንትነሎም ዝደሊ ስእልታት እዮም።

ንፍቕሪ ኣምላኽ ክንጠራጠርን ኣብ መብጽዓታቱ ዘይንኣምንን ክንመስል ከሎና ንዕኡ ነኽብሮን ንመንፈስ ቅዱሱ ድማ ነሕዝኖን። ሓንቲ ኣደ ምሉእ ህይወታ ንረብሓታቶም ንቕድሚት ንምስጓምን ምጽንናዕን ኣብ ዝኹነሉ እዋን፡ ደቃ ልክዕ ከም ጽቡቕ ዘይትደልዮ ኹይኑ ብቕጻሊ ብዛዕባኣ እንተ ዘማርሩ እንታይ ምተሰምዓ፧ ንፍቕራ ክጠራጠሩ ኣለዎም ንበል፧ ልባ ምሰበረ። ዝኹነ ይኹን ወላዲ ብደቁ ብኽምዚ ኺሕዙ እንተ ኹይኑ እንታይ ይስምዖ፧ ሰማያዊ ኣቦና ድማ ነቲ ህይወት ምእንቲ ኽንረክብ ነቲ ሓደ ወዱ

ሺህብ ዝደረሽና ፍቕሩ ኣብ ዘይንኣማመንናሉ እዋን ከመይ ገይሩ እዩ ሺጥምተና ዚኽእል፤ ሃዋርያ ከምዚ ኢሉ ይጽሕፍ “እቲ ንወዱ ዘይሓረረ፡ ምእንቲ ኵላትና ኣሕሊፉ ዝሃበ፡ ከመይ ኢሉ ምስኡ ኵሉ ብናጻ ዘይህበና፤” ሮሜ 8፡32። ከምኡ ድማ ክንደይ ብተግባራቶም ብቓል እንተዘይኮይኑ “እግዚኣብሄር ንዓይ ከምዚ ኣይኮነን ዝብሉ ዘለዉ። ምናልባት ንሻልኦት የፍቅር ይሽውን፡ ንዓይ ግና ኣየፍቅረንን እዩ።”

እዚ ኩሉ ንገዛእ ነፍስኻ ይጎድእ ኣሎ፤ ምኽንያቱ ነፍሲ ወከፍ እትዛረቦ ናይ ጥርጣረ ቃል ንፈተናታት ሰይጣን ዝዕድም እዩ፤ ኣባኻትኩም ናይ ምጥርጣር ዝንባለ

የሐይል ኣሎ፡ ካባኻትኩም ድማ ነቶም ኣግልግልቲ መላእኽቲ የሕዝነኩም ኣሎ። ሰይጣን ክፍትነካ ከሎ ሓንቲ ቃል ጥርጣረ ወይ ጸልማት ኣይትተንፍስ። ንሓሳባቱ ኣፍደግ ክትከፍቶ እንተ መሪጽካ፡ ኣእምሮኻ ብዘይምትእምማንን ዓመጽቲ ሕቶታትን ክመልእ እዩ። ስምዒታትካ እንተ ተዛሪብካ፡ ነፍሲ ወከፍ እትገልጾ ጥርጣረ ኣብ ልዕሊ ገዛእ ርእስኻ ግብረ መልሲ ጥራይ ዘይኰነስ፡ ኣብ ህይወት ካልኦት ዚበቕዐልን ፍረ ዚፈሪን ዘርኢ እዩ፣ ንጽልዋ ቃላትካ ክትቃወሞ እውን ዘይከኣል ኪኸውን ይኽእል እዩ። ንስኻ ባዕልኻ ካብቲ ናይ ፈተና ወቕቲን ካብ መጻወድያ ሰይጣንን ክትሓዊ ትኽእል ትኸውን፡ ካልኦት ብጽልዋኻ ዝተወዛወዙ

ግን ካብቲ ዝሓሰብካዮ ዘይምእማን ክሃድሙ ኣይክእሉን እዮም። መንፈሳዊ ሓይልን ህይወትን ዝህብ ነገራት ጥራይ ምዝራብናስ ክሳዕ ክንደይ ኣገዳሲ እዩ!

መላእኽቲ ብዛዕባ ሰማያዊ መምህርካ ንዓለም እንታይ ዓይነት ጸብጻብ ትሰምዕ ከም ዘለኻ ክሰምዑ ይሰምዑ ኣለዉ። ዘረባኹም ናይቲ ኣብ ቅድሚ ኣቦ ምእንታኹም ክልምን ዝነብር ዘሎ ይኹን። ኢድ ዓርኪ ክትሕዝ ከለኻ ምስጋና ኣምላኽ ኣብ ከንፈርካን ኣብ ልብኻን ይኹን። እዚ ድማ ሓሳባቱ ናብ የሱስ ክስሕቦ እዩ።

ኩሎም ፈተና ኣለዎም፤ ክትጻወሮ ኣጸጋሚ ሓዘን፡ ክትቃወሞ ኣጸጋሚ ፈተናታት። ሽግርካ ንብጾትካ መዋቲ ኣይትነግሮም እምበር ኩሉ ብጸሎት ናብ ኣምላኽ ተሰኪምካ ምኻድ። ሓንቲ ቃል ጥርጣረ ወይ ተስፋ ምቑራጽ ፈጺምካ ከይትዛረብ ሕጊ ግበሮ። ህይወት ካልኦት ንምብራህን ጻዕሮም ንምሕያልን ብዙሕ ክትግብር ትኽእል ኢኻ፣ ብቓላት ተስፋን ቅዱስ ዕልልታን እዩ።

ብፈተና ኣዝያ ዝተጸቕጠት፡ ምስ ነብሳን ምስ ሓይልታት ክፍኣትን ኣብ ዝግበር ግርጭት ዳርጋ ክትሕንክስ ድሉው ዝኾነት ተባዕ ነፍሲ ብዙሓት እያ። ከምዚ ዝበለ ሰብ ኣብ ከቢድ ቃልሱ ተስፋ ኣይትቑረጽ።

ኣብ መንገዱ ብዘለዓዕልዎ ተባዕን ተስፋ ዝህብን ቃላት ኣሐጉስዎ። በዚ ኸኣ ብርሃን ክርስቶስ ካባኻትኩም ይበርህ። “ካባና ሓደ እኳ ንርእሱ ዝነብር የለን።” ሮሜ 14:7። ብዘይንቕሓትና ጽልዋ ካልኦት ክተባብዑን ክሕይሉን ይኽእሉ ወይ ድማ ተስፋ ክቑርጹን ካብ ክርስቶስን ሓቅን ክግለጹ ይኽእሉ።

ብዛዕባ ሕይወትን ባህርን ክርስቶስ ግጉይ ሓሳብ ዘለዎም ብዙሓት እዮም። ውዑይን ጸሓይን ዝጎደሎ፡ ተሪርን ጽንኩርን ሓጐስ ዘይብሉን ከም ዝነበረ ይሓስቡ። ኣብ ብዙሕ ኣጋጣሚታት እቲ ምሉእ ሃይማኖታዊ ተመክሮ በዚ ጽልምት ዝበለ ኣረኣእያታት ሕብሪ ይለኽዮ።

ብዙሕ ግዜ ኢየሱስ ከም ዝበኸየ፡ ፍሽኽ ከም ዝብል ግን ፈጺሙ ከም ዘይፍለጥ ይንገር። መድኃኒና ብሓቂ ናይ ሓዘን ሰብ እዩ ነይሩ፣ ምስ ሓዘን ዝፋለጥ እዩ ነይሩ፣ ምኽንያቱ ንኹሉ ወዮ ደቂ ሰባት ልቡ ከፊትዎ። ሕይወቱ ግን ንርእሱ ዝኸሓድን ብቃንዛን ሓልዮትን ዝተጸለለን እኳ እንተነበረ፡ መንፈሱ ግን ኣይተጨፍለቐን። ገጹ ናይ ሓዘንን ምሕሳብን መግለጺ ዘይኮነስ ወትሩ ናይ ሰላማዊ ቅሳነት ዝገልጽ እዩ ነይሩ። ልቡ ፈልፋሊ ህይወት ስለ ዝነበረ፡ ኣብ ዝኸዶ ቦታ ዕረፍትን ሰላምን፡ ሓጐስን ሓጐስን ተሰኪሙ ይኸይድ ነበረ።

መድሓኒና ብዕምቆት ዕቱብን ብጽዑቕ ዕቱብን እዩ ነይሩ፣ ግን ከኣ ፈጺሙ ጽልምትምት ወይ ሞሮስ ኣይነበረን። ሕይወት እቶም ንዕኡ ዝመስሉ ብዕቱብ ዕላማ ዝመልኡ ክኸውን እዩ፤ ዓሚቕ ናይ ውልቃዊ ሓላፍነት ስምዒት ክህልዎም እዩ። ሌዋውነት ክዕፈን እዩ፤ ዕግርግር ዝመልኦ ፍስሃ፡ ጨካን ዋዛ ኣይክህሉን እዩ፤ ሃይማኖት ኢየሱስ ግና ከም ሩባ ሰላም ትህብ። ብርሃን ሓጎስ ኣየጥፍእን፤ ንሓጐስ ኣይገትኦን ነቲ ጸሓያዊ ፍሽኽታ ዝመልኦ ገጽ እውን ኣይደበኖን። ክርስቶስ ከገልግል እምበር ክግልገል ኣይመጸን፤ ፍቕሩ ኣብ ልቢ ምስ ነገሰ ድማ ኣብነቱ ክንስዕብ ኢና።

ኣብ ኣእምሮና ነቲ ዘይሕያዋይን ዘይፍትሓውን ተግባራት ካልኦት እንተ ሒዝናዮ ከምቲ ክርስቶስ ዘፍቀረና ከነፍቅሮም ዘይከኣል ኮይኑ ክንረኽቦ ኢና፤ ሓሳብና ኣብቲ ክርስቶስ ንዓና ዝገበሮ መስተንክር ፍቕርን ርህራሄን እንተ ሓዲሩ ግና ተመሳሳሊ መንፈስ ናብ ካልኦት ክውሕዝ እዩ። ክንርእዮ ዘይንኽእል ጌጋታትን ዘይፍጽምናታትን እናሃለወ፡ ንሓድሕድና ክንፋቐርን ክንከባበርን ይግባእ። ትሕትናን ርእሰ ዘይምትእምማንን ክለምዕ ይግባእ፣ ምስ ጌጋታት ካልኦት ድማ ትዕግስቲ ለውሃት ክህሉ ይግባእ። እዚ ድማ ንኹሉ ዝጸብጠ ዘሎ ርእሰ-ፍትወት ቀቲሉ ዓቢ ልብን ለጋሳትን ክገብረና እዩ።

ጸሓፍ መዝሙር ከምዚ ይብል
“ብእግዚኣብሄር ተወከል ሰናይ ከኣ ግበሩ።
ከምኡ ድማ ኣብታ ምድሪ ክትነብር ኢኻ፡
ብሓቂ ድማ ክትምገብ ኢኻ።” መዝሙር
ዳዊት 37፡3። “ኣብ እግዚኣብሄር
ተወከል።” ነፍሲ ወከፍ መዓልቲ ጸራታታ፡
ሓልዮታታን ምድንጋራታን ኣለዋ፤
ከምኡ’ውን ብዛዕባ ጸገማትናን
ፈተናታትናን ክንዛረብ ክሳብ ክንደይ
ድሉዋት ምኽንና ምስ እንራኸብ። ብዙሕ
ዝተለቅሐ ሽግራት ጣልቃ ይኣቱ፣ ብዙሕ
ፍርሒ ይውሕዝ፣ ክንድዚ ዝኣክል ክብደት
ጭንቀት ይግለጽ፣ ሓደ ሰብ ንኹሉ ልመናና
ክሰምዕን ኣብ ነፍሲ ወከፍ ዘድልየና እዋን
ህሉው ሓገዝ ክሽውንን ድሉው ዝኾነ

ርህሩህን ፈቃርን መድሓኒ ከምዘይብልና ክሓስብ ይኽእል። .

ግሊኦም ኩሉ ግዜ ይፈርሑ፣ ሽግር ድማ ይልቃሑ። መዓልታዊ ብመልከት ፍቕሪ ኣምላኽ ተኸቢቦም ይርከቡ፤ መዓልታዊ ንጸጋታት ምድላው ናቱ የስተማቕሩ ኣለዉ፤ ነዚ ሕጂ ዘሎ በረኸት ግና ዕሽሽ ይብሉ። ኣእምሮኦም ብቐጻሊ ኣብ ዘይሰማምዑ ነገር ይሓድር ኣሎ፣ እዚ ድማ ክመጽእ ይኽእል እዩ ኢሎም ዝፈርሕዎ፤ ወይ ገለ ጸገም ብሓቂ ክህሉ ይኽእል እዩ እዚ ድማ ንእሽቶ እኳ እንተኾነ ነቲ ምስጋና ዝሓትት ብዙሕ ነገራት ኣዒንቶም ዘዕውር እዩ። እቲ ዘጋጥሞም ጸገማት፡ ኣብ ክንዲ ናብቲ እንኮ ምንጪ ረድኤቶም

ዝኾነ ኣምላኽ ዝድርኾም፡ ዕግርግርን ምሕሳብን ስለ ዘበራብሩ፡ ካብኡ ይፈልዮም።

በዚ ኽምዚ ዘይኣመንና ጽቡቕ ድዩ፧ ስለምንታይ ኢና ዘይምስጋናን ዘይምትእምማንን ክንከውን ዘሎና፧ ኢየሱስ ዓርክና እዩ፤ ኩሉ ሰማይ ንሃለዋትና ይግደስ እዩ። ኣብ መዓልታዊ ህይወት ዝረአ ምድንጋርን ጭንቀትን ንኣእምሮ ከጨንቕን ቅንፍዝ ክደበንን ክንፈቅድ የብልናን። ከምኡ እንተጌርና ኩሉ ግዜ ዘሕርቕን ዘሕርቕን ነገር ክህልወና እዩ። ንዓና ዘጨንቕናን ዘድክመናን ጥራይ እምበር ፈተና ንኽንጻወር ዘይሕግዘና ምሕጽንታ ክንሕጐስ የብልናን።

ኣብ ንግዲ ክትደናገር ትኽእል ኢኻ፤ ተስፋታትካ እናጸልመተ ክኸይድ ይኽእል እዩ፣ ንክሳራ ድማ ኣብ ሓደጋ ክትወድቕ ትኽእል ኢኻ፤ ተስፋ ኣይትቁረጹ ግና፤ ሓልዮትኩም ናብ ኣምላኽ ደርብዩ፡ ህድኣትን ሕጉሳትን ኩኑ። ንጉዳያትካ ብጥንቃቐ ንምምሕዳር ጥበብ ክትረክብ ጸሊ፣ በዚ ኽምዚ ድማ ክሳራን መዓትን ከይትከላኽል። ምቹእ ውጽኢት ንምምጻእ ብወገንካ ዝከኣለካ ኩሉ ግበር። ኢየሱስ ሓገዙ ቃል ኣትዩ ኣሎ እምበር ካብ ጻዕርና ወጻኢ ኣይኮነን። ኣብ ሓጋዚና ተጸጊዕካ ዝከኣለካ ኩሉ ምስ ገበርካ፡ ነቲ ውጽኢት ብሓጎስ ተቐበሎ።

ህዝቡ ብጥንቃቐ ክምዘን ፍቕድ እግዚኣብሔር ኣይኮነን። ሳይታና ግና ኣየስሕተናን እዩ። “ኣይትፍርሑ፤ ኣብ መግድኻ ሓደጋ የልቦን።” ፈተናን ሓደጋን ከም ዘሎ ይፈልጥ እዩ፣ ብግልጺ ድማ ይገጥመና። ንህዝቡ ካብ ሓጢኣትን ክፍኣትን ዝበዝሑ ዓለም ከውጽኦም ሓሳብ ኣየቐርብን እምበር ናብ ዘይሓልፍ መዕቆቢ የመልክቶም። ንደቀ መዛሙርቱ ዝገበሮ ጸሎት “ካብ ክፉእ ክትሕልዎም እምበር ካብ ዓለም ከተውጽኦም ኣይልምንን እየ” ዝብል ነበረ። “ኣብ ዓለም ጸበባ ክትመጸኩም ኢኹም፡ ግናኸ ኣጆኹም፤ ንዓለም ስዒረያ ኣለኹ።” ዮሃንስ 17፡15፤ 16፡33።

ክርስቶስ ኣብ ከረን ኣብ ዝሃቦ ስብከት ንደቀ መዛሙርቱ ኣብ ኣምላኽ ምውካል ኣድላይነቱ ብዝምልከት ክቡር ትምህርቲ ምሂርዎም እዩ። እዚ ትምህርትታት እዚ ንደቂ ኣምላኽ ኣብ ኩሉ ዘመናት ንምትብባዕ ዝተዳለወ ኮይኑ፡ ትምህርትን ምጽንናዕን ዝመልአ ናብ ዘመንና ወሪዱ ኣሎ። መድኃኒና ንሰዓብቱ “ኣይዘርኡን ኣይዓጽዱን” ስለ ዝኾኑ፡ ብሓሳብ ሓልዮት ከይተሸከሙ ናይ ውዳሴ መዝሙሮም እናወዛወዙ ናብ ኣዕዋፍ ሰማይ ኣመልከተሎም። ምስናይዚ ግን እቲ ዓቢይ ኣቦ ዘድልዮም የማልኦም። መድሓኒ “ንስኻትኩምዶ ካባታቶም ብዙሕ ኣይትበልጹን፧” ማቴ 6፡26። እቲ ዓቢ ወሃቢ ሰብን ኣራዊትን ኢዱ ከፊቱ

ንኾሎም ፍጡራቱ የቕርብ። ኣዕዋፍ ኣየር ኣብ ትሕቲ ኣቓልቦኡ ኣይኮናን። ነቲ መግቢ ኣብ ሕሳቦም ኣየውድቕን እዩ፣ እንታይ ደኣ ንዘድልዮም ስንቂ ይገብረሎም። ነቲ ፋሕ ዝበለሎም እኽሊ ክእክቡ ኣለዎም። ነቲ ንእሽቶ ሰፊሮም ዝኸውን ንብረት ከዳልውዎ ኣለዎም። ንደቆም ክምግቡ ኣለዎም። “ሰማያዊ ኣቦኹም ይምግቦም” እዩ እሞ፡ ናብ ጻዕሮም እናዘመሩ ይወጹ። “ንስኻትኩምዶ ካበታቶም ብዙሕ ኣይትበልጹን፧” ንስኻትኩም ከም በላሕቲ መንፈሳውያን ኣምለኽቲ መጠን ካብ ኣዕዋፍ ሰማይ ንላዕሊ ዋጋ የብልኩምን ድዩ? እቲ ደራሲ ህላወና፡ ዓቃቢ ሕይወትና፡ እቲ ብናቱ መለኮታዊ ምስሉ ዝፈጠረና፡

ኣብኡ ጥራይ እንተ ተኣሚንና ንዘድልየና ነገራት ኣየማልኣናን ድዩ?

ክርስቶስ ንደቀ መዛሙርቱ ናብተን ብሃብታም ብብዝሒ ዝዓብዩን በቲ ሰማያዊ ኣቦ ዝሃቦም ቀሊል ጽባቐ ዝበርህን ዕምባባታት ሜዳ ኣመልከተሎም፣ ከም መግለጺ ፍቕሩ ንሰብ። ንሱ ድማ “ነተን ዕምባባታት መሮር ከመይ ከም ዝዓብዩ ሕሰቡ” በለ። ጽባቐን ቅልልነትን ናይዞም ተፈጥሮኣዊ ዕምባባታት ካብ ጽባቐ ሰሎሞን ኣጊዩ ዝበልጽ እዩ። እቲ ብክእለት ስነ-ጥበብ ዝፍጠር ኣጊዩ ጽባቐ ዘለዎ ኣከዳድና ምስቲ ተፈጥሮኣዊ ጸጋን ብርሃን ዝህብ ጽባቐን ዕምባባታት ፍጥረት ኣምላኽ

ክወዳደር ኣይክእልን እዩ። ኢየሱስ ከምዚ ኢሉ ይሓትት “ኣምላኽ ነቲ ሎሚ ዘሎን ጽባሕውን ናብ መጥሓን ዝድርበ ሳዕሪ መሮር ከምኡ እንተ ኣልቢስዎ፡ ኣቱም ሒደት እምነት ዘለኩም፡ ካብዚ ንላዕሊዶ ኣይከደነኩምን፤” ማቴ 6፡28, 30. እግዚኣብሄር፡ እቲ መለኮታዊ ስነ-ጥበባዊ፡ ነቶም ብሓደ መዓልቲ ዝጠፍኡ ቀለልቲ ዕምባባታት ረቂቕን ዝተፈላለየ ሕብሮም እንተ ሂቡዎም፡ ነቶም ብመልክዑ ዝተፈጥሩ ክሳብ ክንደይ ዝያዳ ሓልዮት ክህልዎም እዩ? እዚ ናይ ክርስቶስ ትምህርቲ ንጭንቀት ኣተሓሳስባ፡ ምድንጋርን ምጥርጣርን፡ ናይቲ እምነት ዘይብሉ ልቢ መግናሕቲ እዩ።

ሳይታ ንኹሎም ደቁን ኣዋልዱን ሕጉሳትን ሰላማውያንን ምእዙዛትን ምግበረሎም። ኢየሱስ ከምዚ ይብል “ሰላመይ እህበኩም ኣሎኹ፡ ከምቲ ዓለም እትህቦ ኣይኮንኩን ዝህበኩም። ልብኹም ኣይትረበሽ፡ ኣይትፍርህ”። “ሓጐሰይ ኣባኻትኩም ምእንቲ ኺጸንሕ፡ ሓጐስኩምውን ምሉእ ምእንቲ ኪኸውን፡ እዚ ዝበልኩኹም።” ዮሃንስ 14፡27፤ 15፡11።

ካብ መንግዲ ግቡእ ወጻኢ ካብ ርእሰ-ፍትወት ዝድለ ሓጐስ ሚዛን ዘይብሉ፣ ምጥምዛዝን ሓላፊን እዩ፤ ይሓልፍ፡ ነፍሲ ድማ ብጽምዋን ሓዘንን ትመልእ፤ ኣብ ኣገልግሎት ኣምላኽ ግና ሓጐስን ዕግበትን ኣሎ፤ እቲ ክርስቲያን

ኣብ ዘይርጉጽ መንግዲ ክኸይድ ኣይግደፍን፤ ንኸንቱ ጣዕሳን ተስፋ ምቁራጽን ኣይግደፍን እዩ። ናይዚ ህይወት ደስታ እንተዘይብልና ሕጂ ውን ናብቲ ኪኖኡ ዘሎ ህይወት ምጥማት ሕጉሳት ክንከውን ንኽእል ኢና።

ኣብዚ እውን እንተኾነ ግን ክርስትያናት ምስ ክርስቶስ ናይ ሕብረት ሓጎስ ክህልዎም ይኽእል እዩ፤ ብርሃን ፍቕሩ፡ ንዘልኣለም ምጽንናዕ ህላወኡ ክህልዎም ይኽእል እዩ። ነፍሲ ወከፍ ስጉምቲ ሕይወት ናብ ኢየሱስ ክቕርበና ይኽእል እዩ፣ ዝዓሞቕ ተመክሮ ፍቕሩ ክህበና ይኽእል እዩ፣ ናብታ ብሩኽ ቤት ሰላም ድማ ሓደ ስጉምቲ ክቕርበና ይኽእል እዩ።

ሽዑ ካብ ዝኾነ እዋን ንላዕሊ ጽኑዕ ርግጸኛነት ይሃሉ እምበር፡ ምትእምማንና ኣይንደርብዮ። “ክሳብ ሕጂ እግዚኣብሄር ሓጊዙና እዩ” ክሳዕ መወዳእታ ድማ ክሕግዘና እዩ። 1 ሳሙኤል 7፡12። እስከ ናብቶም ሓወልታዊ ኣዕኑድ፡ መዘኻኸሪ ናይቲ ጎይታ ከጸናንዓናን ካብ ኢድ ኣጥፋኢ ከድሕነናን ዝገበሮ ንጠምት። ኩሉ እቲ እግዚኣብሔር ዘርኣየና ምዉቕ ምሕረት ኣብ ዝኽርና ፍሉይ ንግብሮ፣- እቲ ዝደረዘ ንብዓት፣ ዘህድኦ ቃንዛ፣ ጭንቀት ዝተኣልየ፣ ፍርሒ ዝተበታተነ፣ ዝቐርብ ድሌት፣ ዝተዋህበ በረኸት፣—በዚ ኸምዚ እናደልደለ ንርእስና በቲ ዝተረፈ ንግደትና ንኹሉ ኣብ ቅድሜና ዘሎ።

ኣብቲ ዝመጽእ ግጭት ሓድሽ ምድንጋራት ከይንጽበ ኣይንኽእልን ኢና፣ እንተኾነ ግን ነቲ ዝሓለፈ ከምኡ'ውን ነቲ ዝመጽእ ክንጥምት ንኽእል ኢና፣ “ከሳብ ሕጂ እግዚኣብሄር ሓጊዙና” ክንብል ንኽእል ኢና። “ከምቲ መዓልትታትካ፡ ሓይልኻ እውን ኪኸውን እዩ።” ዘዳግም 33፡25። እቲ ፈተና ካብቲ ክንጻወሮ ዝወሃበና ሓይሊ ኣይሓልፉን እዩ። ሽዑ ስራሕና ኣብ ዝረኸብናዮ ቦታ ንውሰድ፡ ዝኾነ ይኹን ክመጽእ ዝኽእል፡ ምስቲ ፈተና ዝመጣጠን ሓይሊ ከም ዝወሃቦ ኣሚንና።

በብቑሩብ ድማ ደጌታት ሰማይ ንደቂ ኣምላኽ ንምእታው ክኸፈቱ እዮም፣ ካብ

ከንፈር ንጉስ ክብሪ ድማ ከም ዝሃብተመ ሙዚቃ ኣብ ኣእዛኖም ክወድቕ እዩ፣ “ንዑ፣ ኣቱም ብሩኻት ኣቦይ፣ እታ ዝተዳለወት መንግስቲ ውረሱ ንዓኻትኩም ካብ ምምስራት ዓለም ኣትሒዙ።” ማቴ 25፡34።

ሽዑ እቶም ዝተበጀዉ ናብቲ ኢየሱስ ዘዳልወሎም ዘሎ ቤት ብሓጎስ ክቕበሉ እዮም። ኣብኡ ብጾቶም ጽዩፋት ምድሪ፡ ሓሰውቲ፡ ኣምለኽቲ ጣኦት፡ ርኹሳትን ዘይኣመንትን ኣይክኾኑን እዮም፤ ምስቶም ንሰይጣን ዝሰዓሩን ብመለኮታዊ ጸጋ ድማ ፍጹማት ባህርያት ዝፈጠሩን ግን ክተሓሓዙ እዮም። ኣብዚ ዘሳቕዮም ኩሉ ሓጢኣታዊ ዝንባለ፡ ዘይፍጽምና ኩሉ

ብደም ክርስቶስ ተኣልዩ፡ ካብ ብርሃን
ጸሓይ ኣዝዩ ዝዛይድ ብሉጽነትን
ድምቀትን ክብሩ ድማ ይወሃቦም። እቲ
ሞራላዊ ጽባቐ፡ ፍጽምና ባህርያቱ ድማ
ብእኦም ይደምቕ፡ ካብዚ ደጋዊ ጽባቐ
ኣዝዩ ዝበልጽ ዋጋ ዘለዎ። ኣብ ቅድሚ እቲ
ዓቢ ጻዕዳ ዝፋን ብዘይ ኣበሳ፡ ክብርን
ሓለፋን መላእኽቲ ይካፈሉ።

ነቲ ናቱ ክኸውን ዝኽእል ክቡር ውርሻ ኣብ
ግምት ብምእታው “ሰብ ኣብ ክንዲ ነፍሱ
እንታይ ይህብ?” ማቴ 16፡26። ድኻ
ክኸውን ይኽእል እዩ፣ ግና ግን ዓለም
ክትህቦ ዘይትኽእል ሃብትን ክብርን ኣብ
ገዛእ ርእሱ ይውንን። ካብ ሓጢኣት
ዝተበጀወትን ዝተነጽየትን ነፍሲ፡ ምስ

ኩሉ ክቡር ሓይላታ ንኣገልግሎት ኣምላኽ ዝተወፈየት፡ ልዕሊ ዋጋ ዘለዋ እያ፤ ኣብ ሰማይ ድማ ኣብ ቅድሚ እግዚኣብሔርን ቅዱሳን መላእኽትን ኣብ ልዕሊ ሓንቲ ነፍሲ ዝተበጀወት ሓጐስ ኣሎ፣ እዚ ድማ ብመዝሙር ቅዱስ ዓወት ዝግለጽ ሓጐስ እዩ።